

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Mediální a komunikační studia

**Československý NEI Report 1990 - 2012:
Od žhavé erotické komety k vychladlému (pornografickému) tělesu**

Bakalářská práce

Autor práce: Jiří Strejček

Studijní program: Mediální a komunikační studia

Vedoucí práce: Prof. MgA. Martin Štoll, PhD.

Rok obhajoby: 2024

Title: Československý NEI Report 1990 - 2012: From a hot erotic comet to a chilled (pornographic) body

Abstrakt:

Politicko-erotické noviny Československý NEI Report patřily k prvním erotickým titulům, které byly v tehdejší Československu vydávány. Na rozdíl od jiných erotických tiskovin, které vysokou prodejní cenou i křídovým papírem chtěly navodit dojem, že sex je něco výjimečného a exkluzivního, NEI Report se snažil erotiku a sex podávat jako běžnou součást života dospělého člověka. Úsilí o snadnou dostupnost co nejširšímu okruhu čtenářů byla podřízena levná výroba NEI Reportu spočívající v částečně barevném, částečně černobílém tisku na běžném novinovém papíru, která umožnila jeho nízkou prodejní cenu. Kromě zobrazování erotiky a sexu se NEI Report zabýval také sexuální osvětou, kterou šířili přední čeští sexuologové. NEI Report byl vydáván jako tiskový orgán politické strany Nezávislá erotická iniciativa, později přejmenované na Nezávislá iniciativa. Když se však straně NEI opakovaně nezdařil její záměr uspět ve volbách do Poslanecké sněmovny, rezignoval NEI Report na politické ambice a prostor věnoval už výhradně jen erotice a sexu.

Abstract:

The political-erotic newspaper Czechoslovak NEI Report was one of the first erotic titles to be published in what was then Czechoslovakia. Unlike other erotic publications, which wanted to give the impression that sex is something special and exclusive with a high selling price and chalk paper, NEI Report tried to present erotica and sex as a normal part of an adult's life. Efforts to make it easily accessible to the widest possible range of readers were subordinated to the cheap production of the NEI Report consisting of partially color, partially black-and-white printing on regular newsprint paper, which enabled its low selling price. In addition to depicting erotica and sex, the NEI Report also dealt with sexual education, which was spread by leading Czech sexologists. NEI Report was published as the press organ of the political party Nezávislá erotická iniciativa (Independent Erotic Initiative), later renamed Nezávislá iniciativa (Independent Initiative). However, when this party repeatedly failed in its intention to succeed in the elections to the Chamber of Deputies, NEI Report resigned to political ambitions and devoted space exclusively to erotica and sex.

Klíčová slova: NEI Report, Nezávislá erotická iniciativa, erotika, sex, pornografie, sexuální osvěta, politika

Key words: NEI Report, Independent Erotic Initiative, erotic, sex, pornography, sexual education, politics

Prohlášení:

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval bez využití nástroje ChatGPT a nástrojů jemu obdobných, které generují text na základě zadání.
3. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
4. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 30. 4. 2024

Jiří Strejček

Biografický záznam:

STREJČEK, Jiří. Československý NEI Report 1990 – 2012: Od žhavé erotické komety k vychladlému (pornografickému) tělesu, 2024. Praha 2024. 77 stran. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova. Fakulta sociálních věd. Mediální a komunikační studia. Vedoucí práce prof. MgA. Martin Štoll, PhD.

Rozsah práce: 144378 znaků

Poděkování:

Rád bych poděkoval vedoucímu mé práce prof. MgA. Martinu Štollovi, PhD., za jeho vstřícný přístup a cenné rady po celou dobu psaní této bakalářské práce.

Děkuji své rodině, především mé manželce Věře, za neutuchající podporu a motivaci v průběhu mého studia.

Díky patří také respondentům mých rozhovorů: Ireně Fuchsové, Miroslavu Malcovi, Janu Beerovi, PhDr. Richardu Knotovi a JUDr. Miroslavu Mitlöhnerovi, CSc., za jejich otevřenost a vstřícnost při zodpovídání mých dotazů.

Obsah

1. Úvod	6
2. Základní pojmy	8
3. Společenské souvislosti – situace v československé a české společnosti v 90. letech	9
4. Erotický předvoj NEI Reportu	10
5. Nezávislá erotická iniciativa	11
a. Vznik a vývoj Nezávislé erotické iniciativy	11
b. Stanovy Nezávislé erotické iniciativy	12
c. Výkonná rada Nezávislé erotické iniciativy	12
d. Kluby erotické kultury	12
e. Volby do zastupitelstva hl. m. Prahy (1990)	13
f. NEI Report – úspěch NEI	13
g. Volby do Federálního shromáždění a České národní rady (1992)	14
h. Nezávislá iniciativa (NEI)	14
i. Volby do zastupitelstva hl. m. Prahy (1994)	14
j. Volby do Evropského parlamentu (2004)	15
k. Přehled volebních výsledků NEI	16
l. NEI – nevěsta	16
m. Přínos NEI	17
6. ČESKOSLOVENSKÝ NEI REPORT	17
a. Začátky NEI Reportu	17
b. Privatizace NEI Reportu	18
c. NEI Samaritán	18
d. Stanovisko Sexuologického ústavu 1. LF UK a ČSS	19
e. Výkladové stanovisko Federální Generální prokuratury k §205 tr. zák.	19
7. ÚSPĚCHY NEI A NEI REPORTU	20
8. SITUACE NA TRHU EROTICKÝCH TIŠTĚNÝCH MÉDIÍ	20
a. V roce 1990	20
b. V roce 2000	21
c. V roce 2010	21
9. KRÁTKÁ ÚVAHA NAD POLITICKÝMI TÉMATY NEI REPORTU	22
10. METODY VÝZKUMU – KVANTITATIVNÍ ANALÝZA	23
a. Kvantitativní analýza: Porovnání politických versus erotických příspěvků	24
b. Kvantitativní analýza: Porovnání typů zveřejňovaných fotografií	25
11. METODY VÝZKUMU – ROZHOVORY	26
a. Rozhovor s Irenou Fuchsovou	26
b. Rozhovor s Miroslavem Malcem	29

c. Rozhovor s Janem Beerem	40
d. Rozhovor s PhDr. Richardem Knotem	43
e. Rozhovor s JUDr. Miroslavem Mitlöhnerem	52
12. ZÁVĚR	58
13. SUMMARY	59
14. SEZNAM LITERATURY	60
15. TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	61
16. OBRAZOVÁ PŘÍLOHA	64

1. Úvod

Když jsem se rozhodl zmapovat vydávání jednoho z prvních porevolučních erotických periodik, Československého NEI Reportu (dále jen NEI Report), vydal jsem se jednak na půdu předtím nezmapovanou a také pro mne neznámou. O existenci tohoto titulu jsem měl jen velmi obecnou představu a osobně jsem se s ním setkal nejspíš jen na pultech novinových stánků, ale žádný z výtisků jsem až donedávna nečetl. Vpravdě jsem měl o těchto erotických novinách povědomí spíše díky existenci politické strany Nezávislá erotická iniciativa a domníval jsem se, že se jedná o poněkud odvážnější vydání humoristického listu Trnky Brnky. Prostě nějaká ta prsa na obrázcích, občas odhalený ženský klín, kreslený humor, recese a lehká parodie stranického tisku.

Podtitul mé práce jsem vztáhl k rokům, kdy byl NEI Report vydáván a v domnění, že byla jeho existence v roce 2012 ukončena, jsem zvolil tento název. V roce 2012, kdy se NEI Report potýkal s ekonomickými problémy, však došlo k jeho (nepřátelskému) převzetí, změně názvu na NEJ Magazín i změně vydavatelství. Ve složení redakce a zaměření titulu si byly NEJ Magazín (vydání roku 2012) s NEI Reportem (verze z roku 2012) velmi podobní, proto si dovoluji prohlásit NEJ Magazín (jež vychází až do současnosti tj. jaro 2024) za pokračovatele NEI Reportu. Kdybych měl dnes vybrat podtitul mé práce, nejspíše by zněl Od žhavé erotické komety k vychladlému pornografickému tělesu. Jak uvedu dále ve své práci, NEI Report z roku 1990 se díky svému vývoji jen pramálo podobá NEI Reportu z roku 2012, protože postupem času rezignoval na svoji sexuálně osvětovou úlohu, oprostil se od humoru, nadsázky i počátečního amatérského vydavatelského nadšení, zkomercionalizoval se, od erotiky se posunul k pornografii a z každé stránky vydání v posledních letech jeho existence číselna snaha po maximálním zobchodování plochy novin, kdy bylo velké procento obsahu věnováno placené inzerci, která zprostředkovávala čtenářům ženy a muže k sexu či alespoň k erotické/pornografické konverzaci.

Prvotní nesmělé pokusy s erotickými akty, tedy s erotickou fotografií, které nesly známky pokusu o uměleckou fotografii, se postupně přetavily ve fotografie čistě erotické, které rezignovaly na jakoukoli uměleckou výpověď a po několika letech, v nichž NEI Report vybojoval mnoho vítězných bitev s „ochránci“ morálky, se na stránkách NEI Reportu napevno usadila fotografie pornografická. Onen vývoj je vlastně přirozený, uvědomíme-li si, že obsah prvních čísel vznikl s průkopnickým nadšením za pomoci několika fotografií publikujících pod svým jménem (Oldřich Malina, Milan Grof, Miroslav Malec, Zdeněk Štěpánek), dále fotografií publikujících pod značkou (MAX, KAY, ELISA) a fotografií domácích modelek, které byly dílem většinou jejich partnerů a tedy nevalné kvality nejen umělecké, ale především řemeslné. A tak zatímco u některých fotografií začátku éry NEI Reportu lze vyzorovat snahu o umělecky zobrazené nahé ženské tělo (zejména Oldřich Malina, Jan Langer, Milan Grof), jiní se věnují co nejvěrnějšímu zobrazení ženského těla včetně anatomických detailů přirození. Jak zmínili někteří z respondentů, byla to doba a společnost, jež vyžadovaly stále více. Více fotografií, více explicity, více nových podnětů. Přizpůsobení se těmto požadavkům tedy stálo za proměnou NEI Reportu. Dalším aspektem, který bezpochyby negativně ovlivnil náklad NEI Reportu, byl rychlý rozvoj

internetu, a především volně dostupné internetové pornografie, jimž obsah na stránkách NEI Reportu nemohl konkurovat. Ať už barevnou škálou, kvalitou zobrazení, šíří nabídky titulů a druhů sexu a posléze také nabídkou pornografických videí, které statické obrázky NEI Reportu ve zprostředkování erotického zážitku převyšovaly. Čtenáři, kteří na stránkách NEI Reportu hledali humor, sexuální osvětu a rozptýlení, zůstali. Ti, kteří hledali sexuální stimulaci, se přesunuli k vhodnějšímu médiu. Postupně tedy začal náklad NEI Reportu klesat, až se dostal pod kritickou mez, kdy finanční náklady na jeho výrobu nepokryly výnosy z jeho prodeje. Ze 400 000 prodaných kusů až pod 30 000 kusů, tedy pod hranici rentability. Vydávat NEI Report se přestalo vyplácet. Žhavá erotická kometa NEI Reportu se transformovala ve vychladlé pornografické těleso, které v roce 2012 ukončilo svoji pout' mediálním vesmírem.

2. Základní pojmy

Abych mohl popsat proměnu ve vývoji NEI Reportu, je třeba upřesnit několik pojmů, jež budu používat.

Akt je umělecké dílo zobrazující nahý lidský model. V této práci je jím míněno fotografické dílo zobrazující nahé ženské či mužské tělo, které nevykonává pasivně ani aktivně sexuální aktivitu.

Erotika je pak soubor jevů souvisejících se sexuální aktivitou. Erotickou fotografií je v této práci míněno fotografické dílo zachycující ženské či mužské tělo, které se pasivně či aktivně věnuje erotické nekoitální aktivitě.

Pornografie (z řeckého πορνογραφία pornografía < porné (prostitutka) + grafein (psát); krátce: porno) je neumělecké znázornění lidského těla či sexuálního chování, které nemá jiný účel, než podněcovat sexuální pud.¹²Hranice mezi erotikou a pornografií jsou do značné míry subjektivní.³ Pro účely této práce je pornografickou fotografií míněno fotografické dílo zobrazující lidský pohlavní styk nebo různé sexuální praktiky.

Sex nejčastěji pod tímto pojmem rozumíme sexuální akt, tedy pohlavní styk nebo jiné sexuální praktiky.

Politický článek představuje pro účely této práce jakýkoli textový příspěvek s politickým vyzněním.

Erotický článek představuje pro účely této práce jakýkoli textový příspěvek s erotickým vyzněním.

Erotické tištěné médium jsou noviny nebo časopis, jejichž hlavním obsahem je erotika, sex či pornografie.

NEI – Nezávislá erotická iniciativa, později Nezávislá iniciativa; politická strana propagující zdravý přístup k sexu a erotice a zabývající se sexuální osvětou a výchovou.

NEI Report – stranický tisk Nezávislé (erotické) iniciativy, čtrnáctideník novinového formátu s počtem nejprve 8, později 16 a nakonec 32 stran vycházející v letech 1990 – 2012 určený pro nejširší sexuální výchovu a osvětu.

¹ A-Ž Malý encyklopedický slovník, Academia, 1972, strana 920

² Akademický slovník cizích slov, Academia, 2000, strana 609

³ CHOCHOLA, Martin: *Podívám se a vidím. Kritéria subjektivního určování hranice mezi erotikou a pornografií*, Univerzita Karlova, Praha, 2004

3. Společenské souvislosti – situace v české společnosti v 90. letech

Politické a společenské změny, které nastaly po listopadových událostech roku 1989 v československé společnosti se samozřejmě musely odrazit i ve vnímání erotiky a sexu, ve způsobu, jak bylo na intimní prožitky mezi dvěma pohlavími nahlíženo a jak byla erotika spolu se sexem zobrazována nejen v umění, ale i ve všedním životě, a především v médiích.

Politická situace v Československu se měnila sice postupně, avšak nikoli plynule, spíše v pomyslých vlnách. Společnost si sotva stačila uvědomit, že Komunistická strana Československa nemusí mít nutně vedoucí úlohu v našem státě, jak bylo ještě donedávna zakotveno v ústavě, když komunistická vláda začala vyjednávat se zástupci Občanského fóra o postupném předání moci ve státě. Avšak teprve poté, co v podstatě komunistické Federální shromáždění dne 27. prosince 1989 zvolilo prezidentem Československé socialistické republiky disidenta a bývalého komunistického vězně, čelního představitele Občanského fóra, Václava Havla, bylo zřejmé, že ve společnosti opravdu nastala tolik očekávaná změna.

Ekonomická situace tehdejšího Československa nebyla optimistická, země byla závislá na těžkém průmyslu (především výroba surového železa a oceli), který stále hůře nacházel odbyt na trzích mimo státy RVHP a ani na těch se mu nedařilo tak, jako dříve. Spotřební průmysl byl nedostatečně rozvinutý, na kvalitní produkty ze zemí západního bloku neměla naše republika dostatek deviz (a občané valut) a když koncem 80. let pocítovali občané Československa silné výpadky v zásobování a nedostatek základních výrobků denní spotřeby (např. papír a nedostatek toaletního papíru a papírových hygienických potřeb), bylo zřejmé, že životní úroveň obyvatel neodpovídá ani jejich potřebám, natož jejich představám. V řadách ekonomů a posléze i politiků převládl názor, že ekonomický rozvoj může nastat jedině s ekonomickou transformací.

Předpokladem této ekonomické transformace bylo odstátnění hospodářského majetku. Část proto byla vrácena původním majitelům či jejich dědicům (restituce), část byla převedena ze státu na obce, menší provozovny byly prodány v aukcích (malá privatizace) a velké firmy byly zařazeny do takzvané velké privatizace.⁴ V této ekonomicky kypící době došlo k rychlému vývoji i na nově vznikajícím trhu erotických tištěných médií.

⁴ *Velká privatizace: Prodej státních firme pokračuje.* In deník.cz z 26.5.2011
<https://www.denik.cz/ekonomika/velka-privatizace-prodej-statni20110526.html>

4. Erotický předvoj NEI Reportu

NEI Report se ujal v Československu v srpnu 1990 významné úlohy šířit sexuální osvětu a výchovu, ale na poli erotiky nestal první. O pár měsíců dříve vyšlo první číslo měsíčníku LEO, barevného erotického časopisu na křídovém papíře. Teprve poté vyšel v srpnu 1990 jako novinový čtrnáctideník NEI Report a s odstupem následovaly další erotické tituly (mimo jiné Playboy, Hustler, Cats). Nežli ale došlo k tomuto časopiseckému boomu, museli si čtenáři vyznávající erotickou literaturu vystačit s knižní tvorbou Vladimíra Párala (Katapult, Milenci a vrazi) či Josefa Škvoreckého (Prima sezóna, Tankový prapor). Na poli erotické literatury však měli tito spisovatelé své předchůdce už ve 20. a 30. letech 20. století, kdy byla vydána erotická poema Rytíř Smil, připisovaná Jaroslavu Vrchlickému⁵ či Sexuální nokturno Vítězslava Nezvala.

Režim vládnoucí Komunistické strany v Československu erotice nepřál, jako by snad erotika a sex nebyly hodny pozornosti socialistického člověka, neboť by ho mohly odpoutat od vyššího smyslu, jímž podle komunistů byla především práce ve prospěch socialistické společnosti. Erotika a sex byly připisovány dekadentní buržoazní společnosti. O to silnější střet s (erotickou) realitou nastal po změně politického režimu.

Příznačně na tuto dobu vzpomíná doc. Radim Uzel: „*A sexualita vězněná dlouhá léta pod pokličkou zběsile se v roce 1990 ozvala vskutku divokým řevem. V televizi se dříve nesměl ukázat ani rozbalený prezervativ a teď se tam v mládeži přístupném čase začaly produčirovat nahotiny. Obnažená ňadra, na něž musel být za komunismu málem vydán zbrojní pas, byla běžně vystavována v trafikách mezi ostatními periodiky. Na Národní třídě otevřeli peep show a po celé Praze a v ostatních městech se otevírala pornokina, erotické masážní salóny a bordely. Většina setkání a oslav byla zpestřena striptýzem a výjimkou nebyla ani RPS – realizace pohlavního styku. Obchodníci začali dovážet erotické sanitární pomůcky, volně ke koupi byly vibrátory, Venušiny kuličky a nafukovací erotické figuríny.*“⁶

Po revoluci politické, sametové, nastala v Československu revoluce erotická. A NEI Report v ní hrál jednu z hlavních rolí. Nikdy by však nespáčil světlo světa, pokud by mu nepředcházel vznik nové politické strany, NEI, tedy Nezávislé erotické iniciativy.

„Vedle těchto historických či tradičních stran vznikla celá řada stran spíše z recese, než z vážně míněného zájmu podílet se na politickém životě či nějak zásadně ovlivňovat československý politický vývoj. Příkladem lze uvést Stranu mlčící většiny, Stranu přátel piva a Nezávislou erotickou iniciativu, která stála na špici množiny těchto stran. Získala několikatisícovou členskou základnu, vyvíjela veřejnou činnost, v komunálních volbách získala křeslo v zastupitelstvu hlavního města Prahy, na které

⁵ Kopáč, Radim, Schwarz, Josef. *Vrchlický erotický – Rytíř Smil a další erotika připisovaná Jaroslavu Vrchlickému*, 2011, Praha, Nakladatelství Paseka, vydání první, ISBN 978-80-7432-064-4

⁶ UZEL, Radim. *Životopis bez cenzury*, Praha, TAXUS International s.r.o. 2020, ISBN 978-80-877717-36-3, s. 201

usedl jeden z předsedů MUDr. Radim Uzel, CSc. a vydávala i svůj tiskový orgán, kterým byl čtrnáctideník NEI Report. Po 23 letech zanikla.“⁷

5. NEZÁVISLÁ EROTICKÁ INICIATIVA (NEI)

1. Vznik Nezávislé erotické iniciativy (NEI)

Na počátku prý bylo slovo. Dovoluji si tvrdit, že slovu samotnému předcházela myšlenka. V případě vzniku NEI jím byla myšlenka pana Vladimíra Kučery na založení nové politické strany, která by se věnovala erotice. Proto 30. ledna 1990 uveřejnil v pražském Poledním Expresu inzerát tohoto znění: „*Kdo má zájem o založení strany erotické? Přípravný výbor: Vl. Kučera, poste restante, 106 00 Praha 106.*“ *Obratem obdržel 256 nadšených dopisů! Okamžitě písemně kontaktoval pražské zájemce, s nimiž se sešel 8. února v salóncu známé restaurace U Medvídků. Mezitím jej však osobně navštívil pan Jaroslav Malý, takže na toto první setkání přišlo rodící se jádro budoucí strany.*⁸

Dodejme, že na této schůzce byla projednána základní koncepce další činnosti. Následovalo setkání 15. února v klubu Ministerstva kultury ČR U zlaté studně, kde se začaly sjednocovat názory na charakter a zaměření činnosti strany. Většina ze sedmnácti přítomných se také shodla na názvu budoucí strany – bude jím Nezávislá erotická iniciativa. Bude se jednat o stranu nového, avantgardního typu, která bude působit v celém Československu. Pro vznik nové politické strany je však nejprve potřeba získat podpisy alespoň jednoho tisíce občanů, aby Ministerstvo vnitra ČR novou stran zaregistrovalo. Pánové Kučera s Malým, kteří byli přípravným výborem zvoleni předsedou a místopředsedou budoucí strany, proto během dvou chladných únorových dnů, konkrétně 16. a 17. února 1990, postávali u stánku PNS u podchodu do stanice metra Můstek a trpělivě spolu s Jaroslavem Košťálem oslovovali kolemjdoucí Pražany s žádostí o jejich podporu nové straně. O této jejich akci byla dokonce natočena reportáž, která byla odvysílána 16. února v Československé televizi v pořadu Aktuality. Úsilí obou mužů bylo završeno ziskem 1050 podpisů, díky nimž Ministerstvo vnitra mohlo 22. února 1990 registrovat Nezávislou erotickou iniciativu jako v pořadí sedmou politickou stranu v Československu.

Další mediální pozornost k NEI přitáhl rozhovor s mladou členkou strany, Marcelou Kalábovou, v reportáži Československé televize odvysílané 17. března 1990.

Na základě inzerátu v tisku a ohlasu na televizní reportáž se ozvali vážní zájemci o spolupráci s NEI ze Slovenska, takže se pánové Kučera s Malým vydali do Bratislavy. Práce na ustavení strany na Slovensku se ujal pan Andrej Válek z Bratislavy, díky němuž po registraci nové strany na Ministerstvu vnitra Slovenské republiky 27. března zahájila NEI svou činnost v celé federaci.

Byl dohodnut jednotný termín obou ustavujících konferencí v Praze i v Bratislavě, jímž se stal 16. červen 1990. Konference měly určit celkem 120 delegátů nominovaných pro účast na I. sjezdu NEI, jež

⁷ Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

⁸ *Velká historie aneb Stručné dějiny NEI* In NEI Report

uskutečnil v sobotu 29. září 1990 v Domě kultury kovoprůmyslu (dnes Národní dům) v Praze na Smíchově. Sjezd, jehož se nakonec zúčastnilo 89 delegátů, schválil zprávu o činnosti NEI ČR, vytýčil úkoly pro další období a cíle v komunálních volbách, schválil zprávu o hospodaření, uvolnění několika členů z Výkonné rady a její doplnění o nové členy a schválil také složení revizní komise.

Takto o sjezdu NEI referovalo Svobodné slovo: *Strana NEI totiž sama sebe ambiciózně řadí k malým demokratickým stranám, které svou úlohu vidí nejen v komunálních volbách, ale podle příslibu místopředsedy vlády F. Mikloška i v podílu na přípravě nové legislativy. Guláš sjezdových názorů, politických ambicí, naivity, ale i ozvěny výnosného obchodu doplnily odborné příspěvky našich předních sexuologů, kterým jde (a doufáme, že i některým členům NEI) o zkvalitnění sexuální výchovy u nás. Quo vadis, NEI?*⁹

b. Stanovy NEI

„V textu stanov Nezávislé iniciativy (NEI) je uvedeno, že ve své činnosti vychází z nejlepších tradic světového a evropského humanistického myšlení, působí zejména v oblasti sociální politiky a klade hlavní důraz na mezilidské vztahy, v nichž nenahraditelnou roli plní sexualita a všechny její morální, sociální, ekonomické, kulturní a politické souvislosti. Prosazuje nový přístup k otázkám sexuální výchovy a plánovanému rodičovství, k boji proti AIDS a dalším pohlavním chorobám, podílí se na řešení sexuální problematiky společenských menšin a spolupracuje s ostatními organizacemi působícími v této oblasti. Odmítá konfrontaci a hledá porozumění jako východisko proti šíření rasové, náboženské, politické či národní nesnášenlivosti. Staví se za obranu lidských práv, občanskou spolupráci a vzájemnou odpovědnost, budování demokratického, právního, sociálně a ekonomicky odpovědného společného státu.“¹⁰

c. Výkonná rada NEI

JUDr. Miroslav Mitlöhner, CSc., vzpomíná na vedení strany: „První Výkonnou radu tvořili Doc. Janiš (pedagog), PhDr. Knot (nakladatel a vydavatel), JUDr. Lánský (advokát), Kučera (dělník), Malec (fotograf), Malý (podnikatel), JUDr. Mitlöhner, CSc. (právník), Skála (horník), PhDr. Trojan (pedagog), MUDr. Uzel (gynekolog), Doc. Zvěřina, CSc. (sexuolog). Na židli předsedy NEI postupně usedli JUDr. Miroslav Mitlöhner, CSc., MUDr. Radim Uzel, CSc., rocker Richard Němčok, herečka Bára Štěpánová a PhDr. Richard Knot.“¹¹

⁹ *Tisk o sjezdu* In NEI Report, ročník 1, číslo 5, strana 4

¹⁰ Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

¹¹ Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

d. Kluby erotické kultury (KEK)

Základním organizačním článkem Nezávislé erotické iniciativy byly Kluby erotické kultury (KEK). Jejich hlavním posláním bylo prostřednictvím všestranné činnosti naplňovat hlavní programové cíle a akční program NEI a podílet se tak na pestrém a plnohodnotném společenském a politickém životě v místě působení KEK. KEK mohl vzniknout v jakékoli obci, kde se za účelem jeho založení spojilo alespoň 5 členů NEI. Statut KEK byl posléze potvrzen Výkonnou radou NEI po zaslání písemného oznámení s uvedením činnosti, pokud byl plán činnosti v souladu s programovými cíli a Stanovami NEI. Zajímavé bylo, že KEKům bylo přiznáno právo na samostatnou hospodářskou činnost s podmínkou odvádět 10% ze zisku ve prospěch Výkonné rady NEI, aby takto pomohly KEKy pomohly vytvořit Fond NEI. NEI se naopak zavázal podporovat KEKy po stránce metodické, přispět k výměně zkušeností mezi jednotlivými KEKy, pořádat porady, semináře, konference. Podstatná byla právní subjektivita KEKů, čímž při případném zániku KEK nepřebírala NEI žádné jeho závazky. První KEK vznikl v Liberci, další následovaly v Českých Budějovicích a Valašském Meziříčí.

Ale činnost nevyvíjely pouze regionální KEKy, také centrála NEI přispívala k sexuální výchově a osvětě. „*Je méně známou skutečností, že se v činnosti této strany střídala recese s vážně míněnou stránkou věci, takže dvakrát ročně pořádaná celodenní akce pro veřejnost označená jako LUES (nečíst jako pohlavní choroba, nýbrž jako Lidová Univerzita Erotiky a Sexu) měla vždy plný sál. Účastníci se z odborných přednášek sexuologa, gynekologa, právníka, pedagoga a psychologa vždy dozvěděli mnoho zajímavých informací, poznatků a doporučení.*“¹²

e. První volby do zastupitelstva hlavního města Prahy (1990)

Dalším mezníkem, který musela NEI pokořit po získání 1000 podpisů na petiční archy pro založení strany, bylo dosažení minimálního počtu 10 000 členů strany, což byl kvalifikační požadavek pro politické strany, které měly zájem účastnit se politické soutěže, tedy voleb. I to se zdařilo, a tak se mohla NEI v listopadu 1990 účastnit prvních voleb do pražského zastupitelstva. Neúspěšně, protože zaznamenala volební výsledek 28 538 hlasů, což znamenalo pouhých 0,20%, odevzdaných platných hlasů, které však ani zdaleka nestačily k zisku mandátu.

f. NEI Report – úspěch NEI

Přesto se v létě 1990 Nezávislé erotické iniciativě podařilo dosáhnout významného úspěchu, a sice zahájit vydávání vlastního stranického tisku, čtrnáctideníku novinového formátu pod názvem Československý NEI Report.

„Zakladatel Nezávislé erotické iniciativy PhDr. Richard Knot začal vydávat čtrnáctideník NEI Report, k tomu ještě další publikace, sešity erotických vtipů NEI humor a v několika vydáních Vrchlického Rytíře

¹² Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

Smila. Pro většinu těchto publikací se mu podařilo ke spolupráci získat vynikajícího ilustrátora, známého malíře Káju Saudka. V redakční radě zasedli téměř všichni čeští sexuologové a přispívali sexuálně osvětovými články, dále tam byli i známí spisovatelé jako Vladimír Páral a Josef Nesvadba. Není divu, že NEI Report brzy dosáhl několikasettisícového nákladu a stal se vlastně stranickým tiskem Nezávislé erotické iniciativy.“¹³

g. Volby do FS a ČNR (1992)

Během první poloviny roku 1992 hrála v NEI Reportu prim politika, zejména tedy volby do České národní rady, která se po rozpadu Československé federativní republiky transformovala do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Ve volbách do České národní rady (ČNR) v roce 1992 ovšem NEI (Nezávislá iniciativa) neuspěla. Obdržela pouze 88 823 hlasů, což představovalo 1,37 % ze všech odevzdaných platných hlasů, tedy hluboko pod vysněnou hranicí 5% potřebnou pro získání poslaneckého mandátu. Dosáhnout hranice 5% všech platných hlasů znamenalo získat přes 323 tisíc hlasů.

h. Nezávislá iniciativa (NEI)

A to přitom ve snaze přitáhnout více voličů, odstranila v roce 1991 strana ze svého názvu slovo „erotická“. Do voleb šla tedy pod novým názvem *Nezávislá iniciativa*, byť i nadále používala původní zkratku NEI. Nejenže jí tato změna nepomohla v následujícím roce ve volbách do obou komor FS ČR a do ČNR k potřebnému zisku voličských hlasů, a tedy zisku politického mandátu, ale navíc se nový název i díky používání původní zkratky neujal a pro většinu obyvatel (a tedy voličů) zůstala i nadále Nezávislou erotickou iniciativou. O silně zakořeněném názvu svědčí i používání tohoto původního názvu všemi respondenty během rozhovorů, které jsem s nimi vedl.

NEI Report sice v té době vycházel v nákladu téměř 400 tisíc výtisků a dá se předpokládat, že jeho čtenost byla ještě vyšší, ale zjevně všichni čtenáři NEI Reportu nebyli přesvědčeni o tom, že by jejich hlas pro Nezávislou iniciativu byl dobrou volbou. Obdobného výsledku jako při volbách do ČNR dosáhla NEI při volbách do Sněmovny lidu (získala 1,18% všech platných hlasů) a do Sněmovny národů Federálního shromáždění (1,46% všech platných hlasů), jež se konaly ve stejnou dobu jako volby do České národní rady, tedy v červnu 1992. Ani přes masivní reklamní kampaň, především na stránkách NEI Reportu, si strana s volebním číslem 41 nedokázala získat dostatečnou důvěru voličů.

i. Volby do zastupitelstva hlavního města Prahy (1994) – první volební úspěch NEI

Výrazně lepším výsledkem pro NEI dopadly listopadové volby do zastupitelstev obcí v roce 1994, kdy byl zástupce NEI docent Radim Uzel zvolen zastupitelem hlavního města Prahy. V rozhovoru dále v této

¹³ UZEL, Radim. *Životopis bez cenzury*, Praha, TAXUS International s.r.o. 2020, ISBN 978-80-877717-36-3

práci vydavatel NEI Reportu dr. Richard Knot vzpomíná, že tento první volební úspěch NEI stál dva miliony korun investovaných do propagace doc. Radima Uzla.

Sám pražský zastupitel na toto období vzpomíná takto: „Čtyři roky jsem tam zasedal jako jediný zástupce NEI, utvořili jsme koalici s Důchodci za životní jistoty a se Stranou zelených. Zastupitelstvo tenkrát oplývalo členy zvučných jmen, primátorem Prahy byl Jan Koukal, jeho strana ODS prakticky ohromnou většinou zastupitelstvo více méně ovládala. Za sociální demokracii tam byli Jiří Paroubek a František Ringo Čech, za vládní strany pak Václav Benda starší, který se vyznamenal tím, že chtěl zbourat Palác kultury jako komunistický relikv. Svěráznou osobností byla slavná režisérka Věra Chytilová, která proslula ostrými a nebojácnými názory v debatách nejen na zastupitelstvu, ale i v televizi.“¹⁴

Radim Uzel dále v knize vzpomíná, že léta, která strávil na pražském zastupitelství (1995 – 1998), byla dobou nástupu kapitalismu a divoké privatizace. Mimo jiné v té době došlo k prodeji pražských vodáren a kanalizací Francouzům (firmě Veolia pozn. autora). Přesto se mu i z opozice podařil jeden úspěch. „Podařila se mi snad jediná akce: Zabránil jsem převodu historického hřbitova na Slavíně do rukou vyšehradské kapituly s poukázáním na skutečnost, že by se tam v církevní půdě pohřbený Karel Havlíček Borovský jistě obracel v hrobě.“¹⁵

j. Volby do Evropského parlamentu (2004)

O zvolení svého zástupce do Evropského parlamentu usilovala NEI jen v prvních volbách v roce 2004. Strana za účelem volebního úspěchu oslovila pornoherečku a producentku Noru Baumbergerovou, známou jako Dolly Buster. Známa pornohvězda, trvale žijící v Německu, na pozvání NEI několikrát navštívila Českou republiku, ale ani angažování známé osobnosti pornografického průmyslu nevedlo k zisku mandátu a volby do Evropského parlamentu tak pro Nezávislou iniciativu tradičně skončily neúspěchem. Po tomto volebním nezdaru NEI na další volby do Evropského parlamentu rezignovala a kandidátskou listinu již nesestavila.

¹⁴ UZEL, Radim. *Životopis bez cenzury*, Praha, TAXUS International s.r.o. 2020, ISBN 978-80-877717-36-3, s. 202

¹⁵ UZEL, Radim. *Životopis bez cenzury*, Praha, TAXUS International s.r.o. 2020, ISBN 978-80-877717-36-3, s. 203

k. Přehled volebních výsledků NEI

NEI - Nezávislá (erotická) iniciativa ve volbách			
rok	volby do	platné hlasy v %	počet mandátů
1990	Zastupitelstev obcí (Praha)	0,2	0
1992	České národní rady	1,37	0
1992	Sněmovny lidu FS ČSFR	1,18	0
1992	Sněmovny národů FS ČSFR	1,46	0
1994	Zastupitelstev obcí (Praha)	1,60	1
1996	Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR	neúčast	0
1996	Senátu Parlamentu ČR	0,87 - 2,12*	0
1998	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2000	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2002	Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR	neúčast	0
2002	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2004	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2004	Evropského parlamentu	0,71	0
2006	Poslanecké sněmovny Parlament ČR	neúčast	0
2006	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2008	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2009	Evropského parlamentu	neúčast	0
2010	Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR	neúčast	0
2010	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0
2012	Senátu Parlamentu ČR	neúčast	0

* % rozpětí hlasů všech pěti kandidátů NEI

zdroj: www.volby.cz

Z výše uvedeného přehledu je patrné, že po několika neúspěších ve volbách Nezávislá iniciativa rezignovala na prosazování svého politického programu a dalších voleb se již nezúčastnila.

l. NEI - nevěsta

Přitom nelze NEI upřít snahu o hledání spojenců. Zhruba po roce fungování NEI, 4. července 1991, podepsal tehdejší předseda NEI JUDr. Miroslav Mitlöhner, CSc. *Dohodu o spolupráci a vzájemné podpoře* NEI s Liberálním kongresem, o níž informoval NEI Report na druhé straně 16. čísla roku 1991. Později proběhla setkání k možné spolupráci se zástupci strany Zelených. Velmi silný zájem o spolupráci měla Česká strana sociálně demokratická, jejíž tehdejší předseda Miloš Zeman absolvoval na téma možné spolupráce několik setkání s doc. Radimem Uzlem, který vzájemnou spolupráci s touto stranou vehementně prosazoval ve vedení strany, u dalších členů vedení však pro tento krok nenalezl pochopení.

Docent Uzel „námluvy“ popisuje takto: „Na jednom společenském setkání, myslím, že to byla vernisáž nějaké výstavy, jsem se také setkal s tehdejším předsedou sociální demokracie Milošem Zemanem,

kterému jsem jménem Nezávislé erotické iniciativy blahopřál k znovuzískání Lidového domu. Miloš se mnou jednal na úrovni „já předseda – ty předseda“, nabídl mi tykáni současně s nabídkou, zda by naše politické strany nemohly uskutečnit fúzi. Socani obohaceni o erotiky by byli hned silnější. Na toto stranické sloučení jsem kývl, bohužel jsme to včas nekonzultoval s ostatními členy výboru, kteří mi to důrazně vytýkali a se sloučením se sociálními demokraty nesouhlasili. Upadl jsem tedy ve vlastní straně v nemilost, o to více jsem se však spřátelil s Milošem Zemanem a toto přátelství vydrželo až do dob jeho prezidentování.“¹⁶ V roce 2020 prezident Miloš Zeman přínos docenta Radima Uzla ocenil medailí Za zásluhy 1. stupně.

Paradoxem zůstává, že později, když ČSSD opakovaně vyhrála volby, si podle Jana Beera mnozí členové výkonné rady NEI vyčítali, že tehdy na nabídku ČSSD, sloučit obě politické strany, nekývli.

m. Přínos Nezávislé (erotické) iniciativy

Ztotožňuji se s hodnocením Nezávislé erotické iniciativy jejím předsedou JUDr. Miroslavem Mitlöhnerem, CSc.: „Myslím si, že i když Nezávislá erotická iniciativa žádnou velkou díru do světa politiky neudělala, přesto se ukázala jako užitečná na poli sexuální výchovy a lidové osvěty. S postupujícím vnitropolitickým životem, jeho praktikami a cíli se pomalu ale jistě vytrácela z veřejného prostoru recese a smysl pro humor. Zanikla Strana přátel piva, zanikla Strana mlčící většiny a zanikla i Nezávislá erotická iniciativa. Budiž čest její památce.“¹⁷

Já bych k tomuto hodnocení ještě dodal nepochybný přínos k novelizaci paragrafu 205 trestního zákona a průkopnictví na poli legálního dovozu erotických pomůcek. Nezávislá iniciativa, dříve Nezávislá erotická iniciativa, ukončila svou činnost v roce 2013.

6. NEI REPORT

a. Začátky NEI Reportu

První číslo NEI Reportu spatřilo světlo světa 16. srpna 1990. No, první číslo. První vydání bylo podivně označeno jako číslo nulté, ročník 1. Obsah tvořila směs politických prohlášení z recesisticky parodujících dikcí sdělení, na něž byli čtenáři zvyklí z tisku minulého režimu. Politické satirické proklamace a texty doplňovaly erotické obrázky a umělecké akty žen. Čtenáři uvnitř osmistránkového čísla našli také kreslený humor, sex-test pro ženy, článek zabývající se drogovou problematikou, rozhovor s fotomodelkou, reportáž z konkurzu na modelky pro NEI Report či první díl stručné historie Nezávislé erotické iniciativy. Za 2,80 Kč to byla lákavá nabídka.

Není divu, že náklad čtrnáctideníku NEI Report brzy vylétl raketově vzhůru. Během několika vydání dosáhl jeho náklad 100 000 výtisků a zájem čtenářů nepolevoval, ba naopak stále sílil, takže v květnu

¹⁶ UZEL, Radim. *Životopis bez cenzury*, Praha, TAXUS International s.r.o. 2020, ISBN 978-80-877717-36-3

¹⁷ Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

1991, tedy ani ne po roce zahájení vydávání NEI Reportu, dosáhl jeho náklad hranice 400 000 výtisků a to navzdory téměř dvojnásobnému zdražení prodejní ceny (na začátku roku 1991) z původní ceny 2,80 Kč na cenu 4,80 Kčs. NEI Report byla zkrátka slípka snášejší zlatá vejce.

b. Privatizace NEI Reportu

O to více zarazí skutečnost, že v době takového prodejního rozkvětu NEI Reportu v samém závěru roku 1990 souhlasila výkonná rada NEI s privatizací NEI Reportu a jeho převodem na Vydavatelství a nakladatelství R3, za nímž stál mluvčí NEI PhDr. Richard Knot.

Snad k tomuto rozhodnutí přispěla rostoucí cena ekonomických vstupů výroby čtrnáctideníku, jakými byly cena novinového papíru, tiskařských barev a typografických prací. Podle mého názoru byla cena vyšších výrobních vstupů reflektována ve zvýšení prodejní ceny NEI Reportu (z 2,80 Kč na 4,80 Kč) začátkem roku 1991.

Obě strany, tedy NEI a R3 sice uzavřely smlouvu, na jejímž základě se R3 zavázalo pravidelně přispívat částí zisku na provoz NEI, avšak podle vyjádření několika respondentů byla tato částka víceméně konstantní bez ohledu na stále rostoucí prodeje NEI Reportu. V podstatě se dá říci, že strana získávala stále tytéž prostředky navzdory stále rostoucím tržbám za NEI Report, takže tím, kdo na úspěchu vydělával, bylo vydavatelství R3, respektive jeho majitel doktor Richard Knot.

c. NEI Samaritán

Příčemž se doktoru Knotovi nedá upřít čínorodost. Stál u zrodu společnosti NEI Samaritán s.r.o., tedy zásilkového katalogu Naděje 89 s erotickými pomůckami (tehdy s erotickým sanitárním zbožím), která záhy začala v tomto lukrativním oboru spolupracovat s kolínskou společností WiLLi a zanedlouho jí své místo na trhu v podstatě přenechala. Poté už NEI Report nabízel zasílání erotických pomůcek výhradně prostřednictvím společnosti WiLLi.

„Dávno zapomenutou aktivitou bylo založení firmy NEI Samaritán, která se stala prvním legálním dovozcem erotických pomůcek (tzv. erotického sanitárního zboží) od firmy ZBF ve Wiesbadenu a na jejíž průkopnické začátky následně navázaly podnikatelské aktivity dalších subjektů jako například WILLI Kolín.“¹⁸

NEI Report, potažmo R3, oznámil záměr vydávat knihovničku NEI Reportu „Venuše“, v níž má být uveřejněno *šest skvostných děl erotické literatury*. Kromě toho vydávalo R3 další tituly jako erotickou knihovničku NEI Reportu edice „Amor“, NEI křížovky, NEI Humor a mnohé další.

¹⁸ Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

d. Stanovisko Sexuologického ústavu 1. LF UK a České sexuologické společnosti

Rád bych vyzdvihl zejména vzdělávací a osvětovou funkci NEI Reportu, který mimo jiné uveřejnil část ze Stanoviska Sexuologického ústavu I. LF UK a České sexuologické společnosti ze dne 1. 10. 1990:

1. Zřízení prodejen a zásilkových služeb považujeme za užitečné
2. Erotické materiály by neměly obsahovat zejména tyto náměty:
 - a. Sex s dětmi a dospívajícími do 15 let věku
 - b. Sex s agresivním chováním, ponižováním, týráním a destruktivními projevy
 - c. Sex za použití moče a výkalů
 - d. Sex se zvířaty
3. Při prodeji sexuálních pomůcek a náhrad je třeba vyloučit z prodeje takové předměty, které by mohly způsobit zranění zákazníků. Prodej vibrátorů, penilních náhrad, nástavců a erektorů, jakož i sexuálních atrap je žádoucí. Tyto předměty dosud na našem trhu chyběly.
4. Neměly by se prodávat léčivé přípravky neschválené k volnému prodeji Ústavem pro kontrolu léčiv v Praze. Zejména nedoporučujeme volný prodej „afrodiziak“ pochybných vlastností a kvalit.“

Tímto stanoviskem pomohly obě organizace stanovit v oněch bouřlivých dobách, co je v oblasti erotiky a sexu přípustné a co i nadále zůstává tabu.

Jako další velmi záslužný počín, který můžeme připsat vedení NEI, a to především jejímu tehdejšímu předsedovi JUDr. Miroslavu Mitlöhnerovi, CSc. a docentům Zvěřinovi a Uzlovi, je změna v posuzování trestného činu ohrožování mravnosti podle § 205 trestního zákona. Vedlo k ní totiž „jednání Nezávislé erotické iniciativy s Generální prokuraturou ČSFR, které vyústilo k vydání Stanoviska k postupu při posuzování podezření z trestného činu ohrožování mravnosti podle par. 205 tr. zák. Č.j. FGn 38/90 ze dne 27. 9. 1990, které následně vedlo v krátkém čase k jeho novelizaci a výrazné dekriminální.“¹⁹

7. ÚSPĚCHY NEI A NEI REPORTU

Nejvýraznější počiny NEI Reportu a NEI, se žel odehrály v podstatě na začátku kariér obou subjektů. Na poli politickém se za jednoznačný úspěch dají považovat volby do zastupitelstva hlavního města Prahy v roce 1994, které skončily ziskem mandátu pro docenta Radima Uzla. Za politický úspěch lze považovat také výše uvedenou novelizaci § 205 trestního zákona. Na poli erotiky je jednoznačně nejvýznamnější dlouhodobé působení NEI a především NEI Reportu na poli sexuálně-vzdělávacím a opomenout bychom neměli ani významné, byť krátké přispění společnosti NEI Samaritán k zahájení legálního dovozu erotických pomůcek do Československa.

¹⁹ Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

8. SITUACE NA TRHU EROTICKÝCH TIŠTĚNÝCH MÉDIÍ

a. V roce 1990

První vlaštovkou zvěstující „československé erotické jaro“ byl časopis LEO. Okamžitě po vydání v červnu 1990 zaznamenal velký úspěch, neboť jeho první číslo v nákladu 400 000 výtisků bylo záhy vyprodáno. Jednalo se o první erotický časopis vydávaný v Československu, navíc psaný česky. Mimo erotických fotografií mladých dívek nabízel magazín LEO články, rozhovory i sexuologickou poradnu. V počátcích magazínu se v něm objevovaly neznámé dívky, ale později na nabídku nafotit soubor odhalených fotografií za vysoké honoráře přistoupila i řada známých tváří např. Tereza Pergnerová, Kateřina Kornová či Diana Kobzanová.

NEI Report, jehož první číslo (označené jako nulté) vyšlo 16. srpna 1990, sice čtenářům nenabídl krásně barevné fotografie na lesklém křídovém papíru, zato nabídl poutavý obsah (kreslené vtipy, sexuologickou poradnu předních českých sexuologů, právní poradnu) za velmi nízkou cenu, takže byl dostupný prakticky kterémukoli čtenáři. Našel si tedy také své místo na trhu, své věrné čtenáře a do roka dosáhl nákladu 400 000 výtisků, jímž se mohl pyšnit dražší časopis LEO už při svém startu.

S odstupem se přidala i další konkurence. Playboy, který měl na českém trhu premiéru v roce 1993 nebo Extáze, Fantastic, Flirt, Hustler, Cats a další.

b. V roce 2000

Podle Josefa Bandy (Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006) byla na trhu erotických časopisů významná zejména dvě vydavatelství: **MP Media s.r.o.** Hany Bílé, které stálo za vydáváním titulů A sex, Česká milenka, České péčko, Erectus 55, Escort, Fontána, Inspirace, Intim & Kontakt, Mini Cats, Pussy Cats, Exploze, Sextrém a Supersex.²⁰

Druhým významným nakladatelstvím, vlastněným několika fyzickými osobami v čele s Pavlem Kvoriakem, je společnost **PK 62, a.s.**, vydávající erotické a pornografické časopisy LEO, Extáze, Flirt, Markýz, České ložnice, České ložnice Speciál, Fantastic, LEO Album, LEO čtení, LEO Speciál, Megasex, Sex kontakt magazín, Sex rande, Wwwsex, Sexystars, Hardcore International, Právě 18, Oldies, Lolity, Porno roku.²¹

Třetí vydavatelství erotických časopisů, které Josef Benda zmiňuje, je **PhDr. Richard Knot - Vydavatelství a nakladatelství R3**, vydává zavedený erotický časopis Československý NEI Report a z něj odvozené tituly NEI Report video magazín a NEI Report magazín.²²

²⁰ BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006*. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1, strana 206

²¹ BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006*. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1, strana 206-207

²² BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006*. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1, strana 207

Náklad NEI Reportu bohužel nebyl nikdy ověřován společností ABC ČR (Audit Bureau of Circulations), takže přesná data o tištěném nákladu a prodaném nákladu nejsou bohužel dostupná. To není neobvyklé, jak uvádí JUDr. PhDr. Josef Benda, PhD.: „Tohoto auditu se taktéž neúčastní většina malých vydavatelství, která mají ve svém portfoliu jen jeden či několik málo titulů a jsou ve své podstatné části ve vlastnictví českých subjektů.“ V poznámce pod čarou k tomu dodává: „V řadě případů se jedná o časopisy, které vyplňují (zatím) prázdné segmenty trhu. To však neznamená, že by dosahovaly nízkého nákladu; v některých případech jsou poměrně úspěšné.“²³ K výzkumu MEDIA PROJEKTU potom dr. Josef Benda uvádí: „Avšak ani MEDIA PROJEKT 2006 nesleduje, resp. do něj nejsou zahrnuty méně významné tituly a některé segmenty časopiseckého trhu (odborné tituly, erotické a pornografické časopisy).“²⁴ V poznámce pod čarou autor zmiňuje vydavatelství MP Media s.r.o. a PK 62, a.s..

Jakýmsi vodítkem může být přehled tištěného nákladu uveřejněného na stránkách *mesec.cz*, z něhož vyplývá, že na roku 2003 vycházely níže uvedené erotické tiskoviny v těchto nákladech:

LEO –	100 000 výtisků
NEI Report –	90 000 výtisků
Extáze –	80 000 výtisků
Flirt –	70 000 výtisků
Fantastic –	65 000 výtisků ²⁵

Kromě výše uvedeného jediná dostupná data o nákladu NEI Reportu pocházejí z NEI Reportu samotného, když byla uveřejněna v některém z vydání a tyto údaje byly potvrzeny v rozhovorech s tvůrci NEI Reportu (s PhDr. Knotem, Malcem, Beerem a JUDr. Mitlöhnerem).

Lze konstatovat, že ještě během prvního půlroku existence, dosáhl náklad NEI Reportu 100 000 kusů výtisků. V květnu 1991 NEI Report ohlásil dosažení významného mezníku, tištěného nákladu 400 000 výtisků. V rozhovorech s Janem Beerem a Miroslavem Malcem zazněla informace, že v posledním roce existence NEI Reportu, tj. v roce 2012, dosahoval jeho tištěný náklad už jen hranice 30 000 kusů výtisků a že jeho vydávání bylo na hraně či spíše pod hranou rentability.

²³ BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006*. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1, strana 186

²⁴ BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006*. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1, strana 187

²⁵ *Který erotický časopis se vyplatí nejvíce* In *mesec.cz*, 31.12.2003 <https://www.mesec.cz/clanky/ktery-eroticky-casopis-se-vyplati-nejvice/>

c. V roce 2010

Jak je uvedeno výše, bohužel náklad erotických a pornografických tištěných médií nebyl auditován ABC ČR s jedinou výjimkou titulu Playboy, který měl však vůči ostatním titulům výsadní postavení luxusního časopisu, takže ani vývoj jeho nákladu bohužel neprozradí informace o celkové situaci na trhu.

Přesto si dovoluji odhadnout, že pro erotická tištěná média v době kolem roku 2010 nepředstavovaly zásadní hrozbu konkurenční tištěné tituly, ale jednoznačně jím byl rozvoj rychlého internetového připojení, které umožňovalo stažení objemných multimediálních souborů, především tedy videí, za krátký čas. Globální pornoservery jakými byly YouPorn (*2006), RedTube (*2007), PornHub (*2007) či Xvideos (*2008), nabízely obrovské množství porna všeho druhu ZDARMA a válcovaly nebohou tištěnou konkurenci, která neměla adekvátní zbraně, jimiž by čelila pohyblivým obrázkům. Správnost tohoto odhadu mi potvrdili respondenti mých rozhovorů.

9. KRÁTKÁ ÚVAHA NAD POLITICKÝMI TÉMATY NEI REPORTU

Nezávislá erotická iniciativa se na stránkách NEI Reportu věnovala především nejširší sexuální osvětě a výchově a z toho plynulo i její zaměření na politická témata. Profilovala se jako strana demokratická, vyznávající zásady humanismu, bytostně se vymezující proti jakékoli diskriminaci, ať už sexuální, náboženské či rasové.

Jak už jsem uvedl výše, nejvýraznějším politickým počinem NEI bylo přispění k novelizaci § 205 trestního zákona o ohrožení mravnosti, který mohl být v původním znění snadným „klackem“ na kohokoli, kdo se pohyboval na poli erotiky a sexu.

Důsledně NEI Report vystupoval proti jakémukoli pokusu o cenzuru. Dokonce celé jedno číslo věnoval autocenzuře všech fotografií, na nichž překryl bílými obdélníky všechny pohlavní znaky fotografovaných osob, aby demonstroval, co by znamenala cenzura v praxi. Všechny postavy na fotografiích vypadaly, jako když mají neštovice ošetřené pudrem.

V době krátce po sametové revoluci se NEI Report důsledně stavěl proti pokusům o zavádění starých pořádků, pokud zaznamenal jakékoli pokusy o omezení demokracie či projevu. Podporoval transformaci ekonomiky, volný pohyb osob, zboží a služeb.

Nejvýraznějším politickým tématem na stránkách NEI Reportu byl vždy sex, sexuální osvěta, snaha o boření sexuálních mýtů a pověr. Třeba zda na vibrátoru může vzniknout závislost, zda je přípustné mít sex se ženou, když má menstruaci. Upozorňoval třeba, že je zakázáno, neb je to život ohrožující, foukat ženě do pochvy a mnoho jiných témat, která nám už v dnešní době přijdou jasná a srozumitelná.

Na druhou stranu čistě politická témata postupem času z NEI Reportu zmizela, protože si NEI dobře uvědomovala, že nemá politickou sílu je prosadit.

10. METODY VÝZKUMU – KVANTITATIVNÍ ANALÝZA

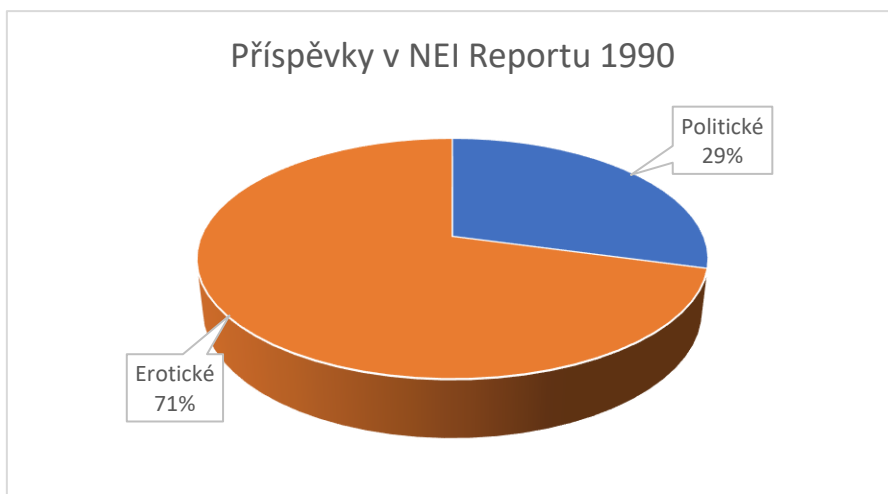
Při zpracování tématu jsem vycházel jednak z tištěných vydání časopisu NEI Report, protože NEI Report není archivován v digitální podobě, dále z rozhovorů s tvůrci NEI Reportu a v neposlední řadě z odborné literatury v podobě knih či diplomových prací.

Při kvantitativní obsahové analýze jsem porovnával množství politických versus erotických příspěvků vždy ve třech vybraných podzimních (jedno vydání v září, jedno vydání v říjnu, jedno vydání v listopadu) vydáních v letech 1990, 2000 a 2010. Kvantitativní obsahovou analýzou jsem chtěl ověřit **první předpoklad, že v NEI Reportu postupně klesal počet politických příspěvků vůči počtu příspěvků erotických, s tím, jak klesaly politické ambice Nezávislé (erotické) iniciativy vlivem četných volebních neúspěchů.**

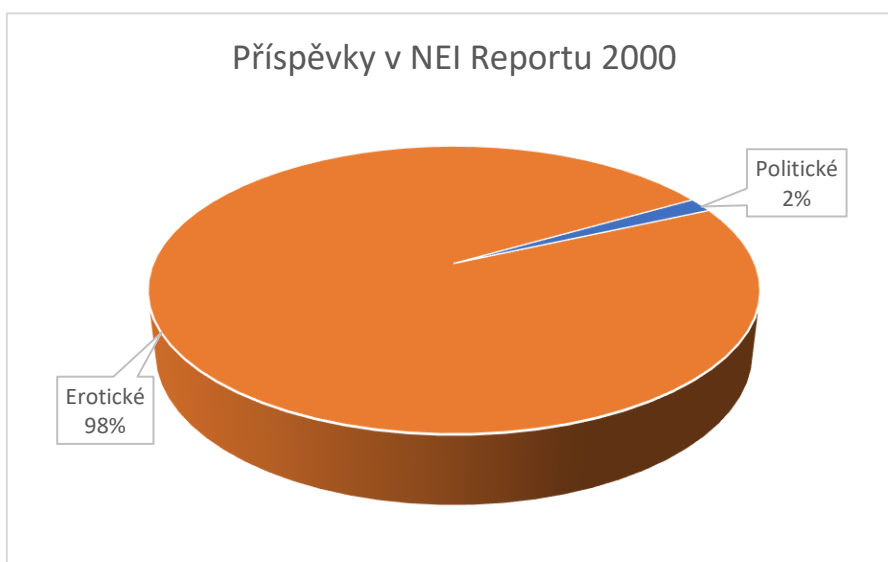
Druhou kvantitativní analýzu jsem zaměřil na vzájemný poměr mezi množstvím publikovaných fotografií typu aktů, množstvím fotografií zobrazujících autoerotiku a množstvím fotografií explicitně zobrazujících sexuální aktivity. Touto analýzou jsem chtěl ověřit **druhý předpoklad, že NEI Report během 20 let prodělal změnu ve vývoji od erotického média k médiu pornografickému.** Tato proměna byla pravděpodobně vyvolána snahou zvýšit zisk z tržeb (doktor Mitlöchner uvedl, že dle vyjádření doktora Knota a Miroslava Malce se lépe prodával NEI Report s hardcore obsahem), tedy snahou přitáhnout nové čtenáře a udržet stávající čtenáře nabídnutím nového, atraktivního až skandálního obsahu. Tato změna byla nepochybně vyvolána rovněž měnící se nabídkou konkurenčních titulů na trhu tištěných erotických médií a od roku 2006-2007 stále rostoucí nabídkou digitálních pornografických médií (serverů) jako například PornHub, YouPorn a další.

a. Kvantitativní analýza 1

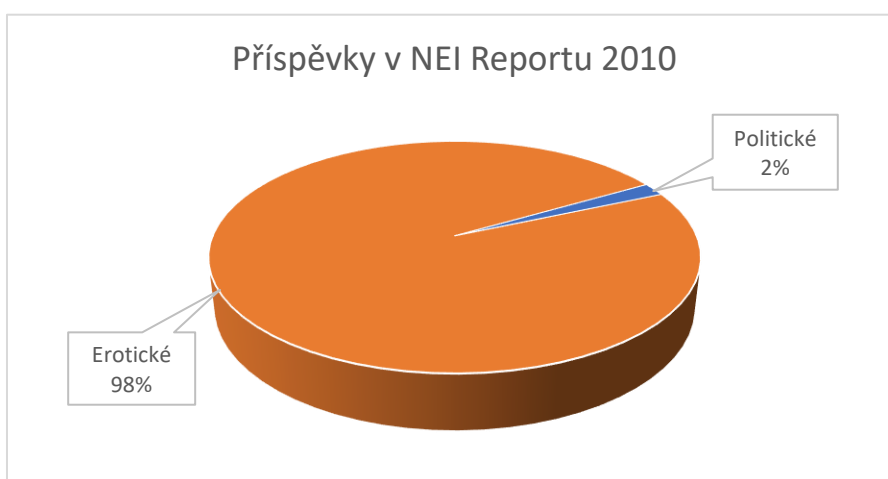
Politické versus erotické příspěvky ve vybraných číslech NEI Reportu v letech 1990, 2000 a 2010

Z kvantitativní analýzy vyplývá jednoznačný pokles uveřejňovaných politických příspěvků mezi lety 1990 a 2000 a zachování trendu eliminace politických příspěvků i v letech následujících, což potvrzuje graf z roku 2010.

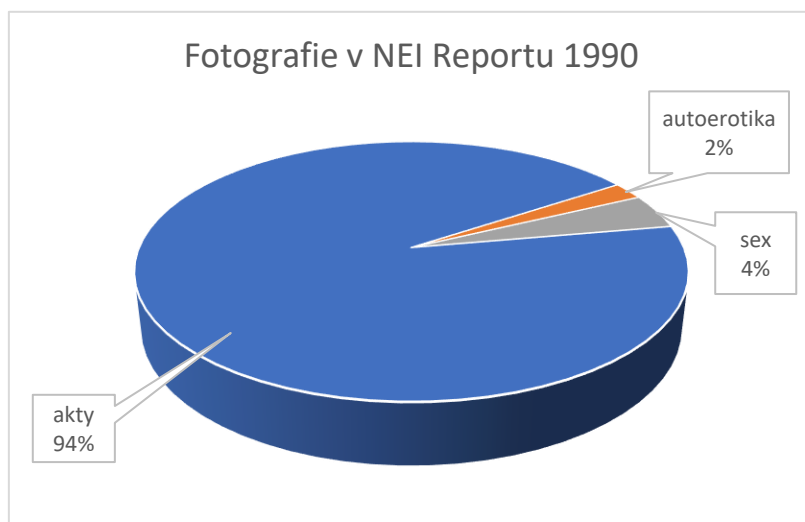
Tento pokles dávám do souvislosti s četnými volebními neúspěchy, po nichž NEI rezignovala na snahu dosáhnout ve volbách mandátu pro své politiky, a proto byl i prostor pro politickou činnost v NEI Reportu radikálně umenšen ve prospěch příspěvků erotických.

Závěr: První předpoklad, že v NEI Reportu postupně klesal poměr politických příspěvků ve prospěch příspěvků erotických díky tomu, že NEI v důsledku volebních neúspěchů rezignovala na snahu o další volební úspěch a tím i na politickou agitaci, se mi podařilo kvantitativní analýzou ověřit.

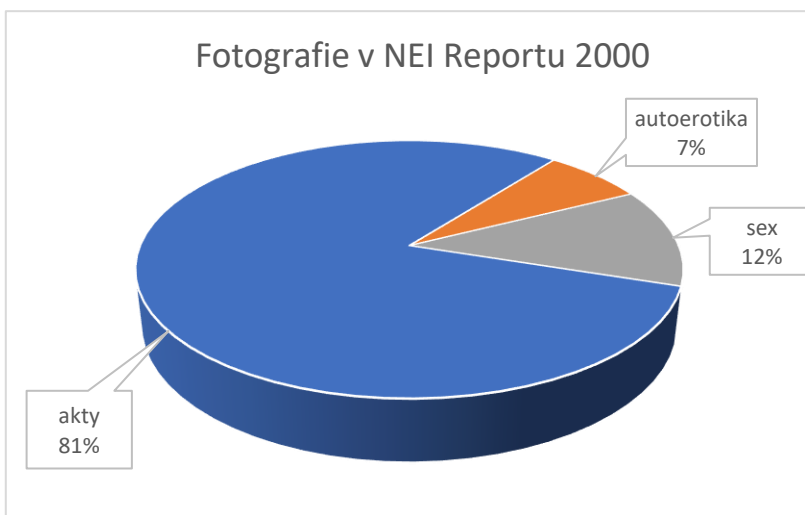
b. Kvantitativní analýza 2

Poměr aktů, autoerotických a sexuálních fotografií ve vybraných číslech NEI Reportu v letech 1990, 2000 a 2010

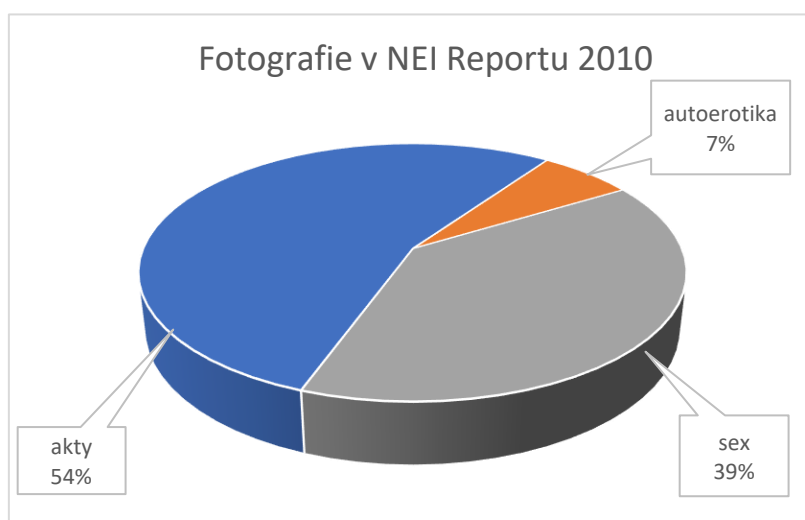

Z kvantitativní analýzy je na první pohled patrný pokles fotografických aktů ve prospěch fotografií explicitnějšího rázu tj. autoerotických a sexuálních.

Ve vybraných podzimních vydáních NEI Reportu v roce 1990 jednoznačně převládaly fotografie aktů, které tvořily 94% uveřejněných fotografií. Podíl fotografií autoerotických a sexuálních byl zanedbatelný.

Ze srovnání vybraných vydání z roku 2000 s těmi z roku 1990, vyplývá úbytek fotografií typu akt o 13% a nárůst obou explicitnějších druhů fotografií, a to především fotografií sexuálních, jejichž výskyt je o 8% vyšší při srovnání s rokem 1990.

Ještě výraznější proměnu v poměru zobrazovaných fotografií dokládá graf vybraných vydání NEI Reportu z roku 2010. Úbytek aktů dosáhl 27% oproti vydáním před deseti lety a dokonce 40% oproti vybraným vydáním před 20 lety.

Nárůst zaznamenaly především fotografie sexuální, jejichž poměr se zvýšil o 27% oproti době před deseti lety a proti době před 20 lety narostly dokonce o 35%. Podíl autoerotických fotografií zůstal v roce 2010 shodný jako v roce 2000, tedy 7%.

Závěr: Kvantitativní analýzou se mi podařilo ověřit druhý předpoklad, že NEI Report za 20 let činnosti prodělal změnu od erotického média prezentujícího převážně akty v médium pornografické, prezentující zvýšenou mírou explicitní fotografie a to především sexuálního rázu.

Jak jsem uvedl výše, k této změně došlo patrně záměrem udržet si stávající čtenáře a získat čtenáře nové, což mohlo být zapříčiněno snahou reagovat na konkurenci prezentující stále tvrdší obsah, ať už tou konkurencí byla ostatní erotická tištěná média (LEO, Fantastic, Extáze, Flirt, ...) či erotická digitální média, především pornoservery PornHub, YouPorn, RedTube a další.

Poznámka: Při kvantitativní analýze fotografií byly brány v potaz jen aktivně uveřejněné příspěvky tj. na zřetel nebyly brány snímky placené inzerce.

11. METODY VÝZKUMU – ROZHOVORY S TVŮRCI NEI REPORTU

V rozhovorech s tvůrci NEI Reportu mne zajímal především pohled do zákulisí tvorby média, nastolování erotické agendy, cenzura témat, vztahy mezi jednotlivými aktéry, proces výroby a ekonomická stránka fungování média včetně rentability jeho výroby.

a. Rozhovor s Irenou Fuchsovou

Irena Fuchsová (*1950) je spisovatelkou, publicistkou a kolínskou zastupitelkou. V rodném Kolíně pracovala od roku 1970 jako nápověda. Po zrušení kolínského divadla nastoupila v roce 1994 jako nápověda do Činoherního klubu v Praze, kde působí až dodnes. Je autorkou řady knih například Divadelní vejšplechty (2001), Když je muž moc hodný (2004), Když ženy mají své dny (2007) nebo Když se řekne Fuchsovin (2010). Přispívala a přispívá svými fejetony a povídkami do řady časopisů. Více než patnáct let uveřejňovala své povídky také v NEI Reportu, proto jsem se na ni obrátil s žádostí o rozhovor.

Dobrý den paní Fuchsová, jak vlastně začala Vaše spolupráce s NEI Reportem?

V květnu 1994 jsem jako nápověda nastoupila do Činoherního klubu. Čekal na mě Jean-Paul Sartre a jeho hra S vyloučením veřejnosti. Zkoušela jsem s režisérem Strniskem, s Libuškou Šafránkovou, s Danou Syslovou a s Michalem Dlouhým a Pavlem Kikinčukem, kteří spolu alternovali. Bylo mi 44 let a poprvé v životě jsem zažila rozebírání postav až na dřev, rozhovory o jejich sexuální orientaci, povaze postav, jejich životě, a když jsem po červnové premiéře užívala dvouměsíční divadelní prázdniny, strašně se mi stýskalo po té otevřenosti, pravdivosti, upřímnosti.

A tak jsem napsala erotickou povídku, *Láska prochází žaludkem*. Upřímnou až na dřev. Hlavní postava dívky bylo nejupřímnější stvoření, jaké jsem kdy stvořila. To můžu poslat jedině do NEI Reportu, řekla jsem si, nikde jinde mi ji nevezmou. A tak jsem ji tam začátkem července poslala. Poštou, jak jinak.

Ke konci srpna mi přišel honorář 1 500,- Kčs. Odesílatel NR. Psala jsem tehdy fejetony do Naší rodiny, tak jsem myslela, že mi dali nějaké odměny, ale když mi kolínští kamarádi na ulici naznačovali, že jsem je tedy dost překvapila, a že nevěděli, co všechno se dá s rohlíky dělat, došlo mi, že NR není Naše rodina.

Zavolala jsem do NEI Reportu, tam mi potvrdili, že moje povídka vyšla před 14 dny a jestli časopis chci, ať se v redakci stavím.

Jela jsem do Prahy hned druhý den. V redakci jsem se seznámila s několika lidmi, kteří tam zrovna byli, dostala jsem časopis, nalistovala svoji povídku, přečetla jsem název a v hlavě mi zahučelo. To jsou prasata! Prasata!!! *Láska prochází žalud(k)em*. Tak vypadal název mé povídky v podání NEI Reportu! A tak začala moje spolupráce s NEI Reportem, která trvala dalších patnáct let.

Patrně nejvýraznějším představitelem NEI Reportu byl docent Radim Uzel. Zažila jste s ním nějakou zajímavou příhodu?

V polovině devadesátých letech, kdy ještě nebyly diskety, jsem své povídky nosila do NEI Reportu napsané na elektrickém stroji. Redakce sídlila vedle Masarykova nádraží a já na Masaryčku přijížděla panťákem z Kolína nebo jsem odjížděla po zkoušce v Činoherním klubu zpět do Kolína. Takže jsem do redakce NEI Reportu chodila buď před zkouškou nebo po zkoušce.

Jednou jsem tam přišla a sekretářka Věra měla svoji kancelář otevřenou, ale nebyla tam. Tak jsem procházela dlouhou chodbou a nakukovala jsem do všech kanceláří. Hned za prvními dveřmi, na které jsem zatukala, jsem objevila doktora Radima Uzla, jak leze po zemi a sbírá snad stovky drobných mincí, které se mu rozsypany po celé kanceláři.

Šla jsem hned na kolena a pomáhala mu je sbírat. Občas jsme se o sebe otřeli, občas jsme na sebe narazili, a když jsme se potkali tváří v tvář pod stolem, usmál se na mě a na chvíli zapomněl na drobáky kolem nás.

"Vaše povídky se mi líbí, paní Fuchsová," řekl mi. "Vy kolikrát nakousnete podobný problém, který já řeším se svými klienty. Ale vy se na něj podíváte úsměvně! A s nadhledem! A to je dobře."

V redakci NEI Reportu převažovali muži. Jak jste se mezi nimi cítila jako žena? Dobírali si Vás?

Jednou jsem vešla do kanceláře, kde bylo asi osm chlapů. Některé jsem znala jménem, třeba majitele NEI Reportu Richarda Knota nebo fotografa Mirka Malce, jiné podle vidění. Posadili mě na židli, obklopili mě a pak mi začali ukazovat fotografie penisů.

"A co říkáš tomuhle?"

"Irenko, ale tohle je klacek!"

"A teď pozor! Koukni se!"

Každou fotografii komentovali, a přitom ze mě nespouštěli oči. Bylo mi jasné, že se tady hraje vysoká hra. Všichni čekali, jak zareaguju! Tvářila jsem se suverénně, ale vevnitř jsem se klepala. Jak z toho ven?! A pak jsem si vzpomněla na divadlo, uklidnila jsem se, nadechla se a po osmé fotografii jsem pohrdavě sykla: "Tsss... kam se hrabou na pana Fuchse!" Po chvíli ticha se všichni rozchechtali a já věděla, že jsem jejich. Od té doby už nikdy k něčemu podobnému nedošlo.

Jak na Vaše publikování v NEI Reportu pohlíželi na Vaší domovské divadelní scéně?

No, byli rádi. Já jsem se totiž někdy před zkouškou zastavila v redakci NEI Reportu a dostala jsem několik nových čísel, které jsem u baru v Činoherním klubu rozdávala. Petr Nárožný mi pokaždé řekl: „Ruku líbám, Irenko“, vzal si NEI Report, šel ke své aktovce a když ho tam dával, řekl: "Zas budu muset doma říct, že jsem to našel v metru."

Druhý den nás před zkouškou pobavil. "Tak jsem si, děti, přečetl v NEI Reportu inzeráty. Víte, když si představím, jak se sejdou dva starší manželské páry, chlapi si ukážou bérčáky, ženské jizvy po operacích a pak dojde na sex... no, nevím, nevím. Mimochodem, Irenko, všimla jste si, že si nejvíc dávají inzeráty manželské páry ze severní Moravy?"

Opravdu nejvíc inzerátů s nabídkou sexu podávaly manželské páry na severní Moravě?

Ale ne, to bylo takhle. Inzeráty v NEI Reportu jsem si nikdy nečetla, takže jsem si té skutečnosti nevšimla, ale když jsem za týden přišla do redakce, řekla jsem to majiteli NEI Reportu Richardovi Knotovi. "Richarde, víš, že si inzeráty dávají nejvíc dvojice ze severní Moravy?"

Vytřeštil na mě oči. "Jak tě to napadlo?!" Vzala jsem jedno číslo NEI Reportu, které leželo na stole, našla inzeráty a začala do nich ťukat. "Tady! Tady! SM! A tady taky! Pořád SM! Každý druhý inzerát je SM! Severní Morava!"

Chvilí na mě koukal, pak se chytil za hlavu a vyběhl na chodbu. Podívala jsem se na sekretářku Věru, ale ta byla rudá, jako když se dusí, a když Richard běhal po chodbě a křičel, začala mlátit hlavou do svého psacího stolu a smála se. To už jsem pochopila, že něco není v pořádku...

"Všichni pojd'te sem! Všichni sem! Ta je blbá," ozýval se Richardův hlas z chodby. "Severní Morava?! Ona si myslí, že nejvíc si dávají inzeráty ze severní Moravy! Ta je blbá!!!" Když se za chvíli vrátil zpátky do sekretariátu s ostatními členy redakce, ukázal na mě jako na vyvrhela. "Slovníček! Okamžitě jí někdo udělejte slovníček zkratk v inzerátech! Ta je blbá! SM je podle ní severní Morava?!"

Takže se nepochybně jednalo o zkratku sadismus-masochismu, že?

Samozřejmě, ale já to opravdu tenkrát netušila. No, pobavila jsem je tenkrát neskutečně. Ale téhle záměny jsem pak využila v povídce Přátelé ze severní Moravy.

Děkuji Vám za krásné, inspirativní povídky v NEI Reportu a za milý rozhovor.

b. Rozhovor s Miroslavem Malcem, fotografem a šéfredaktorem NEI Reportu

Kdy jste se poprvé setkal s NEI Reportem?

Poprvé to bylo nepřímo prostřednictvím televize. Vysílal se Televizní klub mladých a najednou se objevila reportáž z něčeho nového, co ještě nikdy u nás nebylo, a to byla právě reportáž o tvůrcích NEI, kteří chtějí založit Nezávislou erotickou iniciativu. Hovořili tam samí neznámí lidé, ale měli smělé plány s erotikou a jedním z nich byl ten časopis.

Vy jste se tedy poprvé s NEI Reportem setkal tak, že jste ho začal spoluvytvářet?

Ano. Okamžitě jsem začal jednat. Tenkrát jsem pracoval v Jindřišské ulici a na jejím na rohu s ulicí Politických vězňů sídlila Československá televize. A všichni z televize chodili do restaurace v Panské ulici, takže jsem se všichni znali. O úmyslu založit erotickou stranu se všude mluvilo, hned se to rozkřiklo. Objevil se tam i Jiří Müller, který byl hybnou silou Nezávislé erotické iniciativy. Lidé v čele NEI potřebovali časopis, který by fungoval jako zpravodaj strany.

Vzal jsem tedy kolegu z redakce časopisu *Železničář*, kde jsem tehdy pracoval, Zdeňka Štěpánka, což byl také fotograf, který fotil celý život erotiku a vyrazili jsme na Zahradní město, kde se zakladatelé strany pravidelně setkávali v jednom podniku. Tam jsme se seznámili s doktorem Knotem, který hned zajásal, že jsme aktivní novináři, kteří umějí psát a „fotí nahý ženský“ celý život. Pro něj bylo zásadní, že jsme měli zkušenost s tvorbou časopisu. Nebyl pro nás problém napsat úvodník, reportáž, dodat fotografie.

V září 1990 jsme tedy začali vydávat NEI Report. Přibrali jsme ještě kolegu Vratislava Kadeřábka, což byl do té doby redaktor *Večerníku Praha*, tuším zástupce šéfredaktora, který byl výborný novinář a erotika ho taky zajímala. Takže jsme s doktorem Knotem vytvořili vedení NEI Reportu a rozjeli jsme jeho vydávání. Rozjeli jsme to ve velkém, až jsme sami byli překvapeni, jak moc se to rozjelo. NEI Report jsme tiskli v tiskárně Na Florenci. Měli jsme trochu obavu, jak se výroba zaplatí, ale NEI Report se prodával nad očekávání dobře. Přesná čísla z počátku NEI Reportu už si nepamatují, ale náklad stoupal bleskově a v následujícím roce (pozn. 1991) už jsme dosáhli nákladu 390 000 výtisků. To nám poskytlo prostor na rozvoj nejen po stránce obsahové, ale i mohli jsme rozšířit počet stran z původních osmi na šestnáct stran a potom až na 32 stran.

Větší rozsah vydání pochopitelně kladl větší nároky na redakci, že?

Měli jsme velké štěstí, že o práci v redakční radě projevíli zájem lékaři – sexuologové, kteří zde velice rádi uveřejňovali své příspěvky, protože NEI Report bylo první médium, kde se mohli volně a bez cenzury věnovat jakémukoli tématu. Do NEI Reportu přispívali doktorka Pondělíčková, docent Zvěřina, docent Uzel, také doktor Pavel Čepický nebo doktorka Hana Fifková, která měla v NEI Reportu velice oblíbenou poradnu.

Část prostoru vydání byla také věnována kreslenému humoru. Jak jste docílili, aby do NEI Reportu přispívali známí kreslíři?

Když jsme se spřátelili s malířem Kájou Saudkem, což zařídil doktor Knot, hned nám namaloval ilustrační loga k rubrikám a akcím (např. kampaň na používání prezervativu *Není to správný rajc? Zato nedostaneš AIDS!*). Tím, že jsme uveřejňovali vše a bez cenzury, tak jsme pronikli i do lékařského prostředí, odkud jsme často získali fotografie, které byly do té doby tabu. O erotice a sexu se hovořilo naprosto otevřeně. Ve veřejnosti i v redakci probíhaly diskuze, zda pornografie ano či ne.

Jaké byly politické ambice Nezávislé erotické iniciativy (později Nezávislé iniciativy)?

Politické ambice vyvrcholily zvolením docenta Radima Uzla jako zastupitele na pražské radnici, což byl největší politický úspěch Nezávislé iniciativy. Voleb jsme se pravidelně zúčastňovali, ale vždycky nám chybělo pár desetin procenta k nějakému úspěchu, a to i když kandidovaly známé osobnosti jako třeba Dolly Buster.

U Dolly Buster se na chvíli zastavme. V několika číslech NEI Reportu byla prezentována jako velká hvězda erotiky, která pomůže dosáhnout Nezávislé iniciativě politického úspěchu, ale posléze nejspíš nastalo vystřízlivění, rozčarování a snad až snaha vinit ji z politického neúspěchu.

Dolly Buster se ale nechtěla stát tváří Nezávislé iniciativy, pořád se považovala za evropskou hvězdu. Vztahy s ní ale byly vynikající. Pravidelně do České republiky jezdila a účastnila se našich akcí. Takové rozčarování se dostavilo později, kdy už viděla, že by byla nástrojem politické strany. Zřejmě si chtěla držet nezávislost a úroveň evropské hvězdy.

Byla pro zahájení spolupráce s Dolly Buster určitým předobrazem úspěch italské pornohvězdy Ciccioliny (vlatním jménem Iona Staller poznámka autora), které se povedla kampaň a byla zvolena za poslankyni italského parlamentu?

Ano, o tom se dost hovořilo. Plánovali jsme se s ní setkat a pozvat ji k nám do republiky, ale ona v našem zájmu o spolupráci viděla spíše atrakci a zřejmě nechtěla sklouznout do bulváru, když už byla poslankyní, alespoň takový jsem z toho tenkrát měl dojem.

Chtěl bych říci, že někteří ze strany nebo z těch, kteří zakládali NEI Report, k té erotice sklouzávali, už viděli, že noviny a strana jim nepřinesou nějaké hmotné statky, takže začali podnikat v oborech jako byly striptýz, natáčení pornografie, zakládali natáčecí studia, po čemž byl tehdy obrovský hlad. Takže se vrhli na vydělávání peněz, dovážení pornografických videokazet, protože po nich byla silná poptávka.

Pořádali jsme soutěže Miss (např. Miss Monokiny 1991) a vznikaly Kluby erotické kultury (KEK), které zakládali nadšenci po celé republice. Někteří to možná brali vážně, jiní z recese, ale KEKy vyvíjely činnost, takže jsme vždycky přivezli doktora Uzla, což pro ně byla atrakce a on vysvětloval věci

související s erotikou velice zábavně. Občas ho doprovodil Kája Saudek, takže pro lidi byly jejich návštěvy velkým lákadlem.

Potvrzují z vlastní zkušenosti, neboť jsem koncem 80. let se školní třídou v rámci hodin biologie navštívil jeho přednášku o sexu s následnou besedou. Radim Uzel tenkrát odpovídal velice otevřeně a velice poutavě o tématech, o nichž se ve společnosti nehovořilo a my, tehdy mladí náctiletí, jsme tenkrát hltali každé jeho slovo.

Ano, také jsme byli mnohdy překvapeni, jak rychle se Radimovi Uzlovi podařilo prolomit bariéru ostychu, kdy ho mladí zcela přijali a otevřeně s ním hovořili o různých intimních tématech.

Rád bych zdůraznil, že to bylo také tím, že NEI Report si zachovával určitou úroveň odbornosti a neskouzl nikdy k naprosté erotické lascivnosti, sprostotě a vulgaritě. Pořád jsme zachovávali úroveň dalších autorů, jako byli kreslíři, třeba Štěpán Mareš s námi dlouhé roky spolupracoval nebo autorů povídek, mezi nimiž byl třeba spisovatel Vladimír Páral.

Vladimír Páral se k NEI Reportu přidal hned v jeho počátcích, že? Tuším, že hned v pátém či šestém čísle jste uveřejnili příspěvek o jeho návštěvě ve Vaší redakci NEI Reportu a že projevil přání spolupracovat s NEI Reportem.

Ano, najednou se nám v redakci objevil takovejhle chlap, v baloňáku a v brýlích, pološedivej a prej „Ahoj, já jsem Vladimír Páral.“ A my hned: „Jé, Mistře, pojďte dál.“ Sednul si u nás v redakci, dal si kafe a lidi kolem něj chodili, okukovali ho a šeptali si: „To je ten Páral, spisovatel“. A on normálně seděl a hned jsme se domlouvali na spolupráci. Nedlouho na to jsme v NEI Reportu otiskli dvě povídky z jeho připravované knihy Dekameron 2000, takže jsme mu pomohli s propagací jeho knihy a zároveň jsme zvýšili renomé NEI Reportu spoluprací se slavným autorem.

NEI Report často zmiňoval spolupráci se Sexuologickým ústavem, v němž pracovala mimo jiné paní doktorka Pondělíčková-Mašlová. Dařilo se vám tedy naplňovat podtitul názvu Vašich novin, *NEI Report – čtrnáctideník pro nejširší sexuální osvětu a výchovu?*

Ano, sexuologové pravidelně odpovídali na dotazy čtenářů v našich novinách v Sexuální poradně. Nejprve doktorka Pondělíčková-Mašlová, poté Radim Uzel, později velice oblíbená doktorka Fifková. Zájem o jejich rady byl hlavně zpočátku enormní, takže si troufnu říci, že NEI Report má jednoznačně zásluhu na šíření osvěty a sexuální výchovy.

Docházelo třeba ke sporům, co ještě otisknout a co už je moc? Stanovili jste si nějakou hranici?

No, tak někdy jsme si to řekli, ale cenzuře jsme se docela bránili. Řekl bych, že ani moc nebyla potřeba. Samozřejmě byla pravidla podle zákona. Pan doktor Mitlöhner, který byl právník, vždycky říkal, že tabu je sex s dětmi a se zvířaty.

No tabu samozřejmě byly děti, mladiství. Dál použití násilí, to byly trestné činy, to byl paragraf 217, ten se pak ještě zpříšňoval. Pak už byl volnější ten přechod přes 15 let, takže tam už jsme třeba mohli fotografovat. Nebyl potřeba souhlas rodičů. Nepamatuju si přesně paragraf, ale doktor Mitlöhner nám k tomu vždycky dal stanovisko, když jsme váhali, zda materiál uveřejnit nebo ne. Co se týkalo focení, používali jsme české modelky, které měly u nás dveře otevřené. Hrnulo se jich teda od začátku hodně.

Bylo složité dívky oslovovat? Nebo se rozkřiklo, že je tady NEI Report a můžu být hvězda, tak jste je nestačili odmítat?

V začátcích to byly kamarádky. No a pak jsme je získávali tak, že jsme platili docela dobře. Na tehdejší dobu velice dobře, takže to nebyl problém. A ze začátku nějaké slečny říkaly „No tak dobře, když to bude jenom nahoře bez“. Ale potom, když viděly peníze, tak najednou nebyl problém, i hodně ostré fotky jsme dělali. Nebyl vůbec problém ty dívky shánět. Hlavně tady v Praze to byly různé studentky, ale i mimo republiku. Taky starší ženy se hlásily.

Je pravda, že tam nebyly jenom modelky a mladé osmnáctileté studentky, ale třeba i boubelky, takže si každý přišel na své, tím, že jste uspokojovali potřeby širokého spektra čtenářů od Aše až k Tatrám až keci spíše až ke Košicím.

Přesně tak to bylo, i Slovenky tam byly. I starší ženy jsme fotili, manželé nabízeli manželky bez problémů, kupodivu, až jsem se divil. Takže jsme hodně cestovali. Vzal jsem auto, holku nebo dvě a někam jsme jeli, třeba do Krkonoš nebo na Ještěd na lanovku, kde jsme točili půl dne. Můj známý tam byl tenkrát šéfem lanovky, tak jsme fotili nahý holky na lanovce, přestože tenkrát to bylo tabu něco takového dělat.

Hrady a zámky jsme navštěvovali, když jsme znali kastelány, tak jsme tam mohli přijet točit. A bylo to vždycky příjemné, protože jsme byli slušní a nebyla to pornografie, tomu jsme se bránili.

Tenkrát možná měli lidé pocit, že s nadšením pomáhají něčemu novému vzniknout. Dneska už by vám asi řekli: „Kolik dáte za pronájem?“

Dneska by to hodně drahé. Tenkrát jsme měli všude dveře otevřené, to je pravda. To máte pravdu, dneska by to stálo hodně, pronajmout si prostory. V Praze jsme měli několik lokalit, třeba ve Vraném nebo na Babě. Modelku jsme vyfotili nahou, dívkám to nevadilo a lidi si zvykli.

Dívky nebojovaly s ostychem?

Ne, to ještě někteří lidé tleskali, když viděli nahou holku. Třeba mezi nudisty jsme nebyli registrovaní, ale byli jsme kamarádi s českým svazem naturistů. Přijeli jsme na Šeberák nebo na Lhotu, byli jsme i v severních Čechách. Dělali jsme fotky, rozhovory. Všechno bylo na úrovni.

A hlavně ty holky se nestyděly, fotili jsme třeba spodní prádlo v obchodním domě u Anděla. Slečna se svlékla v kabině a potom mezi normálními zákazníky šla třeba jen v kalhotkách a podprsence, někdy

i nahoře bez, po chodbě chodily davy lidí a ochranka byla vždycky v pozadí. Tenkrát ještě nebyly tak rozšířené mobily, dneska už by to bylo jiné.

Vy jste vůbec hodně jezdili po světě: Nevěděl jsem, na kolik je to tak trošku cestovka, ve stylu máme možnost, tak si vyrazíme z kopýtko a nakolik jde o snahu NEI Report rozšířit dál za hranice.

To začalo vlastně tím, že jsme se seznámili s Václavem Fischerem. Tenkrát byla válka v Chorvatsku, Španělsko nabídlo Kanárský ostrovy. Byli jsme s holkama asi desetkrát na Kanárech. Vždycky jsme vzali holky do letadla, Fischer zaplatil tu cestu a pak jsme samozřejmě museli platit všechno, nebylo to levný, ale zas to nebylo tak strašně drahý. Na Kanárech vzali auto a jezdili jsme po plážích a do hor. Měli jsme krásný fotky a týden hezkou dovolenou a Fischera jsme samozřejmě podporovali, aby získal místo senátora, aby se dostal do Senátu. Fotili jsme ho v tramvaji, jezdil v tramvaji číslo 5, měl tramvajáckou čepici.

Když trošičku odbočíme. Jaký je vlastně váš vztah k ženám? Něco vás asi na nich přitahuje, inspiruje.

Jo, je to tak. Samozřejmě bude na prvním místě sexuální přitažlivost. V tom jsme asi všichni stejní. A potom nahota, vždycky jsme byli iritováni tím, třeba když ta žena někde chodila mezi lidmi nahá, tak mně to docela jako rajcovalo jako fotografa a byly z toho vždycky hezké fotky.

Vaší paní vadilo vaše angažmá v NEI Reportu nebo s tím byla smířená? Podporovala vás v tom?

Hodně fotek jsem měl s ní, takže jsme používali ze začátku její fotky a pak jí to začalo trošku vadit, tak jsem to začal řešit tak, že jsme o tom vůbec doma nemluvili. Já jsem jí ale nebral na akce, na různé erotické veletrhy, Ples nahoře bez, Miss Monokiny, pravidelně jsem jezdil do Berlína na erotiku, tam byl největší erotický veletrh v Evropě. Nezatěžoval jsem jí tím, ona byla spokojená, že jsem přinesl výplatu a pak jsme žili v pohodě. Prostě se to srovnalo, naštěstí, bál jsem se, aby to třeba neskončilo rozvodem.

Určitě je třeba mít manželku s velkým pochopením, že Vaše práce je neustále mezi vlnnými hezkými modelkami. To je zátěž pro každý vztah.

Musím jí za to poděkovat, že mě nechala v klidu, že do toho nešťourala nějak moc. A taky neměla žádný důvod, nebyla žádná nevěra.

Ted' odbočím trošku od žen k mužům. Nemohl jsem si nevšimnout, že jste měli vlastně už skoro od prvních čísel rubriku Rinaldo, kde jste představovali více či méně obdařené muže. Napadlo to někoho v redakci, nebo byly přišly požadavky od čtenářek, že by chtěly vidět taky nějakého nahého chlapa?

V té redakční radě jsme se o tom bavili, a kolegyně v redakční radě říkaly: Klidně ukažte i nějaké pány, když někdo bude chtít. No a pak jsme dali takovou rubriku, kdo se přihlásí, a do dneška chodilo a chodí hodně fotografií. Chlapi posílali fotky kupodivu sami nebo je posílaly jejich manželky a přítelkyně. NEI Report byl pro heterosexuální čtenáře, převážně muže, ale občas nějaká ženská řekla, aby tam byl taky pořádný chlap.

Chtěl bych se zeptat na politické ambice NEI. Jako čtenář mám dojem, že ze začátku jste politiku brali jako recesi, třeba uveřejněním provolání k masám ve stylu komunistických výzev. Domnívám se, že posléze jste začali brát vážně myšlenku na politický program vážně, že byste mohli prosadit své myšlenky. A pak po nějakých neúspěších už prostě převládl sex a politika šla stranou.

To jste řekl úplně přesně. Tak to prostě bylo. Nejprve to byla euforie, když se doktor Uzel nakonec dostal do pražského zastupitelstva. Doktor Uzel s doktorem Knotem se pořád snažili dostat do parlamentu. Takové ambice měli, ale bohužel tam chyběly peníze, desítky milionů. Ale šance tam nebyla, protože nám kromě něj chyběly výrazné osobnosti. Zastával jsem názor, abychom se spokojili s tím, že jsme politická strana, která existuje.

Vybavíte si, kdy NEI rezignovala na politiku a rozhodla se věnovat jenom erotice a sexu?

Myslím, že se tak stalo po té akci v Ostravě s Dolly Buster. Po tom neúspěchu, kdy ona v dole Dukla odmítla sfárat, jako že se bojí. My jsme jí přesvědčovali a pak z ní vylezlo, že doktor Knot se chce dostat do parlamentu a ona nebude jeho loutka. Že ona o českou politiku nejeví zájem. A ať se nezlobíme, všem to tam řekla.

Někde jsem četl článek, v němž ji doktor Richard Knot v podstatě obvinil, že může za volební neúspěch Nezávislé iniciativy tím, že na Ostravsku odmítla sfárat do dolu, což mi přišlo jako trochu silné prohlášení.

Bylo to vtipný, fór to byl, no ale přesně říkáte, silnej, kterej už byl za hranicí. To se říkalo, že nechtěla sfárat, ale ona už byla přesvědčená. Bylo na ní vidět, že už tam nechce být takovou figurkou. My jsme jí pořád brali jako nějakou českou holku z Prahy. Ale ona už byla někde jinde.

Vybavuji si jedno číslo, kde jste si dělali autocenzuru a přelepovali všechny intimní partie, protože vyšel paragraf 205 a najednou jste řekli: „Tohle číslo, vážení čtenáři, je podle něj upravené“.

Ty snahy tu byly, ale politici viděli, že tudy cesta nevede, že okamžitě propadnou u národa v popularitě. Už nešlo třeba jako v Polsku zakazovat potraty. V Čechách už by to lidé prostě nevzali. My jsme vždycky hrdě říkali, že máme zásluhu na tom, že jsme dostali mezi lidi tu erotiku, že prostě ji lidi brali už jako naprosto normální. Bez té pornografie, jako běžnou součást života.

NEI Report se prodával i na Slovensku. Jaká tam byla situace?

Tam byla situace horší, tam to nebrali jako v Čechách třeba PNS (*Poštovní novinová služba poznámka autora*). Každá okresní PNS si vždycky odvezla ty balíky, prodávalo se to. Brali to prodejci i na vesnicích, i když někdy třeba pod pultem. Benzínky to braly hodně, tam byla smlouva s firmou Benzina nebo ještě s někým, takže vlastně čerpací stanice to měly všude vystavené, tam se to muselo vystavit nějak dolů. NEI Report nemohl být vepředu nebo hned u vchodu, ale byl v prodeji do poslední chvíle. Ale teď je to asi dva roky, co to i ta Benzina zrušila. Na Slovensku byla pozice NEI Reportu horší, tam to brala Bratislava, Košice a podobně, a pak jenom ti, co si ho předpláceli, tam se NEI Report nešířil tak dobře.

Řekněte mi, byl od začátku záměr vydávat noviny, nikoli časopis?

Původně to měl být stranický zpravodaj, pak se tomu začalo říkat časopis.

NEI Report jako noviny působil levně, a zároveň jako by všedně, protože noviny známe všichni. Krásný časopis na křídovém papíře už pro nás představuje něco exkluzivního. Předpokládám, že bylo záměrem, aby noviny byly levné a dostaly se snáze mezi lidi, a aby bylo vidět, že sex je úplně normální součástí běžného života, ne jako časopis, který si koupím jednou, dvakrát do měsíce, ale jako noviny, které si koupím každý den.

Přesně takhle to opravdu bylo. Kolegové založili asi o dva měsíce dřív časopis LEO. Ale to byl klasický barevný časopis. Tenkrát měli náklad 400 000 kusů. Tady v životě nebyl česky psaný erotický časopis. Existoval Playboy, který se sháněl v zahraničí (*první české vydání časopisu Playboy vyšlo až v roce 1993 poznámka autora*). Noviny byly pro nás úplně ideální. Prodávají se všude, dají se dát do kapsy, do tašky. A cenově to vycházelo nejlíp.

Začali jste na ceně 2,80 Kč za těch 8 stránek, pak se to rozšířilo vlastně na nějakých 5 korun, ale vy jste tomu zároveň vždycky dali něco navíc, takže jste třeba rozšiřovali na 16 a později až na konečných 32 stran.

Pak jsme začali přidávali barvu, čtyři barevné strany. Bylo taky zajímavé, jak jsme tiskli. Vlastně od začátku jsme tiskli v Typografii Praha, sídlili na Florenci. Přímo v té budově na Florenci, která už nestojí, jsme si pronajali místnosti, dole byla tiskárna.

Takže pro vás uzávěrky byly docela rychle realizovatelné.

Ano, s tiskaři jsme se kamarádili. Když se tisklo ráno, tak jsme tam byli od 5 hodin. U rotačky jsme vysvětlovali, co a jak. Tam byla východoněmecká špičková rotačka. To byly první noviny na ofsetový tisk, stejně jako Večerní Praha a Rudé právo. Kolegové z Večerní Prahy spolupracovali s námi, i korektor byl původně z Večerníku Praha. A potom tiskárna na Florenci skončila a přestěhovala se do Malešic, takže pak jsme tiskli tam.

Čím bylo vynuceno zvětšování rozsahu toho čísla? Začali jste na 8 stranách, pak jich bylo 16, nakonec jste skončili u 32 stran. Byli to čtenáři, nebo jste měli najednou tolik materiálu, že jste si říkali, potřebujeme prostě víc stran?

Ty důvody byly dvoje, jednak bylo hodně materiálu a čtenáři NEI Report hodně kupovali. A prodávalo se to dobře, tak když se dobré zboží prodává, tak proč neprodat ještě víc a nevydělat na tom. I z finančních důvodů, abychom vydělali hodně peněz, což nebyl problém. To byly příjmy, o kterých se nikomu předtím, ani potom nezdálo. Sice to stálo víc, ale na to, kolik to dělalo lidí, se to vyplatilo.

Vy jste to dokonce i prezentovali někde v rámci čísla, že jste vyrobili 400 000 výtisků. Přitom už v roce 1990, v tom nultém ročníku jste prezentovali, že vyrábíte NEI Report v nákladu 100 000 výtisků. Pak jsem si přečetl, že NEI je jednoznačně nejbohatší z těch stran, které nejsou v parlamentu, protože oni prostě s penězi problém nemají. Problém mají spíš přetavit zájem o politiku v politický vliv.

Tak to bylo, potom došlo k tomu, že se to oddělilo, tedy ekonomicky se to oddělilo. Hlavně doktor Knot byl v tom zainteresovaný. NEI Report už tedy nepatřil NEI, strana dostávala jen nějaký příspěvek na provoz. Vytvořili jsme vedení časopisu. Už si nepamatuju přesně, jak to probíhalo. Ale ty diskuse kolem mě nikdy moc nezajímaly. Já jsem vyráběl noviny. Aby všechno včas vyšlo, to byly moje starosti.

NEI Report začal vycházet v srpnu 1990, ale už někdy v listopadu v něm bylo uveřejněno, že vlastně se výkonná rada NEI rozhodla, že vydávat ten časopis vlastními silami je pro vás zbytečně zatěžující, že jeho výrobu předáte, a tak vlastně vzniklo vydavatelství R3, kterému, jak jsem pochopil, šéfovala paní Knotová, ale patřilo Richardu Knotovi.

Ano, to je manželka doktora Knota, která měla na starost věci ekonomické a všechno okolo. Vytvořilo se vydavatelství R3, v rámci něhož ten časopis vycházel, a tam už byla potom smlouva jenom NEI, která dostávala za ten název nějakou částku ze zisku na svou činnost. Bylo pár lidí v předsednictvu, kteří dostali nějaké odměny. Takže byli spokojení. Tak nějak to fungovalo.

Ale zisk šel za R3?

R3 ano, vydavatelství, to bylo trošku později to 3R vydavatelství, ono se to různě měnilo.

V roce 1997 jsme se s doktorem Knotem rozešli. Po roce jsem se zase vrátil zpátky, protože jsem se chtěl vrátit do té erotiky a byl jsem v NEI Reportu až do roku 2012. Pak jsem od nich odešel úplně, prostě to už nešlo, ani výplatu jsem nedostal.

Takže jestli tomu dobře rozumím, tak vlastně NEI Report skončil, protože tam docházely peníze.

No, ekonomická situace byla taková, že už jsem neviděl peníze. Nevěděl jsem, jestli si doktor Knot peníze nechával nebo z toho platil ještě něco jiného. Ale už to nebylo životaschopné.

Kdy se tam dostává na scénu Jan Beer?

Pan Beer byl jmenován v roce 2012 jednatelem. Jednatel vlastně může všechno. Pana Knotu zaskočil. Ten si myslel, že ho Beer bude poslouchat, že bude jenom jako loutka. Já už jsem tam byl jenom jako externista, byl jsem v důchodu. S panem Beerem už jsme se dlouho neviděli. A prostě neměl jsem čas, tak jsem přestal i pro něj (*pro NEJ Magazín pozn. autora*) psát.

NEI Report byl koncem roku 1990 na nákladu 100 000 výtisků, na svém vrcholu v roce 1991 vycházel v počtu 400 000 výtisků. Jak se pohyboval náklad ke konci jeho existence v roce 2012?

Ten šel dolů a dokonce šel až tak dolů, že jsme už přemýšleli, jestli tu tiskárnu vůbec zaplatíme. Když jsme s tiskárnou uzavírali smlouvu, aby tam byla taková cena, aby se zaplatil ten tisk a ještě nám něco zbylo. Náklad byl asi 30 000 výtisků. Měli jsme vysokou prodejní cenu, 30 korun, to už ale zase lidi tolik nekupovali. Taky už nebyl důvod kupovat, protože erotiky bylo všude dost na internetu. Ještě u benzínek to fungovalo nějakou dobu, ale benzínky už to taky utnuly.

Zaujala mne spolupráce NEI Reportu s kolínskou společností WiLLi. Měli jste velkou zásluhu na tom, že se vlastně erotické pomůcky díky NEI Samaritán a později díky WiLLi dostali k lidem a byly jim dostupné.

Ano, ty pomůcky a videokazety. To byla další věc, mnoho pomůcek lidé vůbec neznali, takže se samozřejmě o nich dost psalo. A společnost WiLLi měla u nás reklamu. Rozjeli to dobře a vzali to za správný konec.

Dostávali jste od WiLLi nějaké provize z prodeje nebo jenom platbu za inzerci?

Jen za inzerci, ale byly tam různé výhody, třeba nás vzali s sebou na veletrhy. Mohli jsme tam jet fotit a vznikaly tam nějaké vztahy. Majetkově jsme nebyli propojení, jen jsme spolupracovali.

Pamatujete si, kdy nastal řekněme, takový boom, sex seznamek a prodeje inzertní plochy právě pro telefonický sex a sex seznamky? Řekl bych, že v roce 2012 už skoro v obsahu převažovala placená inzerce nad vlastní tvorbou.

To šlo postupně. Zájem o to byl, seznamka byla zdarma, myslím na začátku. Ale byla tam i placená inzerce.

Jaký je Váš osobní názor na vývoj NEI Reportu, kdy zpočátku byl obsah ve formě aktů a lehké erotiky. Pak se tam víc dostává sex, ke konci už byl obsah tak explicitní, že si myslím, že už to ani možná tolik lidí nemohlo lákat.

Posouvalo se to a bylo to vidět i na vývoji společnosti. Prostě to zevšednělo. V těch počátečních 90. letech byla euforie, pak to šlo nahoru a pak už byla společnost přesycená. Jako příklad, když byla holka, která byla vyholená, tak to byl úžas, to bylo atraktivní. Potom po deseti letech to už bylo normální.

Erotika už takto zevšedněla a nebyl vůbec důvod o tom číst nebo psát. Z těch časopisů, co měly hodně erotiky, zůstaly poradny. A už i ty poradny jsou skromné, protože na internetu najdete všechno. Úplně všechno.

Jak jste vnímali konkurenci? Zmínil jste časopis LEO, který vyšel chvíli před vámi, pak přišel v třiadvadesátém Playboy. Následovaly další tituly. Spolupracovali jste spolu a znali jste se navzájem?

Jo, my jsme se kamarádili. Znali jsme se, ale spolupráce to nebyla. Bylo jasné, že už přišli pozdě. Už nás nemohli dohnat, neměli, čím by nás dohnali. Určitě barvou, lepším tiskem, vyšší cenou, ale tudy cesta nevedla. My jsme prostě byli první. Mluvili jsme naprosto otevřeně, úplně o všem. Oni jenom doháněli a snažili se právě žít z toho boomu erotiky ve společnosti, snažili se dosáhnout svého ekonomického úspěchu.

V jednom čísle jste měli reportáž ze zahájení českého vydání časopisu Playboy. Dokonce tam byl krat'oučkový rozhovor s generálním ředitelem. Anebo že k vám přišel do redakce šéf LEO na návštěvu a podobně.

To byl Pavel Kvoriak, my jsme spolu normálně kamarádili. My jsme si nekonkurovali, brali jsme to tak, že si nekonkurujeme a nebudeme si ani dělat nějaké naschvály, problémy, nechme to takhle být. Třeba Playboy měl oslavu vydání prvního čísla v hotelu Diplomat, jejich šéfredaktorem byl náš velký kamarád a my jsme byli na tu akci pozvaní jako NEI Report, fotili jsme se a bylo to velmi noblesní a my jsme o tom napsali. Přišlo nám, že se Playboy v Čechách vrátil na místo, které mu patřilo.

JUDr. Miroslav Mitlöhner, CSc. byl prvním předsedou strany?

Ano, pan doktor Miroslav Mitlöhner byl prvním předsedou Nezávislé erotické iniciativy. Pak mu možná bylo žinantní, když jako předseda erotické strany jednal s ostatními právníky a působil zároveň jako děkan fakulty v Hradci, takže odstoupil z pozice předsedy NEI, ale zůstal ve výkonné radě. V NEI Reportu měl poradnu, kde se věnoval právnickým otázkám souvisejícím se sexem, třeba sexuálními deviacím a podobně.

A PhDr. Richard Knot? Je známý jako malíř a umělec, ale měl blízko k byznysu, když s manželkou založili vydavatelství R3. Na mne působí jako taková zvláštní postava.

No, protože on byl zvláštní. On nevypadá, on se směje, ale je dost tvrdý člověk a některá jeho rozhodnutí byla dost tvrdá. Občas se trochu stáhnul, když něco nešlo podle jeho představ, ale byl velice inteligentní, nesmírně chytrý člověk, který měl dokonalý přehled. Ale ke konci už ho trošku lákala kariéra, když byl předsedou NEI.

Vy jste se prezentoval především jako fotograf, ale byl jste také šéfredaktorem NEI Reportu, jinde v tiráži jste byl jako vedoucí fotoredakce pověřený řízením redakce ...

Ano, takhle to bylo, protože nebyl jmenovaný šéfredaktor, tak jsem v podstatě dělal všechno. My jsme to dělali spolu s Richardem Knotem, v redakci jsme seděli vedle a vždycky jsme si řekli, co a jak uděláme. Já jsem hodně jezdil, fotil a hlavně jsem psal, musel jsem psát články a dělal jsem spoustu rozhovorů, takže jsem se díky své práci poznal s mnoha známými herci, zpěváky, třeba s Karlem Gottem. Ze začátku se některým respondentům nechtělo odpovídat, ale postupně začali brát NEI Report jako běžné noviny.

Zaujal mne váš rozhovor s Borisem Korbelem, který původně přiletěl koupit fotbalovou Spartu a nakonec koupil Slavii.

Boris Korbel se tenkrát ubytoval v Hotelu Palace. Na rozhovor a focení jsem s sebou vzal jednu kamarádku, s níž jsem občas fotil, krásnou ženskou. Ta během toho rozhovoru seděla vedle mne, oblečená, a Boris Korbel se do ní okamžitě zamiloval. A vzal si ji s sebou do Ameriky, kde s ním žila asi půl roku. Když odlítala, měla jen kabelku a zpátky se vracela s vozíkem obsypaným kufry. Pokud vím, zůstali přátelé.

Jak vzpomínáte na spolupráci s věhlasnými sexuology?

Výborný byl Radim Uzel, měl jsem s ním kamarádský vztah. Hned jsme si začali tykat a byla s ním legrace. Moc rád se smál, ale taky si uměl hlídat svoje hranice a řekl, když mu něco nevyhovovalo. Když jsem chtěl třeba napsat nějaký článek, tak jsem s ním často konzultoval. Nebo taky s Jarduou Zvěřinou z Tábora, který byl poslanec za ODS, dokonce měl funkci v parlamentu. Byl tehdy šéfem komise, která připravovala Českou republiku na vstup do Evropské unie. Pak ale lékařské praxe zanechal a věnoval se politice.

Zaujalo mne, že docent Jaroslav Zvěřina byl členem ODS a zároveň pracoval pro NEI, tedy spíše pro NEI Report.

To ano, ale u nás z toho ta strana, ta politika, časem trochu vyšuměla, zůstaly jen sjezdy NEI jako atrakce, kdy přijeli zástupci KEKů (*Klubů Erotické Kultury poznámka autora*) z celé republiky. Ti viděli modelky, dostali sponzorské dary, třeba fernet od Likérky Božkov a akce se vydařila.

Spolupracovali jsme i doktorem Pavlem Čepickým, který je strašně fajn a prima chlap. Ale měl hodně práce v ordinaci, občas pro NEI Report něco napsal, ale protože už nás kvůli nedostatku času nechtěl odmítat, tak se postupně z redakční rady NEI Reportu stáhnul. Za doktorkou Pondělíčkovou jsme jezdili do Sexuologického ústavu, kde pracovala, když jsme potřebovali konzultaci nebo nafotit něco odborného. Na gynekologii jsme nepotřebovali žádné povolení a bylo to hned nafocené.

Zastavme se u některých akcí NEI Reportu třeba u *Plesu nahoře bez*.

To zas nebyla tak masová akce, nepřišlo nějak moc lidí. A dámám, které přišly, vadilo, že nemohly předvést naplno svoje krásné róby, když měly sundaný vršek, prostě to bylo nepraktické, takže se zase oblékaly. Od téhle akce jsme tedy upustili.

Ale další akce, Miss Monokiny 1991, byla asi populární, že?

Ano, tahle byla velmi populární. Ony se takové soutěže, ale brzy rozšířily, pořádal je kdekdo třeba v rámci letních koncertů byly volby Miss.

Dokonce jste v roce 1994 uspořádali Miss klitoris...

To byla fotografická soutěž, kdy nám čtenářky a čtenáři zasílali fotografie klitorisů a my jsme vybrali tři nebo pět z nich a poslali jim za odměnu dárky.

Děkuji Vám za rozhovor.

c. Rozhovor s Janem Beerem, redaktorem NEI Reportu, vydavatelem a majitelem NEJ Magazínu

Kdy jste se poprvé setkal s NEI Reportem? Předpokládám správně, že nejprve jste se s ním setkal jako čtenář?

Ano, ze začátku jako čtenář. V roce 1996, když tehdejší tajemnice redakce paní Zacharová psala ze křtu mé knížky nějaký malý článek.

Kdy ve Vás uzrálo přesvědčení, že byste chtěl spojit svoje kroky s NEI Reportem?

V roce 1998 jsem do čtrnáctideníku nastoupil, protože jsem dostal pracovní nabídku z redakce NEI Reportu.

Vím, že jste zpočátku spolupracoval s NEI Reportem volně jako přispěvatel. Ale pak jste se řekněme postavil do „ekonomického čela“ redakce.

Do ekonomického ne, ekonomické čelo redakce NEI Reportu třímal tehdejší vydavatel NEI Reportu pan doktor Richard Knot. Nebo zástupce vydavatelské společnosti.

To byla společnost R3?

R3 na živnostenský list, pak to prošlo dalšími ekonomickými subjekty, právníckými osobami, za nimiž stál vždy pan doktor Richard Knot.

Z rozhovoru s Miroslavem Malcem jsem získal takový dojem, že společnost R3 vydávala noviny NEI Report, část financí na provoz dostala strana Nezávislá (erotická) iniciativa a pokud někdo na úspěchu NEI Reportu profitoval, pak to byl především jeho vydavatel Richard Knot a jeho vydavatelská společnost.

Ano, přesně tak. Nezávislá iniciativa jako taková z úspěchu NEI Reportu příliš netěžila. Alespoň co vím, protože v té době jsem v NR nepůsobil. Ale jak vím z vyprávění, tak nápad na vydávání čtrnáctideníku dostal Miroslav Malec s Vratislavem Kadeřávkem, kteří byli v té době zaměstnanci v časopisu Železničář, který vydávaly České státní dráhy.

S tímto svým nápadem se obrátili na tehdejšího člena vedení Nezávislé erotické iniciativy doktora Richarda Knota, který tomu dal jednoznačnou zelenou a strana jako taková hradila první vydání, první tisk čtrnáctideníku. Pánové se mezi sebou domluvili, že pan doktor Richard Knot bude mít na starosti ekonomickou a organizační stránku věci spojenou s vydáváním, Malec bude mít na starosti zajišťování fotografií a pan Kadeřávek tu autorskou část. No a když viděli, jaké přišly tržby, tak člena vedení Nezávislé erotické iniciativy, pana doktora Richarda Knota napadlo, že by se ten list dal privatizovat. Takže si udělal živnostenský list a na jednom ze zasedání přišel s návrhem na privatizaci toho listu. A aby všechno probíhalo ku zdárnému konci, který prostě vymyslel, tak každému z delegátů koupil ze svého jeden vepřový řízek s bramborovým salátem.

Vaše angažmá bylo tedy zahájeno v roce 1998, kdy jste začal jako redaktor NEI Reportu s rozhovory a dalšími příspěvky, nicméně kolem roku 2012, jste se dohodli s panem Knotem na přebrání vydávání NEI Reportu? A zahájení vydávání NEJ Magazínu?

Ne, rok 2012 už je obdobím NEI Reportu a NEJ Magazínu. To už byla doba, kdy NEI Report nevydávalo vydavatelství a nakladatelství R3, to bylo jenom držitelem obchodní značky. Vydavatelskou společnost představovala společnost ROJEN s.r.o., s jejímž jednatelem a stoprocentním vlastníkem jsem se dohodl na převodu 51% podílu.

Kdo tehdy stál za společností ROJEN?

To byl pan Hatina, to byl jeden z bílých koní pana doktora Richarda Knota. V té době už jsem byl osobou čitelnou pro vydavatelství a distribuční průmysl, ale vystupoval jsem tam prostřednictvím známého, který se vlastně stal takovým přechodným spoluvlastníkem.

Takže to byl zase Váš „kůň“?

No, to se nedá říct. Já jsem s ním měl normálně uzavřenou smlouvu a ten svůj podíl jsem si držel. Ale to bylo opravdu z čistě technických důvodů prostřednictvím směnky.

Vy jste vydával a dosud vydáváte NEJ Magazín?

Ano, ale ořezal jsem to tedy.

Viděl jsem tiráž z roku 2012, zajímalo mne, jak vypadal NEI Report v roce, kdy skončil a NEJ Magazín v roce, kdy začal.

Na celé té operaci bylo vlastně jediné slabé místo – to vlastnictví té ochranné známky NEI Report, která byla registrována u Úřadu průmyslového vlastnictví, a tak jsem se rozhodl, že ji nepotřebuji a nechal jsem ji paní doktorce Knotové, která byla jejím vlastníkem.

V roce 2012 je v tiráži NEJ Magazínu uvedený z osazenstva redakce NEI Reportu pouze Miroslav Malec, který za Vámi přešel a dál se věnoval fotografii.

To složení redakcí bylo úplně stejné. Tehdy nastal problém, že se na mne obrátili, že grafikovi dlužil vydavatel tisíc korun, kolega Malec dostával asi pět set korun a bylo to dlouhodobě neudržitelné. Tak vlastně došlo k tomuto nepřátelskému převzetí, které nakonec stejně skončilo tak, že jsme společnost ROJEN s.r.o. poslali k ledu, protože na nás vypadli ještě další „kostlivci“ za nájemné a podobně.

Takže jste to převedli na novou společnost a začali jste „na zelené louce“ s NEJ Magazínem?

Ano.

Podívám-li se na výtisky NEJ Magazínu z roku 2012, tak placený obsah (erotické linky, seznamky, inzerce) tvořil možná až třetinu čísla?

To byla asi snaha získat peníze tam, kde už dávno nejsou.

Zpočátku NR vycházel v nákladu 100 000 výtisků, v době svého vrcholu dosahoval nákladu 400 000 výtisků, na konci existence NEI Reportu se náklad pohyboval kolem 30 000 výtisků.

A teď (v roce 2023 pozn. autora) jsme na 11 000 výtiscích.

Kdy NEI rezignovala na naplnění politických ambicí? Po neúspěchu s Dolly Buster?

Na politické ambice NEI rezignovala daleko dříve. Spolupráce s Dolly Buster se týkala voleb do evropského parlamentu. Chtěli jsme navázat na úspěch italské poslankyně Ciccioliny, ale nepodařilo se to. Rezignovalo se už dříve, kdy byl návrh spojit NEI se stranou Zelených. Zájemci o sloučení chodili, třeba Miloš Zeman nabízel spojení se sociální demokracií. Neúspěšně.

Většinou tedy ty impulsy ke sloučení vycházely ze strany jiných politických subjektů?

Ty nabídky jsem neobdržel já, ale pokud vím, vznášely je ostatní politické strany.

Jaký měl vztah NEI Report ke konkurenci? S Playboyem, Leo, Cats a dalšími tituly?

Myslím si, že pan doktor Knot publikoval v LEO první rozhovor s nějakou hvězdou českého erotického nebe, ale jinak veškeré žádné. Snad s výjimkou, že já osobně obdivuju pana Kvoriaka (*majitel a vydavatel PK 62, např. časopisu LEO poznámka autora*), který se etabloval na poli erotických médií.

Spolupracujete i nadále s kolínskou zásilkovou společností WiLLi?

Ano, s WiLLi spolupráce v nějaké omezené míře trvá až do současnosti.

Existují další společnosti, s nimiž spolupráce přetrvala i do časů NEJ Magazínu?

Pokračují nějaké audiotexové služby. Myslím, že jedná o společnost EMA.

Jaký je váš vztah k ženám? Co Vás na nich přitahuje a proč jste si vybral právě tuto branži?

Já to neberu osobně, já to beru jako byznys model.

Děkuji Vám za Váš čas a za rozhovor.

d. Rozhovor s PhDr. Richardem Knotem, zástupcem šéfredaktora, vydavatelem a majitelem NEI Reportu, mluvčím a předsedou NEI

Na vaší fotografické „Desce cti“ máte opravdu spoustu osobností z nejrůznějších sfér. Tak zrovna nad fotografií s vaší paní vidím váš snímek s legendárním diskařem, mistrem světa Imrichem Bugárem ve vojenském stejnokroji.

Byl jsem osloven Armádou České republiky, zda bych s nimi nechtěl spolupracovat. Nebo spíš byli osloveni vydavatelé mnoha periodik. Všichni tehdy navezli balíky svých tiskovin na Ministerstvo obrany, ty pak byly letecky dopraveny na naše zahraniční vojenské mise a bylo sledováno, jaký zájem projeví vojáci o tyto tiskoviny. Pro vydavatele byl uspořádán let na jednu z našich základen. Na místě jsme se ptali vojáků a bylo to velice zajímavé. U jedné zdi byly vyskládány balíky všech periodik. Za chvíli bylo zřejmé, že balíky časopisu Vlasta byly naprosto netknuty, balíky s jejich časopisy nebyly vůbec otevřeny. Například Katolické noviny nebo Křesťanské noviny, teď si přesně nevybavuji název onoho periodika, měly z balíku alespoň pár odebraných výtisků. No a balík NEI Reportu byl rozebrán celý během dvou hodin, čímž asi během čtvrt roku zjistilo vedení armády, jaké jsou zájmy jejich vojáků, takže se mnou navázalo spolupráci a celkem jsem byl na 16 inspekčních letech na Balkáně. Mezi vojáky jsem byl pochopitelně oblíben, protože jsem jim dodával atraktivní tiskovinu.

Zmínil jste, že NEI Report byl sponzorem Armády České republiky.

No, tím, že jsme armádě zdarma dodávali NEI Report.

Spolupráce tedy spočívala v dodávání výtisků na jednotlivé základny?

Armádě jsme je dodávali, Na Generální štáb a oni si to rozváželi sami.

O jak vysoký náklad se jednalo?

Do jednoho tisíce kusů. A došlo k zajímavé situaci, že ti vojenští kaplani s tím měli problém. Pak se tomu začalo říkat Trojnožka. Prostě voják si vzal NEI Report, vzrušilo ho to a někde si ulevil masturbací. Dostal ale výčitky svědomí, tak šel za knězem, aby se vyzpovídal. Kněz mu řekl, aby to svinstvo

(myšleno NEI Report) už nebral do ruky a uložil mu pokání. Voják si oddechl, že dostal rozhršení. Ovšem po čase mu to začalo lézt na mozek, tak šel za psychiatrem a ten mu doporučil, aby se vykašlal na kaplanovo doporučení a vzal si NEI Report a někde si ulevil. Takže se kruh uzavřel a tomu jsme říkali trojnožka. Generalita ale NEI Report podporovala. Dokonce jsem dostal vyznamenání.

To vyznamenání je od sil SFOR, v rámci nichž čeští vojáci působili na zahraničních misích?

Ano. A ta stužka je perfektní. Když v roce 2000 zemřel Emil Zátopek, zasloužilý mistr sportu, tady mne vidíte fotografii s ním a s jeho manželkou Danou, tak jsem byl pozván na tryznu do Národního divadla. Ale jen do spodního patra, nikoli do patra nahoře určeného pro VIP.

Když skončila tryzna v dolních prostorách divadla a čekalo se, než budou pozvaní hosté vpuštěni nahoru do VIP prostor, tak zatímco většina lidí odcházela z divadla, přistoupil ke mně takový stařík. Upozorním, že na tuto událost jsem si na sebe vzal oblek, který jsem si nechal ušít v Thajsku, trochu exotický, bez klasického límce, zato se stojáčkem a připnul jsem si něj stužku z vyznamenání.

A ten stařík na mne začal mluvit, začal něco brebentit, jako že to je jako dobrý a výborný. Nerozuměl jsem mu, protože mluvil rychle španělsky, ale poplácali jsme se po ramenou. Najednou otevřeli vstup na schodiště do horního patra, kde se konala tryzna za Emila Zátopka pro pozvané VIP. A šéf výboru Aleš Hušák (tehdejší generální ředitel Sazky, a.s., měl silný vliv v ČSTV poznámka autora) tam u vchodu přichází kádruval. My jsme se s Hušákem vzájemně neměli rádi.

Tak jsem se loučil s tím staříkem a on mi říkal: „Ne, pojd'! Půjdeme ještě spolu nahoru.“ Tak jsme vyrazili, přišli jsme k tomu vstupu a Hušák se postavil do pozoru a říká: „Pane Juane Antonie Samaranchi, generální tajemníku Mezinárodního olympijského výboru, mám tu čest Vás přivítat.“ Samaranch mu blahosklonně pokynul a obrátil se na mne: „To je dobrý. Pojd', jdeme.“ A vzali jsme se za ramena a šli jsme nahoru! A Hušák z toho měl málem záchvat a když jsem ho míjel, tak jen ucedil něco velmi nelichotivého, jak nemohl přenést přes srdce, že jsem přes něj prošel na akci, kam si hosty sám velmi pečlivě vybíral.

Nahoře už jsem se Juanem Antoniem Samaranchem moc neviděl, protože se na něj vrhli všichni přítomní hosté, neboť se jednalo o naprosto výjimečnou událost, že přijel do České republiky. Ale dokud mluvil se mnou, tak stáli všichni v uctivém kruhu a nedovolili si nás rušit v rozhovoru.

Samaranch si totiž myslel, díky té mé stužce z vyznamenání SFOR, že mám co do činění s OSN, zřejmě s modrými přílbami a nedal si to prostě vymluvit.

Jak vlastně vznikla idea vydávat NEI Report?

V těch kritických dnech, kdy se hroutil socialismus, jsem pracoval na Úřadu předsednictva vlády ČSSR. Lidi jako Havla a jiné jsem vodil k předsedovi vlády, byl jsem na tiskovém, takže jsem přicházel do styku s těmi disidenty, s těmi rušiteli pořádku, kteří postupně dělali vše pro to, aby se to zhroutilo, a

podářilo se jim to. Takže jsem prostě pracoval na této straně barikády. No a díval jsem se smutně směrem do města, když jsem v televizi viděl ve své kanceláři, jak na Václavském náměstí pod koněm jsou lidé, kteří sbírají podpisy, bylo zapotřebí tisíc nebo deset tisíc podpisů, na založení nového periodika (*poznámka autora – ona petice byla určena pro založení nové erotické strany, Nezávislé erotické iniciativy, nikoli periodika NEI Reportu*). A já jsem si říkal, tam je živo, já tady musím být pořád od rána do večera...

I když to byla hezká práce, zajímavá práce. Takže vůbec jsem netušil, nikdo z nás netušil, jak se to rychle jako všechno zvrátí. Když byl Havel ve Sněmovně jmenován prezidentem, celé jsem to průběžně prostě prožíval. No a potom jsem bych vyhozen pochopitelně, jako všichni ostatní.

Já si tu dobu pamatuji, byla hektická.

Bylo to velmi hektické. A shodou jiných okolností jsem šel dělat rozhovor s těmi lidmi, kteří byli představiteli té nové politické strany, Nezávislé Erotické Iniciativy. Tak jsem se představil, že bych rád dělal rozhovor s představitelem té erotické iniciativy a teď se z kouta místnosti ozvalo „Ahoj Ríšo“. A přišel ke mně inženýr Karel Sýs, básník, člověk, který byl šéfredaktorem týdeníku Kmen. Šli jsme pak spolu na tramvaj a Karel Sýs mi říkal: „No, kdyby se toho chopil někdo pořádný, tak z toho udělá partaj.“ Tak jsem tam přišel hned druhý den, přihlásil jsem se k nim do strany. Během 14 dnů jsem udělal převrat a pak jsem jim řekl, že je velice důležité vydávat časopis. Takže jsem vymyslel časopis a dával jsem tomu tvar.

Já jsem totiž předtím pracoval, než jsem šel na Úřad předsednictva vlády na Federálním úřadu pro tisk a informace a dělal jsem na odboru Organizace, řízení a správa periodického tisku, čili jsem opravdu měl docela přehled. Vyrojili se lidé zdola, nadšenci, ale nerozuměli řadě věcí, kdežto já jsem byl zcela standardní profesionál, byť ideově špatně podle daného hlavního proudu, který existoval, ale věděl jsem, co a jak. Já jsem hodně psal, přispíval jsem do periodického tisku a v roce 1989 během toho roku jsem měl publikováno na 30 příspěvků v periodících, což není málo. V té době to bylo hodně na to, že jsem nebyl novinář z povolání, byl jsem úředník.

V roce následujícím jsem naopak třicetkrát poskytl rozhovor, protože se na mě obraceli jako na představitele té NEI. A ptali se mě, jak se bude jmenovat ten časopis. Já jsem nejdřív vůbec nevěděl, ale pak jsem udělal rozhovor s takovou mladou redaktorkou z časopisu A Report (jako Armádní report poznámka autora). A mě napadlo, že když tam místo toho A dám zkratku NEI, tak to bude NEI Report, takže takhle vznikl ten název.

Předsedou strany v té době byl pan doktor Mitlöchner, jestli se nemýlím.

Ne, byl to Jaroslav Malý. Já jsem toho Malého vyhodil a Mitlöchnera, protože to byl právník a kandidát věd, jsem jmenoval předsedou NEI, protože byl takový uvážlivý a měl zkušenosti s publikační činností. Potom jsem dal dohromady tým odborníků. Nechtěl jsem jen, aby ten časopis byl erotický, chtěl jsem,

aby to byl skutečně čtrnáctideník pro nejširší sexuální výchovu a osvětu. Tak zněl oficiální podtitul. Takže jsem šel za doktorkou Pondělíčkovou, tu jsem znal z dřívějších a ta mi poradila na koho se obrátit. Na docenta Zvěřinu, doktora Radima Uzla, který tehdy docela nově přišel z Ostravy do Ústavu péče o matku a dítě v Podolí. Obešel jsem osobně tyto lidi, doktora Josefa Nesvadbu, autora sci-fi. A taky Kájku Saudka, toho jsem měl rád jako autora.

Tyhle lidi jsem obešel, pozval a učinil je členy redakční rady s tím, že budou mít honorář, sepsal s nimi smlouvy a oni se pustili do práce. A protože to byli vesměs lékaři, tak jsem jim přesně vysvětlil tu filozofii, jakou to má mít. Kdybychom psali, jak se lidé mají chovat při sexu, zjednodušuju, co ano a co ne, a byli by pod tím podepsáni Pondělíčková, Uzel a podobní, tak to každý po čase odloží, tedy hlavně ti, co to nejvíc potřebují. Proto byly příspěvky psány pod různými pseudonymy a oni jako lékaři k tomu zastávali různé odborné názory. Plus tam byly ty erotické fotografie.

Byl to titul, který neměl obdoby – bylo to erotické, vzrušivé, takže to bylo docela zajímavé pro všechny. Doktor Uzel se ukázal jako nejčínorodější, on měl docela dost zkušeností z Ostravské televize, na rozdíl třeba od Mitlöhnera, takže jsem se ho na jedné plavbě parníkem zeptal, jestli by nechtěl dělat předsedu NEI. On řekl, že klidně. Já sám, jakožto vydavatel NEI Reportu, jsem nechtěl dělat zároveň předsedu politické strany. To nebylo vhodné, takže jsem ho oslovil, a těsně, než ten parník odjel, tak jsme Mirkovi Mitlöhnerovi řekli, že končí, a předsedou NEI bude Uzel, takže na tom parníku jsem oznámil, že Dr. Mitlöhner požádal o uvolnění a že navrhuju na předsedu NEI doktora Uzla.

A jak to vzal pan doktor Mitlöhner?

No, nelíbilo se mu to, byl takový nešťastný, to byla prestižní funkce. Ale zůstal jako místopředseda a také jako člen redakční rady.

Zmínil jste podtitul čtrnáctideníku, že jste přispívali ke vzdělávání širokých mas. Potvrdíte mi můj dojem, že jste se rozhodli vydávat levné noviny, nikoli drahý časopis, právě proto, že jste se chtěli dostat k co nejširšímu okruhu čtenářů a vzdělávat je?

Přesně tak. Tohle bylo šíleně důležité. A vzhled těch jednotlivých lékařů byl taky zajímavý. Protože jsme byli všichni heterosexuálové a muži, tak jsme tam, když to zjednoduším, dávali samé ženy. Ale doktorka Pondělíčková trvala na tom, že tam musí být i „klábrda“ (*penis poznámka autora*), jak ona říkala.

Tak proto vznikla rubrika Rinaldo?

Ano. Nebo žádala, aby v každém čísle byl velký penis, ona na tom až lpěla, aby to bylo pro ty, kteří se tímto chtějí pokochat, pro ženy. Že ten časopis nesmí být vyhraněný, tedy jen pro muže.

Zkusím se trochu vrátit k ekonomice. Když NEI Report začal vycházet, zaznamenal raketový úspěch a už v prvním roce vycházel v nákladu kolem 100 000 výtisků. Pak jste prezentovali v roce 1991, že vycházel v nákladu 400 000 výtisků.

394 000 výtisků.

Potom ta prodejnost klesala a s ní klesal i náklad, až v roce 2012 to bylo kolem 30 000 výtisků, když už NEI Report končil?

Ano. Ta doba se posunula. Těch časopisů vycházelo několik desítek podobných na kvalitním papíře, takže ti, kteří si to kupovali proto, aby měli podle čeho masturbovat, tak sáhli po něčem jiném, a navíc všechno se pohybovalo. Nastala doba obrazovek, monitorů.

Ano, sex a erotika byla záhy dostupná na počítačích a později i na mobilních telefonech. Předpokládám, že rychlý rozvoj internetu a digitální pornografie vás nemile zasáhl.

Ano, internet všechno převálcoval.

Kdy jste to začali pozorovat, že ovlivňuje i vás, tedy čtenost a náklad? Po roce 2000 začal být internet masově dostupný a na čele je vždycky sex, erotika a porno, a především porno zdarma, takže proč by si člověk kupoval nějaký časopis?

Právě v této době, kolem roku 2000. Úspěch zaznamenaly tituly, které se věnovaly speciálně nějakým pofidérním sexuálními praktikám. To byly jednorázové věci, které byly specializované, ale stejně musely být inzerovány v té nabídce, která už existovala, na monitorech, kde bylo možno to vyhledat.

V roce 1990, který byl hodně revoluční, ale přece jen v nás zůstávaly nějaké stereotypy, ukázat odhalenou ženu bylo podobně burcuující jako o řekněme o 15 let později ukázat sexuální spojení dvou mužů. Je i tohle příčinou toho, že NEI Report zhrubl?

Obsah se prostě přizpůsoboval požadavkům.

Postupem času docházelo v NEI Reportu k utlumení vlastní tvorby, příspěvků a fotoreportáží a významnou část obsahu časopisu, který v té době měl 32 stránek, tvořila inzerce – erotické linky, seznamky, erotické pomůcky a tak dále, a to možná až třetinu časopisu. Bylo to dané ekonomikou nebo poptávkou?

Jak poptávkou, tak ekonomikou. Prodej výtisků už nedokázal uživit celý „stroj“ vyrábějící toto periodikum.

S kým z redakčního týmu jste si dobře rozuměl?

S doktorem Radimem Uzlem, dlouho i s jinými lékaři, protože to byli kultivovaní lidé, stran sexu nebyli sentimentální, byli to cynici, ale v tom dobrém slova smyslu. Nebo hezká byla spolupráce s Ing. Vladimírem Páralem, spisovatelem. Byl dlouhá léta na to velice hrdý, různě jsme se zvali na akce, bylo to prima. Je to starší člověk, od té doby uplynulo mnoho let, on je o 20 let starší než já, čili mu je 91.

V tiráži NEI Reportu z roku 2005, je uvedeno, že jej vydává Klarex, vydavatelství a nakladatelství R3.

Prosím vás, to byly takové věci, kdy začalo docházet k různým problémům, co se týká ekonomiky, jako firmy, tak bylo zapotřebí, aby do toho nespadol třeba ten NEI Report, aby to byl jiný subjekt, který ho vydává. To byly zcela standardní šachy.

Aby to bylo na společnost s ručením omezeným a kdyžtak se zavře s.r.o., ale nevzniknou hlubší ekonomické škody?

Ano.

V tiráži z roku 2005 vidím, že jste byl generální ředitel, vy jste byl i v čele strany, že? Ze začátku jste byl, myslím, šéfredaktorem nebo zástupcem šéfredaktora.

Mirek Malec byl šéfredaktorem, ale abych figuroval v tiráži, protože ne každý musel vědět, že jsem vydavatelem, tak jsem si dal funkci zástupce šéfredaktora. V tiskárně, jsem jednal coby vydavatel, ale při jednáních s představiteli jiných periodik jsem byl skromný zástupce šéfredaktora. Ale člověk, který má oprávnění vystupovat jménem listu.

Jaký byl vztah NEI Reportu ke konkurenci?

Tam žádný kamarádšoft neexistoval a neexistuje, to je normální konkurenční boj, snaha těch ostatních vás zničit.

Spolupracovali jste s významnými výtvarníky. Pro NEI Report kreslil Kája Saudek, Dřížhal, Jenšovský, ale i BAPE.

Hlavně Kája Saudek. BAPE, to je dvojice Bartoš-Pergler. Já jsem je měl jako pracovníky, skladníky. Vydával jsem třeba 15 periodik v určitou chvíli a oni oba dva přispívali svojí tvůrčí prací, to nebylo jen do NEI Reportu.

Domnívám se, že i Jiří Neprakta přispíval do NEI Reportu.

Pochopitelně, ano. Jiří Winter Neprakta byl významným spolupracovníkem. V NEI Reportu moc nechtěl, ale v těch jiných periodikách ano, vydal jsem mu pár prací.

Spolupracovali jste i s Vladimírem Jiránkem nebo Vladimírem Renčínem?

S Jiránkem ne. Ne že by se spolupráci nepodařilo navázat, prostě jsme se orientovali hlavně na Kájů Saudeka. On sám, ne že by si přímo diktoval podmínky spolupráce, ale poprosil, že by nerad publikoval na stránkách, kde bude zároveň ten nebo onen.

Takže třeba Jenšovský, Dřížhal nevadili.

Jenšovský byl dobrý, Pepík Dřížhal – to byla smůla, že umřel.

Když jsem listoval těmi výtisky z roku 1990, všiml jsem si, že několik prvních čísel vydávala ještě strana NEI jako taková, a pak jste uveřejnili, že se strana na svém sjezdu rozhodla privatizovat vydávání. Skoro to bylo prezentováno, jako že si strana oddechla, že tahle velká starost jí odpadla.

Ano. Dělal jsme to všechno, jak to teď říct kulantně, dělal jsem to pro sebe, ale tak, aby to vypadalo, že to je pro společnost. Čili to byl soukromý titul můj, od úplného začátku, a to, že to bylo psáno jako NEIka – to bylo, když se hledaly ty cesty a formy, a pak už nebyl důvod tohleto krytí respektovat.

Pan Malec zmiňoval, že to fungovalo tak, že společnost R3 vydávala NEI Report a část zisku dostávala strana NEI na svůj provoz. Takže během toho největšího boomu, když vycházelo, jak jste uváděl 394 tisíc výtisků, tak strana dostávala pořád stejně, ale největší radost ekonomicky jste z toho měl Vy?

Ano. Já jsem to utrácel tak, že jsem vydával další a další tituly, byla potřeba stále expandovat, a když se to pak všechno zhroutilo, tak to bylo velmi jednoduché.

Zhroutilo se to kolem roku 2012, když došlo k převzetí?

To bylo ještě něco úplně jiného, to byla úplně jiná záležitost, ale to je samostatná kapitola.

Název mé práce „Československý NEI Report 1990 – 2012“ a podtitul je „Od žhavé erotické komety k vychladlému (pornografickému) tělesu“. Měl jsem za to, že v roce 2012 končí historie NEI Reportu, protože mi to takhle řekli v knihovně. NEI Report skončil, ale pak je tam ještě NEJ Magazín.

NEI Report skončil, ale byl ukraden. To byla velice těžká loupež a já jsem se z toho už tehdy nevzpamatoval. Do té doby mě stíhala rána za ranou, jako všechny ostatní. Ze všech jsem se dostal s úsměvem, kdežto tady to bylo opravdu kruté a celé mě to jako člověka, tak postihlo, že jsem se dostal na úplné dno.

Takže pokračování NEJ Magazínu nevnímáte jako přirozené pokračování NEI Reportu, ale že došlo k nefér zásahu, který vás poškodil.

No, asi tak, klidně u toho můžeme zůstat.

Nakolik bylo politické angažmá NEI, později Nezávislé iniciativy, protože to „erotické“ někomu vadilo, myšleno z recese a nakolik vážně?

Tam byla úplně normální touha být v parlamentu, to bylo míněno úplně vážně. Jinak to byla pochopitelně recese.

Když jsem viděl ty první tituly, to provolán ve stylu toho, na co jsme všichni byli tolik let zvyklí za socialismu. To byly takové parafráze...

No, my jsme si z toho s Radimem Uzlem dělali srandu. Ale bylo zajímavé, že jsme měli několik jednání u Ing. Miloše Zemana, který nás pozval a navrhl nám, ať se s nimi spojíme a že nám slibuje na kandidátkách taková místa, že se dostaneme do parlamentu. A my jsme se mu vysmáli! Třikrát nás takto přesvědčoval, Radim se s ním ožral, já jsem abstinent, oni do sebe lili panáky a byla to docela legrační věc. Ale nepřesvědčil nás. Pak jsme tloukli hlavou o zeď, že jsme to neudělali.

Kdy jste rezignovali na snahu o politický úspěch?

Když jsme zjistili, že úspěchu nedosáhneme a ono to stálo čím dál tím víc peněz. To je nesmírně nákladná záležitost účastnit se voleb, od samotného zaregistrování se. Musíte to mít organizačně zajištěno po celé republice, ve všech krajích musíte mít organizační štáb, který to dává dohromady, musíte zorganizovat lidi. Pořád kontrolujete občanské průkazy, věčně se podepisujete, ověřujete podpisy, to vůbec není legrace. Pokud se tedy nechcete přihlásit v jednom kraji, abyste pak tvrdili, že jste se zúčastnili voleb. Pokud se opravdu chcete zúčastnit voleb, je to spousta práce, spousta peněz.

Dá se konec toho usilování o politický úspěch zařadit do té doby, kdy byla ukončena spolupráce s Dolly Buster?

Ale Dolly Buster s tím neměla nic společného, s ní to byla sranda.

Ptám se na to proto, jestli to byla ironie, protože vy jste jí vyčetl, že neúspěch zavinila, když na domluvené akci odmítla sfárat do dolu. Takže jediný viditelný úspěch, jestli si to můžu dovolit takto říct, byl zisk jednoho mandátu docentem Radimem Uzlem v zastupitelstvu hlavního města Prahy ve volbách v roce 1994.

To mě stálo dva miliony korun. Docent Radim Uzel už umřel, bohužel, ale do konce života mi děkoval, že díky mně se stal tím zastupitelem, protože to stálo strašně velké úsilí. Ale povedlo se to a je to jeden z mála úspěchů na politickém poli.

A angažování Dolly Buster bylo inspirováno Cicciolinou?

Ne to bylo jinak. Šlo o volby do evropského parlamentu, kde jsme měli skutečně vypočítáno, že určitý úspěch bychom mít mohli. Ale ona to opravdu zkazila. Ona hrála svoji hru, že je herečka, byť pornografická, ale umělkyně. Ale s ní nebyla rozumná řeč, ona je opravdu hloupá, má malé IQ, vzdělání žádné, to je taková vulgární baba, která se snaží vytěžít z té situace úplně všechno a nic do toho nedat. Docela jsem byl překvapen, ani sranda s ní není žádná.

Přitom ona se profilovala jako úspěšná podnikatelka, pokud jde o vydávání pornokazet.

To byla přechodná záležitost, kdy něco vydala, ono to mělo úspěch, tak to prezentovala jako hyperúspěch, ale to všechno skončilo. Ani nevím, kde je jí konec, docela by mě to zajímalo.

Vydávání té erotické literatury tady nemělo tradici, kde jste brali nějakou inspiraci pro NEI Report?

Jak jsme si řekli, že to bude vypadat? No já s Radimem Uzem jsme byli takový mozkový trust, který to celé dal dohromady. Celé jsme to vymysleli, tu filozofii a strategii. Radim je po smrti, klidně můžu říct, celé jsem to vymyslel já a ten Uzel mě sekundoval a je to pravda. Radim byl důležitý, protože byl lékař, odborník a pomáhal dát dohromady tu filozofii, kolik toho v NEI Reportu o sexu bude otevřeně, kolik toho bude vyložene pro jednodušší lidi, aby si tam přečetli vyložene to svoje, byli z toho nadšeni, ale potom si přečetli i článek odborný, který by si jinak v životě nevyhledali. Ten článek nesmí být podepsaný Pondělíčková, Uzel nebo Zvěřina, ale musí být podepsaný člověk ten a ten, kovotepec.

...někým, s nímž se čtenář může identifikovat?

Přesně tak. A tohle jsme dávali dohromady a měli jsme štěstí, byli jsme šikovní, ale pochopitelně to štěstí je zapotřebí.

Jak jste dali dohromady tu první redakci?

Mírek Malec, to byl on, který mi s tím pomohl. Pracoval tehdy v časopisu Železničář. A pak měl kamaráda, který mi s tím pomohl, Vráťa Kadeřábek. A pak ještě jednoho. To byla tak hektická doba, že přišel člověk, já jsem ho vyslechl a řekl jsem: „Beru tě, přijď zítřka v tolik a tolik.“ A rukouduáním jste to stvrdili.

Čím se zabýváte v současnosti, pane doktore?

V současnosti píšu články příležitostně.

Které období v době vydávání NEI Reportu považujete za rozkvět, za rozmach?

Ten úplný začátek, ta první léta, kdy se dařilo všechno, na co jsem sáhl. Objevovali jsme svět, měli jsme peníze, tak jsme cestovali.

Na co vlastně asi nejraději vzpomínáte v souvislosti s NEI Reportem?

Opravdu na ta první léta, kdy došlo ke změně politické situace v této zemi, kdy opravdu všechno najednou bylo jinak. Tak to bylo zajímavé orientovat se v tom, docílit úspěchu za nových podmínek.

Spolupracovali jste se sexuology, ať už to byli doktoři Zvěřina, Uzel nebo Pondělíčková. Měl jste od nich zpětnou vazbu, že se v jejich ordinacích díky NEI Reportu něco změnilo?

Určitě, a to zásadním způsobem. Například doktorka Jaroslava Pondělíčková na téměř každém zasedání redakční rady měla potřebu říct, že za celý život napsala a vydala 30 knih. Oslovila spoustu lidí, ale jediný článek v NEI Reportu osloviu několikanásobné množství lidí. Že ty články osloví ty pravé potřebné, protože její knížky si kupuje intelektuál, aby se poučil ještě víc. Ale ostatní si tu knížku nekoupí, ti si přečtou NEI Report.

Děkuji Vám za rozhovor.

e. Rozhovor s JUDr. Miroslavem Mitröhnerem, CSc., předsedou NEI a členem redakční rady NEI Reportu

Jak jste se vlastně dostal k angažmá v Nezávislé (erotické) iniciativě, potažmo v NEI Reportu, pane doktore?

To je historie, jak z fantastického filmu. Pokud si vzpomínám, tak v té bouřlivé době, tedy po listopadu 1989, vycházel v Praze deník. Tuším, že se jmenoval Expres, ale nejsem si jist. A v tom Expresu se vedla diskuse, zda a jakým způsobem připustit pornografii. Nebo jinými slovy řečeno, dekriminlizovat pornografii a na tohle téma prostě psali různí lidé různé články a jednou jsem si řekl, že k tomu napíšu i já 20-30 řádků, víc ne. A poslal jsem jim to. Oni to kupodivu otiskli a tím pádem si to přečetli i moji šéfové a vzniknul průšvih na pracovišti, protože pornografie? Prasárny? A podobně.

Nicméně mne na základě tohoto článku vyhledal a kontaktoval doktor Knot, pro mne do té doby naprosto neznámá osoba, oslovil mě, nabídnul mi spolupráci v Nezávislé erotické iniciativě, kterou já jsem ze začátku odmítl, s tím, že tady jde jenom o článek k problému v tom deníku. No nějak jsme se tdohodli s tím, že odjíždím na víkend na jižní Moravu do Kroměříže, kde probíhala nějaká sexuologická konference, na kterou jsem se přihlásil. Měl jsem tam odborné sdělení, z hlediska tedy práva. A doktor Knot se se mnou domluvil, ať udělám určitou reklamu Nezávislé erotické iniciativě, že mi na nádraží přinese balík nějakých propagačních materiálů. To Richard Knot splnil a já s tím teda cestoval do Kroměříže.

Tam jsem měl svoje vystoupení a v rámci toho vystoupení jsem tedy ty materiály rozdal, což v podstatě byla výzva ke vstupu do Nezávislé erotické iniciativy. Mělo to výborný ohlas a získal jsem pro další spolupráci špičky československé sexuologie: Jaroslava Zvěřinu, Radima Uzla, paní doktorku Pondělíčkovou-Mašlovou.

Takže k navázání spolupráce s předními sexuology došlo vašim prostřednictvím? Ptám se, protože si zásluhy za získání sexuologů připisuje doktor Richard Knot.

Ano, já jsem je tenkrát v té Kroměříži oslovil. To bylo ještě před vydáváním NEI Reportu. Tenkrát byla ještě NEI v původním složení, tedy Malý jako předseda, Kučera jako místopředseda a Knot jako mluvčí Nezávislé erotické iniciativy.

Jak se to vyvíjelo dále?

Vrátil jsem se do Prahy, nic zlého netuše a přednesl jsem doktoru Knotovi zprávu, jak to v Kroměříži probíhalo. A on mi oznámil, že mezitím proběhl sjezd a na něm jsem byl zvolen předsedou (*NEI poznámka autora*). Mně se nikdo neptal a najednou jsem byl předsedou. Já z toho měl hrůzu, protože jsem věděl, že to špatně skončí, tedy na mém pracovišti. Tehdy to byl *Ústav sociální práce a organizace zdravotnictví*, kde docházelo k různým personálním změnám.

Nicméně jsem doktoru Knotovi řekl: „*Dobře, když už to takhle dopadlo, tak budu předseda, ale chci předsednictvo podle svého gusta.*“ Nakonec jsem si tam mohl dosadit Zvěřinu, Uzla, Pondělíčkovou-Mašlovou a další odborníky pedagoga docenta Janiše, pana Lánského. Tedy můžeme říci, že předsednictvo bylo na vysoké odborné úrovni. Nakonec tedy muselo nutně dojít ke střetu s těmi, kteří obětavě mrzli a sháněli podpisy na založení strany, což byli Malý a Kučera, kteří sice byli ponecháni ve výkonné radě, ale bez nějakého vlivu.

No a takové ty šílenosti, že Nezávislá erotická iniciativa bude bojovat za bezplatné bordely, s čímž předtím přišel Kučera, takové snahy jsme opustili. Začali jsme naopak vyvíjet pravidelnou činnost, zasedání rady a domluvili se, že hlavním posláním NEI bude sexuální osvěta. A ta se začala organizovat. Zprvu rozpačitě, ale dařila se.

Nějaký čas to takhle fungovalo a pak přišel Knot, Malec a Kadeřábek s tím, že se bude vydávat NEI Report. Od samého začátku byl NEI Report koncipován jako samostatná organizační složka a jeho smyslem bylo šířit sexuální osvětu. Tady bych velice rád citoval paní doktorku Pondělíčkovou, která po vyjití několika prvních čísel prohlásila: „*Já píšu strašně ráda do NEI Reportu, protože když napíšu článek do odborného časopisu, tak ho přečte maximálně 20 až 30 lidí, kdežto tady si ho přečte 300 000 lidí.*“

Tito sexuologové tedy psali lidovou, přístupnou formou o ožehavých otázkách. Třeba si vybavuji článek: *Nefoukejte do pochvy!* Protože jakýsi muž foukl ženě do pochvy, čímž u ní došlo k embolii a k úmrtí. No, to tenkrát nikdo nevěděl. Dále ochrana před pohlavními chorobami. Takže kromě soft a hard obrázků a vedle sprostých textů, bylo v NEI Reportu mnoho poučného.

Vybavuji si také Vaši právní poradnu *Pozor, paragraf!* Zároveň se NEI Report snažil fungovat jako zpravodaj pro členy strany, od čehož se však po nějakých politických neúspěších postupně opustilo.

V NEI Reportu byl od samého začátku sloupek *Ze stranického života*, kde se parodovalo mnoho z rodné strany (*myšleno Komunistické strany Československa poznámka autora*). Trochu jsme z toho měli recesi, takže když jsme na prvním zasedání pod mým vedením řešili, kdo obsadí jakou funkci, tak se Egon Lánský přihlásil, že on chce být generálním tajemníkem strany. No, stejně jsme chtěli zvolit tajemníka, toho jsme potřebovali, tak jsme ho všude uváděli jako generálního tajemníka. Hovořili jsme o stranickém tisku, prostě jsme si z toho dělali legraci.

Ale vážně jsme brali naši osvětovou činnost. Dvakrát do roka se organizovala *LUES – Lidová univerzita erotiky a sexu*, která byla narvaná účastníky a lektorovaná špičkovými odborníky z různých oblastí. Byli tam sexuologové, pedagogové, právníci, psychologové.

Vy jste ale potřebovali organizovat i život v regionech a tak začaly vznikat KEKy (Kluby Erotické Kultury), z nichž se posléze rozhodnutím II. sjezdu NEI v roce 1992 staly Kluby NEI. Zaujalo mne, že KEKy, podle návrhu pravidel pro jejich fungování uveřejněných v NEI Reportu, měly z vlastního hospodaření odvádět 10% ve prospěch strany, která tím vytvoří Fond NEI. Fungovalo to? A k čemu byl Fond NEI určený?

Prosím Vás, tohle nikdy nevešlo v platnost. Uvažovalo se nebo se plánovalo, že se dostaneme do politiky a že se členská základna masivně rozroste, čímž i objem finančních prostředků bude významnější. Plánovali jsme z takto získaných prostředků podpořit činnost jednotlivých KEKů, třeba jim zaplatit holku na striptýz. Prostě, dokud měla centrála peníze, tak KEKy podporovala. Kromě toho měla NEI pro KEKy pořádat semináře, konference, zajišťovat odborníky.

Na ekonomice NEI a NEI Reportu mne zarazí jedna skutečnost. Zpočátku NEI Report vydávala strana sama. Avšak v okamžiku strmého nárůstu prodeje NEI Reportu dochází k předání výroby NEI Reportu a tím i zisku z jeho prodeje společnosti doktora Knoty. Jak se podařilo doktoru Knotovi k tomuto kroku přesvědčit výkonnou radu?

Pokud se pamatuji, tak to bylo jednak v důsledku Richardovi povahy a dále tam byl takový přechodový můstek, že NEI Report bude v rukou vydavatelství R3,

které, ale patří Richardu Knotovi.

No, ano, ale bylo dohodnuto, že R3 bude Nezávislé erotické iniciativě poskytovat nějaký příspěvek, čímž dojde k zajištění finanční nezávislosti strany.

Snaze o dosažení finanční nezávislosti strany rozumím. Ale už na konci roku 1990 otiskl NEI Report, že dosáhl nákladu 100 000 výtisků, což při ceně 2,80 Kč za výtisk to představuje tržbu 280 000 Kč. V roce 1991 však dochází ke zdražení výtisků ze 2,80 Kč na 4,80 Kč při zachování rozsahu 8 stran vydání. A ještě než NEI Report uzavřel první rok své činnosti, publikoval v květnu 1991, že dosáhl nákladu 395 000 výtisků. Díky prodejní ceně 4,80 Kč tento náklad představuje tržbu ve

výši téměř 1,9 milionu Kč. Nezávislá erotická iniciativa dostávala konstantní částku na svůj chod, ale z vydávání stranického tisku bohatl jenom doktor Richard Knot.

To je svatá pravda. To si zas Richard Knot ohlídal.

Takže jste neměli s R3 nějakou dohodu, že NEI bude dostávat nějaká procenta ze zisku?

Nějak to asi ošetřené bylo, ale už si to nevybavuji. Budiž však řečeno, že od určitého kulminačního bodu začal náklad NEI Reportu klesat a s jeho vydáváním to vypadalo všelijak. Nic proti Richardovi Knotovi nemám, ale za mne nebyl ani dobrý hospodář, ani dobrý ekonom.

Důležitou úlohu hrálo vydavatelství R3, které vydávalo další publikace: Křížovky NEI Report, Magazín NEI Report, pohádková knížka Od mravenčí skály, a to v české, německé a anglické verzi, edice Venuše, edice Amor, Knihovnička NEI Reportu a další.

Vydávali jste i NEI Samaritán, který začal do republiky dovážet erotické pomůcky, což po vás převzala kolínská společnost WiLLi, s níž nadále NEI Report spolupracoval.

WiLLi, to je Aleš Krupka, který byl na rozdíl od Richarda Knota obchodník a hlídal každou korunu.

Doktor Knot se mi zmínil, že vás odstavil z čela NEI ne úplně hezkým způsobem.

Na tohle se nepamatuji, ale nemohu to vyloučit. Ale můj rozchod s Knotem byl ve smutných, chudých dobách NEI, kdy jsem se zúčastnil jednání výkonné rady ve stísněných prostorách v jednom baráku na Vinohradech, kde Lánský poskytl Knotovi azyl. Tam na mne najednou Knot vystartoval, že jsem renegát a špion Jana Beera, na což jsem zareagoval: „Pokud to vidíš takhle, tak já tu být nemusím. Pánové, poroučím se vám.“ Tohle byl můj faktický rozchod s Knotem a s NEI.

Takže vyjádření doktora Knota, že vás před akcí NEI na parníku zbavil vedení strany není pravdivé?

Pravda je, že někde na parníku se mnou Knot vyjednával. Přišel s tezí, že NEI bude inovovat, a že by bylo vhodné, aby po právníkovi přišel lékař – sexuolog. Mezi námi - já byl v té době vysokoškolský pedagog - takže mně to nemohlo víc prospět. Zůstal jsem dál v redakční radě NEI Reportu, ve výkonné radě NEI a stal jsem se místopředsedou strany. Dokonce jsem za zásluhy obdržel stranické vyznamenání Řád bílého lva se zlatým ocasem, na takové věci si Richard Knot potrpěl.

Těch předsedů NEI bylo vícero postupně. Po docentu Uzlovi přišla herečka Bára Štěpánová, po ní se stal předsedou rocker Richard Němčok. Totiž docentu Uzlovi se stalo osudným, že přišel na výkonnou radu NEI s tím, že se někde sešel se Stranou zelených, tuším s Bursíkem a že se domluvili, že by byla možná fúze obou stran. U někoho návrh vyvolal rozpaky, u někoho tichý souhlas a u někoho tvrdý odpor. Tvrdý odpor návrh vyvolal u Knota, který z fleku Radima Uzla vyloučil ze strany.

Vyloučení člena ze strany snad musí odhlasovat výkonná rada, ne?

Samozřejmě, že potom, co se Radim Uzel sebral a bouchl za sebou dveřma, že to Knotovi všichni odhlasovali. Jestli byl někdo proti, už si nevybavuji. A tím Radim Uzel v Nezávislé erotické straně skončil. Po právníkovi a po lékařovi stanula v čele umělkyně, tedy herečka Bára Štěpánová. Po herečce byl zvolen rocker Richard Němčok. A po rockerovi stanul v čele NEI Richard Knot. Radim Uzel se později vrátil do NEI Reportu, kdy vedl poradnu, ale už ne do funkce v NEI.

V NEI Reportu mne zaujalo velké množství reportáží ze zahraničí.

Reportáže v NEI Reportu byly autentické. Každý jiný by vzal modelky na Mácháč a vytvořil reportáž z Bali. Knot vzal Malce (*fotografu pozn. autora*), vzal holky a letěli fotit do ciziny. Což něco stálo.

Čímž se opět dostáváme k otázce financí, které generovalo vydávání NEI Reportu.

Výkonná rada, na němž probíhal ten převod, byl s pohoštěním. A že tam byl řízek a bramborový salát, to je pravda. Lánský, který měl s Richardem Knotem složité vztahy mi později říkal: „*Vidíš, Mirku, jaký jsme byli volové, za řízek se salátem jsme to prodali*“. Ona je ale pravda, že tam byly slíbené nějaké finanční toky pro stranu.

Jak na Vaše angažmá v čele erotické strany pohlížela Vaše paní?

Moje paní byla velmi velkorysá. A co se týče zaměstnání, tak mi nikdo nic nevyčítal. Domnívám se, že jsem z NEI odešel včas a s odřenou kůží.

Měl jste vy sám někdy politické ambice?

Ale jo. Více méně z hecu jsme obsadili kandidátky do obou komor Federálního shromáždění ve volbách v roce 1992, i když bylo jasné, že nemáme šanci. A pak ve volbách do pražského zastupitelstva v roce 1994 jsem byl číslem 2 na kandidátce za Richardem Uzlem a o pár hlasů mi to nevyšlo, místo mne se dostal Václav Benda.

Přijde mi, že jste bral politické ambice NEI s nadhledem, zatímco doktor Knot usiloval o politický vliv.

Asi nejvýrazněji se politické ambice Richarda Knota projevovali při volbách do Evropského parlamentu.

Myslíte volby v roce 2004, kdy NEI požádala o spolupráci Dolly Buster? Richard Knot ji pak v jednom článku vinil z volebního neúspěchu NEI, což mi přišlo nadnesené, byť údajně odmítla sfářat na promo akci do dolu.

Mám to jen z doslechu, ale Richard Knot prý Dolly Buster požádal, aby mu, v případě že bude zvolena do Evropského parlamentu, přenechala mandát. Říkal mi to Jan Beer, ale zda-li je to pravda, nevím.

No a s tím sfářáním se to mělo tak, že milá Dolly Buster do dolu sfářat chtěla, ale polonahá, jako sexbomba, aby to pro ni byla reklama. Ale havíři řekli, že platí předpisy a že se musí oblíct do „fáraček“.

No, to tam nemusela jezdit Dolly Buster, to se do fáraček mohla oblíct klidně bába Vomáčková, to už se nepozná. Takže si Dolly Buster nemohla udělat reklamu a jestli ji navíc Richard Knot žádal, aby mu přenechala mandát, když bude zvolena, tak se ani nedivím, že s tou spoluprací s NEI sekla. Ona měla zájem spíš o spolupráci s Alešem Krupkou, majitelem WiLLi, který dovážel ze zahraničí erotické pomůcky.

Když jsme narazili na erotické pomůcky. Zaujalo mne, že v NEI reportu byl vibrátor označován jako „šudlátko“, pro mne pojem naprosto nový. A erotické pomůcky jako „erotické sanitární zboží“.

Pojem „šudlátko“ nebo „šudlák“ vymyslel Richard Knot. A pojem erotické sanitární zboží jsem si dovolil vymyslet já.

Chronologickým listováním ve výtiscích NEI Reportu jsem získal dojem, že časopis prodělal přeměnu od publikované erotiky až k pornografii. Zhrubl a zvlgárněl. Vnímáte to stejně?

Na jednání redakční rady NEI Reportu se její členové vyjadřovali k obsahu. A ta jednání byla stereotypní: „Ten obsah je soft, musíme přitvrdit, protože časopis nejde tolik na odbyt.“ A zas: „Ten obsah je hard, musíme ubrat.“ Takže ono to šlo od kraje ke kraji.

Pozorovali jste účinnost těchto změn obsahu na prodeji NEI Reportu?

Richard Knot s Miroslavem Malcem tvrdili, že tam vliv je ve prospěch hard obsahu, který se prodává lépe. Redakční rada však neovlivňovala obsah čísla dopředu, rozhodovala o vyznění čísla do softcore či hardcore. Obsah vytvářeli Knot, Malec, Kadeřábek.

Když se ohlédnete za svým angažmá v NEI, čeho si nejvíce vážíte?

Pro mne je nejvýznamnějším počinem Nezávislé erotické iniciativy novelizace paragrafu 205 o ohrožování mravní výchovy.

V roce 1989 se najednou objevili v podchodech nelegální prodejci pašovaných erotických časopisů i robertků, v podstatě pachatelé trestného činu pornografie, přesněji ohrožování mravní výchovy. Nikdo je nestíhal, ale kdykoli mohl kterýkoli prokurátor dát pokyn SNB k zadržení pachatelů a zahájení trestního stíhání. A nepomohla by jim ani svěcená voda.

Proto jsme s doktory Zvěřinou a Uzlem vyvolali jednání na Federální generální prokuratuře, jak danou situaci řešit, že by to chtělo legislativní úpravu nebo alespoň výkladové stanovisko. Tehdy jsem se sešel s Jiřím Levinským, mým bývalým spolužákem z právnické fakulty, který byl na příslušném odboru Federální generální prokuratury a situaci mu vyložil. Ten si pak zavolal Teryngla, který byl jeho podřízený, a uložil mu vypracovat stanovisko. To se pak stalo předlohou pro novelizaci paragrafu 205, v němž se objevilo, že pornografie je trestná, pokud se týká dětí, zvířat a násilí. Čímž jsme zachránili

před hrozbou vězení spoustu lidí, protože záleželo jen na vůli prokurátora/státního zástupce, zda dá pokyn k zahájení trestního stíhání.

Takže za nejvýznamnější politický úspěch Nezávislé erotické strany považují novelizaci paragrafu 205 trestního zákona.

Děkuji Vám za rozhovor.

12. ZÁVĚR

Lze konstatovat, že čtrnáctideník NEI Report prošel počátečním boomem nového, neokoukaného média a rychle si vybudoval rozsáhlou základnu čtenářů. Když dosahoval nejlepších ekonomických výsledků, vycházel až v nákladu 400 000 výtisků.

Masivnímu rozšíření média mezi čtenáře napomohlo novinové vydání a zpočátku převážně černobílé provedení s několika barevnými stranami. Novinové provedení mělo především ekonomické důvody: Relativně nízké náklady na základní surovinu, novinový papír a také úsporu finančních nákladů při tisku částečně černobílého provedení oproti celobarevnému tisku na křídový papír. Díky nízkým vstupním nákladům mohla být nastavena nízká prodejní cena, čímž si mohlo NEI Report koupit více čtenářů než luxusní erotické časopisy.

Nezanedbatelnou úlohu při popularizaci NEI Reportu hrála sexuální osvěta a výchova za pomoci mnoha předních osobností v čele se sexuology (Radim Uzel, Jaroslav Zvěřina, Jaroslava Pondělíčková-Mašková, Pavel Čepický, Hana Fifková), jimž zdatně sekundovali další odborníci z řad práva, pedagogiky či psychologie. NEI Reportu nechyběl nadhled a humor, především ten kreslený, reprezentovaný dvorním výtvarníkem NEI Reportu Kájou Saudkem, kterého doplňovali například Josef Dřízhal, Jiří Jenšovský nebo BAPE.

Za 22 let vydávání prošel NEI Report zákonitým vývojem od eroticky a softcore zaměřeného média až k médiu, které se prezentovalo převážně fotografiemi otevřeného sexuálního charakteru. Tato proměna byla vyvolána především vnějším tlakem konkurenčních médií, kterému se NEI Report rozhodl čelit preferencí explicitně zaměřeného obsahu, především hardcore fotografiemi. Ani tento přístup však nezabránil postupnému úbytku čtenářů, jež vedl logicky k ekonomickým problémům, jelikož se již výroba NEI Reportu ekonomicky nevyplácela. V roce 2012 došlo ke změně vydavatele a majitele NEI Reportu, který vydávání NEI Reportu ukončil, byť pokračoval ve vydávání obdobného média pod názvem NEJ Magazín.

Tvůrcům NEI Reportu patří velké díky, že přes 20 let přispívali k sexuální osvětě a výchově statisíců lidí v České republice, že pomohli rozšířit dovoz erotických pomůcek a že se zásadním způsobem přičinili o změnu legislativy, tak, aby § 205 trestního zákona o ohrožování mravnosti nebyl snadno zneužitelný proti lidem působící v oblasti erotiky a sexu. Děkuji.

13. SUMMARY

It can be stated that the biweekly NEI Report went through the initial boom of a new, unexplored medium and quickly built up a large readers base. When it achieved the best economic results, it was published in a circulation of up to 400,000 copies.

The massive spread of media among readers was helped by newspaper editions and, at the beginning, by a predominantly black-and-white design with a few coloured pages. The newspaper design had primarily economic reasons: Relatively low costs of basic production materials, newsprint, and also savings in financial costs when printing a partially black-and-white version compared to full-colour printing on chalk paper. Due to the low entry costs, a low selling price could be set, allowing more readers to buy the NEI Report compared to fancy erotic magazines.

A significant role in the popularization of the NEI Report was played by sexual awareness and education with help of many leading personalities, in particular by sexologists (Radim Uzel, Jaroslav Zvěřina, Jaroslava Pondělíčková-Mašková, Pavel Čepický, Hana Fifková), who were considerably helped by other experts from the ranks of law, pedagogy or psychology. NEI Report did not lack insight and humour, especially cartoons, represented by NEI Report's court artist Kája Saudek, complemented by, for example, Josef Dřížhal, Jiří Jenšovský or BAPE.

Over the 22 years of publication, NEI Report has gone through a prospected evolution from an erotic and softcore oriented medium to a medium that presented itself mainly with photographs of an openly sexual nature. This change was caused primarily by the external pressure of competing media, which NEI Report decided to counter by preferring explicitly focused content, especially hardcore photos. However, even this approach did not prevent the gradual decline of readers, which logically led to economic problems, since the production of the NEI Report was no longer economically profitable. In 2012, there was a change in the publisher and owner of NEI Report, which ended the publication of NEI Report, although it continued to publish a similar medium under the name NEJ Magazín.

Many thanks go to the creators of the NEI Report for over 20 years of contributing to the sexual awareness and education of hundreds of thousands of people in the Czech Republic, for helping to stir up the import of erotic aids, and for making a fundamental contribution to changing the legislation so that Section 205 of the Penal Code on Outraging Morality was not easily exploitable against people working in the field of erotica and sex.

Thank you.

14. SEZNAM LITERATURY:

NEI Report, ročníky 1990 – 2012

NEJ Magazín, ročníky 2012, 2023

BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006*. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1.

A-Ž Malý encyklopedický slovník, Academia, 1972, strana 920

Akademický slovník cizích slov, Academia, 2000, strana 609

CHOCHOLA, Martin: *Podívám se a vidím. Kritéria subjektivního určování hranice mezi erotikou a pornografií*, Univerzita Karlova, Praha, 2004

Velká privatizace: Prodej státních firme pokračuje. In deník.cz z 26.5.2011

<https://www.denik.cz/ekonomika/velka-privatizace-prodej-statni20110526.html>

Kopáč, Radim, Schwarz, Josef. *Vrchlický erotický – Rytíř Smil a další erotika připisovaná Jaroslavu Vrchlickému*, 2011, Praha, Nakladatelství Paseka, vydání první, ISBN 978-80-7432-064-4

UZEL, Radim. *Životopis bez cenzury*, Praha, TAXUS International s.r.o. 2020, ISBN 978-80-877717-36-3, s. 201

Mitlöhner, Miroslav. *Závěrečná poznámka* In Soukromé právo, ročník 2023, vydání páté

Velká historie aneb Stručné dějiny NEI In NEI Report

Tisk o sjezdu In NEI Report, ročník 1, číslo 5, strana 4

www.volby.cz

Který erotický časopis se vyplatí nevíce In mesec.cz, 31.12.2003 <https://www.mesec.cz/clanky/ktery-eroticky-casopis-se-vyplati-nejvice/>

15. TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

21.3.22 SCHVÁLENO *Mj*

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce													
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:													
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Strejček Jiří	Razítko podatelny:												
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2018/2019	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;"> Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd </td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">Došlo dne:</td> <td style="text-align: center;">15 -03- 2022</td> <td style="text-align: right;">-1-</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">Čj:</td> <td style="text-align: center;">55</td> <td style="text-align: right;">Příloh:</td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;">Přidělena:</td> </tr> </table>	Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd			Došlo dne:	15 -03- 2022	-1-	Čj:	55	Příloh:	Přidělena:		
Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd													
Došlo dne:		15 -03- 2022	-1-										
Čj:	55	Příloh:											
Přidělena:													
Fakultní e-mail diplomantky/diplomanta: 57012386@fsv.cuni.cz													
Studijní program/specializace: Mediální a komunikační studia (MSBCK)													
Název práce v češtině: Československý NEI REPORT 1990 – 2012: Od žhavé erotické komety k vychladlému tělesu													
Název práce v angličtině: Československý NEI REPORT 1990 – 2012: From a hot erotic comet to a chilled body													
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2022/2023) (diplomovou práci je možné obhajovat nejdříve šest měsíců od schválení tezí) LS 2021/2022													
Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků): Tato práce si klade za cíl zmapovat vývoj periodika Československý NEI REPORT od jeho prvního vydání v roce 1990 až po jeho poslední číslo v roce 2012. Pomocí kvantitativní analýzy zmapovat přerod původně politicko-erotického média v médium čistě erotické. Pomocí rozhovorů s tvůrci daného média (bývalým šéfredaktorem, spisovatelkou, předsedou hnutí a dalšími) nahlédnout do zákulisí tvorby tohoto fenoménu především let devadesátých.													
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): <ol style="list-style-type: none"> 1. Úvod 2. Základní pojmy – akt, erotika, pornografie, politický článek, erotický článek, erotické tištěné médium 3. Společenské souvislosti – situace v české společnosti v 90. letech 4. Situace na trhu erotických tištěných médií 1990 – 2012 <ol style="list-style-type: none"> a. Situace na trhu erotických tištěných médií v roce 1990 b. Situace na trhu erotických tištěných médií v roce 2000 c. Situace na trhu erotických tištěných médií v roce 2012 5. Použité metody výzkumu <ol style="list-style-type: none"> a. Kvantitativní analýza: Porovnání počtu politických vs. erotických příspěvků b. Úvaha nad tématy politického zaměření média c. Rozhovory: S tvůrci NEI REPORTU (předseda hnutí, šéfredaktor, spisovatelka) 6. Závěr 													
Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy): Československý NEI REPORT 1990 - 2012													
Postup (technika) při zpracování materiálu: Kvantitativní analýza politických vs. erotických příspěvků v jednotlivých vydáních Československého NEI REPORTU v období 1990 – 2012. Další metodou budou rozhovory s tvůrci obsahu (šéfredaktor, spisovatelka, předseda hnutí).													
Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků): Československý NEi REPORT Čtrnáctidenník politické strany Nezávislá erotická iniciativa, který si vytknul za cíl působit osvětově při propagaci erotiky a sexu v tehdejší Československu. I v letech po rozpadu Československa si v názvu ponechal přívlastek Československý. Na místo označení Orgán nezávislé erotické iniciativy do													

podtitulku posléze umístil Čtrnáctideník pro nejširší sexuální výchovu a osvětu. Vyznačoval se otevřeností při seznamování čtenářů se sexuálními pojmy, technikami, pomůckami i s právními aspekty sexuálního chování. S NEI Reportem spolupracovali renomovaní sexuologové (MUDr. Radim Uzel, MUDr. Jaroslav Zvěřina), ilustrátoři (Kája Saudek, BAPE), spisovatelé (Vladimír Páral, Irena Fuchsová).

NEJEZCHLEBOVÁ, Lenka. Sex v reklamě. Liberec, Nakladatelství Bor, 2010. 160 stran. Vydání první. ISBN 978-80-86807-83-1.

Publikace Sex v reklamě mapuje a kategorizuje typy sexuálních informací, které se objevují v soudobé české tištěné reklamě. Autorka se zaměřuje především na skrytou komunikaci sexuálních významů, na práci reklamy s narážkami, subtilními náznaky a dvojsmysly, ale i na její nakládání s explicitním sexuálním sdělením.

REIFOVÁ, Irena a kolektiv. Slovník mediální komunikace. Praha, Portál, 2004. 328 stran, vydání první. ISBN 80-7178-926-7.

Publikace mapuje současný stav mediální vědy. Soustředí se na vymezení základních pojmů, jež se vyskytují v nejnámějších komunikačních teoriích, zabývajících se vztahy médií a společnosti. Slovník obsahuje více než 200 hesel z oblasti žurnalistiky a teorie komunikace.

TRAMPOTA, Tomáš. VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. Metody výzkumu médií. Praha, Portál, 2010. 296 stran. Vydání první. ISBN 978-80-7367-683-4.

Publikace přehledně seznamuje čtenáře s metodami užívanými při výzkumu médií. Kniha je praktickým metodickým manuálem, neboť se svou koncepcí zabývá jak zásadami komerčního výzkumu médií (např. výzkum sledovanosti, měření efektivity reklamy), tak i výzkumu akademického (např. výzkum mediálních organizací, analýza reprezentace, interpretace textu).

ROZEHNAL, Aleš. Mediální právo. Plzeň, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2004. 296 stran, vydání první. ISBN 80-86473-79-1.

Autor v této publikaci zcelil právní normy týkající se médií, která se jinak v českém právním řádu nacházejí v mnoha právních normách zabývajících se rozdílnými subjekty a mající rozdílný obsah i předmět. Pro účely této práce jsou přínosné části publikace zabývající se dobrými mravy reklamy, právem na ochranu osobního soukromí a právem na čest a důstojnost.

BENDA, Josef. Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006. Praha, Nakladatelství Karolinum, 2007. 274 stran, vydání první. ISBN 978-80-246-1387-1.

Tato analytická studie poskytuje základní přehled o vývoji a přeměně vlastnictví českého periodického tisku v období 1989 – 2006 s přihlédnutím k vývoji a stavu české mediální legislativy a právního řádu.

Diplomové práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let):

LENGÁLOVÁ, Veronika. Naprosto nepřipustné, ale velmi úspěšné: Pornografie, erotika a sex ve veřejném diskurzu po roce 1989. Brno, FF MU, 2021.

SIGMUNDOVÁ, Lucie. Erotika jako fenomén: Výzkum čtenářů a čtenářek erotické literatury. Olomouc, FF UP, 2016.

Datum / Podpis studenta/ky

14. 3. 2022

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

MARTIN ŠTOLE 18.3.22

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga Datum / Popis pedagogy

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO VE VYHLÁŠCE ŘEDITELE INSTITUTU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE GARANT PŘÍSLUŠNÉHO STUDIJNÍHO PROGRAMU.

16. OBRAZOVÁ PŘÍLOHA:

ORGÁN NEZÁVISLÉ EROTICKÉ INICIATIVY
REPORT

Cena 2,80 Kčs

Číslo 0 • Ročník I • 16. srpna 1990
Nč 1458

• Akční program strany NEI (str. 4) • Děti a sex (str. 5) • Orgasmus žen pod drobnohledem (str. 4) • Fotomodelka není děvka (rozhovor na str. 7) • Naturisté a erotikka (str. 6) • Je líbo Robertka? (str. 8) • Hezké dívky se nestydí (str. 8)

Mili členové, členové a příznivci strany Nezávislé erotické iniciativy NEI

Máte v rukou nové číslo našeho časopisu, orgánu NEI, který je určen nejprve občanstvu v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku. Nezávislé erotické iniciativy jako politická strana nastupuje do široké naší společnosti v mnoha, na první pohled neobvyklých, rozhodně ale závažných otázkách. Po desítkách let jsme se s erotikou setkali a setkáme se znovu, jako jsme v normální lidské společnosti přiblížili odlišné.

Časopis vám má nabídnout široké, ale jak se přesvědčíte, dle svého programu Nezávislé erotické iniciativy se věnuje nikomu, vracování a neohrožování ani ostatní na každou stranu. K ostatním hruškám a sraním vycházíme ovšem jako strana bezohledně porovnávaná.

K nezávislé iniciativě, k nezávislé iniciativě společnosti na erotiku a sex, ke sexuální rovnosti, k sexu, k sexuální přirovnání lidské tvorby a odhodlání ji dělat překonaných tabu, má přájet také náš časopis. Bude vycházet každých čtrnáct dní v formě časopisu a ne dle jiných kritérií se bude snažit přiblížit členům a příznivcům NEI jeho obsah o nezávislosti, nebudou chybět také informace o činnosti strany NEI.

Redakce pochopitelně spolupracuje s odborníky v oblasti lékařství, sociologie, práva, sociologie, máme řadu spolupracovníků mezi dalšími předními fotografi a fotografy NEI Reportu se budeme snažit sít společně s vámi, které nad dalšími otázkami strážíme.

Ale to vše by pochopitelně nestačilo. Proto uvolíme, když nám to, naši členové, budete posílat příspěvky, články i správy o činnosti naší erotické kultury a další náměty, které v našem NEI Reportu učiní opravdu prvním a odlišným časopis určeným nejen členům a příznivcům NEI, ale také nezávislé občanské společnosti.

NEI Report si můžete opatřit již za čtrnáct dní koupit tam, kde jste jej koupili dříve, ale můžete si jej také objednat na příslušném objednávacím listu. To doplníme především členům a příznivcům NEI.

Náš úsměr, členové, členové a příznivcům NEI přije být první adresní erotiky a sexu

REDAKCE:

**Strany jsou pro straníky
OF je pro všechny
erotika je pro každého**

Tak se tvrdíte, že v posteli vás nikdo neodrovná.
Kresba ŠIROČEK-HANZLÍK

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE:

- Profí americké filmové herečky Kathleen Turnerové
- Dnes jí za devět let na FKK k Baltu
- Emmanuelle není jenom film...

foto ZDENĚK ŠTĚPÁNEK

Příliš ANEB JEDEN MONOLOG O SKUTEČNÉ UDÁLOSTI
OSTRÝ SEX

„Ne, ne, na jmeno se mě neptejte. Růžete si mi třeba Veronika. A jmeno bylo vesnice tak by zapomeníte. To vte, tady si lidi vidi do talíře. Ježíši štěstí, že takových vesnic, které se nacházejí na krajích vojenské zóny, je víc. Jinak bych měla úplně. Stalo se mi to dvakrát. Poprvé asi před deseti roky. Ten den začal padat první sníh. Pořád, ale přece. V zimě je bez tma a právě proto není ten kouček, než dojde od zastávky domů, žádná lehota. Doma mám trou rádu, ale chodit v ní? Stál tam v uniformě, polo-

zelený stromem. Zabláhla jsem ho koučkem oka, když po něm šla mlha autokous. Spíš vojček než voják. Žádná šarva. Cože, ještě byl mě? Ne, to nebyl, to se pozná na první pohled. Ze by kroky, které jsem po chvíli slyšela za sebou, mohly patřit jemu, to jsem si usoudila až v okamžiku, kdy mě číři prsty uchopily za levou ruku, prudek mě otočily a já ucítila ostří bodáku v jamce pod loktem. Nemohl, ale vzrušení z něj slyšelo jak kermu u nás v kuchyni. Nezmohla jsem se ani za slovo. Vždycky jsem si

myslela, jak bych dokázala křičet a bránit se. Teď jsem tam stála jako Lotova žena. Jemu taky. Tisknul se na mě a tlačil sílou moci do psíce. Jerús, čím víc se na mě tlačil, tím víc tlačil i na hrot ostří na mém loktu. Normálně bych už dávno kapitulovala. Lepší být na 5 minut znečistěná, než do konce života mrtvá.

Ale právě ta špička, která se mi pomalu začínala prolínávat do loktu, způsobila, že všechno nemohlo jít hladce. Už jsem se koučela se životem, když po

Překladatel: ze str. 2

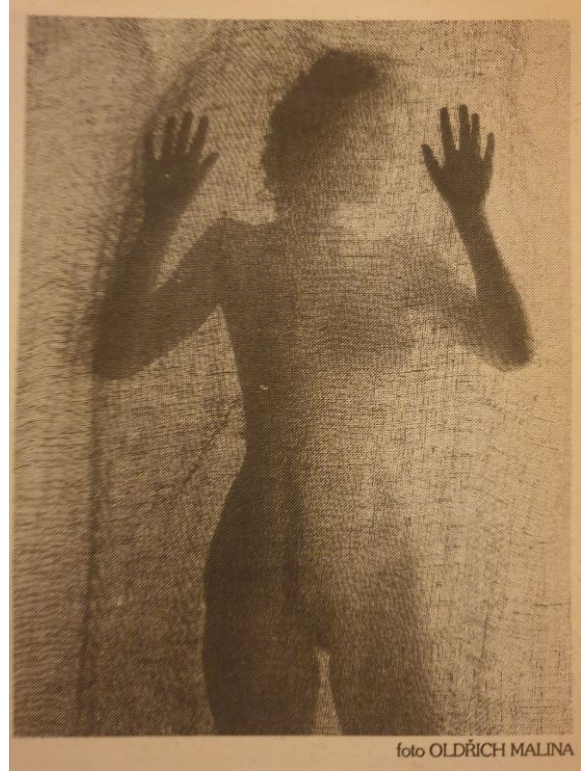
Titulní stránka prvního (nultého) vydání NEI Reportu ze dne 16. 8. 1990. Foto: Autor

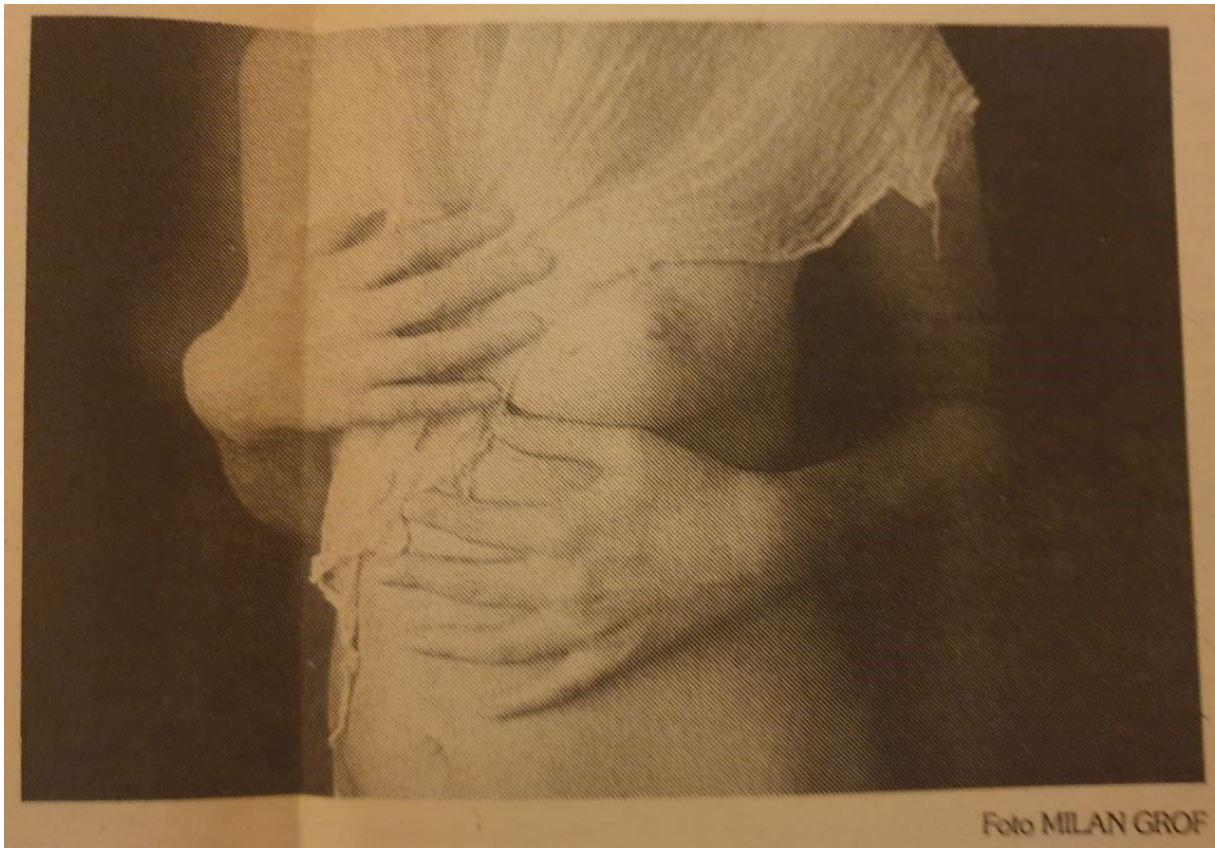
Titulní stránka prvního vydání NEI Reportu v roce 2000. Postava dívky na snímku už je částečně odhalená. Namísto úvodního sloupku se nalézají poutací titulky, text zcela ustoupil fotografii. Foto: Autor

Titulní stránka prvního vydání NEI Reportu v roce 2012. Dominantní je odhalená žena na hlavním snímku. Text je redukován na poutací titulky, na titulní straně je placená inzerce! Foto: Autor

Dvě fotografie aktů od Oldřicha Maliny

Fotografie aktu od Milana Grofa

Akční program Nezávislé erotické iniciativy

schválený ustauující konferencí, která se konala 16. 6. 1990 a potvrzený I. sjezdem NEI dne 29. 9. 1990.

I. Oblast výchovná a osvětová

- odtabuizovat ve společnosti všechny oblasti týkající se erotiky a sexu
- výchovou od mladšího školního věku a fundovanou osvětou dospělých přispět k minimalizaci negativních společenských jevů se sexuálním pozadím
- projednat možnosti a formy spolupráce i prosazení nového přístupu k otázkám sexuální výchovy a plánovaného rodičovství s ministerstvem zdravotnictví, školství, kultury atd.
- v rámci programu Za bezpečnější sex přispět aktivní osvětou, zejména mezi mládeží, k boji proti AIDS a dalším pohlavním chorobám
- ve spolupráci s ministerstvem národní obrady a ministerstvem spravedlnosti se podílet na způsobu řešení sexuální otázky občanů v době základní služby a výkonu trestu
- prohloubit a rozvinout konkrétní formy spolupráce se Společností pro sexuální výchovu Čs. lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně.

II. Oblast zábavná

- protože prostituce je nevykořenitelné zlo a její divoké provozování nedůstojným způsobem degraduje náš návrat do Evropy, chceme nabídnout spolupráci příslušným složkám městských orgánů
- pro sociálně slabší vrstvy obyvatel pořádat pravidelné videoprodukce erotických filmů
- koordináční a organizační práci pomáhat s vydáváním periodického tisku se sexuální a erotickou tematikou, a tím přispět ke snížení vývozu konvertibilních měn z našeho území a aktivně tak napomoci rychlejšímu rozvoji našeho národního hospodářství
- otevřít kina erotických filmů
- k propagaci činnosti NEI využívat hromadných sdělovacích prostředků, především tiskový orgán NEI Report

III. Politická a organizační oblast

- všemi prostředky, specifickými pro NEI, zabránit šíření rasové, náboženské a národnostní nesnášenlivosti
- založit práci Výkonné rady NEI na profesionální úrovni tak, aby byla kvalifikovaným řídicím koordináčním iniciátorem další činnosti strany
- navázat spolupráci s představiteli jednotlivých politických stran, hnutí a zájmových organizací a přizvat je k účasti na plnění specifických úkolů NEI
- navázat spolupráci s partnerskými stranami a hnutími v zahraničí za účelem zvyšování odbornosti a získání zkušeností.
- rozvíjet činnost základních organizačních článků NEI – Klubů erotické kultury (KEK) ve všech místech naší vlasti
- činnost klubů erotické kultury zaměřovat na realizaci akčního programu v místních podmínkách
- podporovat ty formy šíření a propagace erotiky, jež budou v souladu s ústavou a zákony ČSFR. Vzhledem k tomu, že § 205 trestního zákona je značně vágní, aktivně se podílet na prosazení změn v československém právním řádu tak, aby došlo k legalizaci veškeré činnosti v této oblasti
- vytvořit svou činnost v naší společnosti takové klima, aby se na erotiku a sex pohlíželo jako na organickou součást života; jen člověk vyrovnaný, naplněný radostí ze života, se dokáže nadchnout pro ideály humanismu a demokracie

Návrh statutu KLUBŮ EROTICKÉ KULTURY

Hlavním posláním klubů erotické kultury (dále jen KEK), které jsou základním organizačním článkem Nezávislé erotické iniciativy, je prostřednictvím všestranné činnosti naplňovat hlavní programové cíle a akční program NEI a podílet se tak na pestrém a plnohodnotném společenském a politickém životě v místě působení KEK.

1. Ustavení KEK

- 1.1 KEK vznikají ve všech obcích ČSFR na základě zájmu nejméně pěti členů NEI. Statut KEK je přiznáván Výkonnou radou NEI na základě písemného oznámení o založení s uvedením činnosti, pokud odpovídá programovým cílům NEI a stanovám NEI.
- 1.2 KEK má právní subjektivitu, je organizačně a hospodářsky samostatný, nezávislý na jiných společenských organizacích, politických stranách a dalších hnutích. Každý KEK má právo podílet se na řešení všech otázek vnitřního života NEI.
- 1.3 Činnost KEK vychází z programových cílů NEI, akčního programu NEI a ze zájmu jeho členů. Do činnosti lze zařadit osvětové akce, filmovou projekci, výstavky, burzy erotických časopisů a zboží, kulturní programy apod.
- 1.4 Vedení KEK zakládá následující agendu:
 - přesnou evidenci členů,
 - přehled došlé a odeslané pošty,
 - plán a hodnocení činnosti,
 - hospodářskou agendu.Podle specifičnosti KEK může být vedena i další agenda.

2. Členství

- 2.1 Členem KEK se může stát řádný člen NEI nebo příznivec NEI ve smyslu stanov NEI.
- 2.2 Práva a povinnosti členů KEK jsou shodná s právy a povinnostmi členů NEI.

3. Řízení

- 3.1 KEK si vytváří své orgány a určuje vnitřní členění podle svých podmínek a potřeb. Nejvyšším orgánem KEK je klubová schůze, která se koná pravidla 1x za tři měsíce.
- 3.2 Výkonná rada NEI ovlivňuje práci jednotlivých KEK zejména prostřednictvím metodické činnosti se záměrem přispět k výměně zkušeností mezi jednotlivými KEK. K tomuto účelu organizuje porady, semináře, konference apod. K informovanosti základních článků využívá tisku NEI.

4. Hospodaření

- 4.1 Příjmy KEK tvoří:
 - klubové příspěvky,
 - příjmy z hospodářské činnosti,
 - dobrovolné dary a jiné příjmy.
 - 4.2 KEK mají právo samostatné hospodářské činnosti, z které odvádí 10 procent Výkonné radě NEI k vytvoření potřebných fondů NEI.
 - 4.3 Při hospodářské činnosti se vedení KEK řídí platnými hospodářskými směnicemi.
- ### 5. Zánik KEK
- 5.1 KEK může zaniknout:
 - na základě rozhodnutí členů KEK,
 - snížením členské základny pod pět členů,
 - rozhodnutím Výkonné rady NEI pro neplnění základních povinností nebo pro hrubé porušení stanov NEI a zásad pro hospodaření NEI.
 - 5.2 Při zániku KEK strana ani její orgány nepřebírají jeho závazky.

Akční program NEI a Návrh statutu Klubů erotické kultury (KEK). Fota: Autor

STANOVY NEZÁVISLÉ INICIATIVY (NEI)

ODDÍL PRVNÍ Úvodní ustanovení

Sídlem NEI je Praha.

Čl. 1

Nezávislá iniciativa (NEI) České republiky je demokratická, nezávislá politická strana sdružující občany ČSFR starší 18 let, bezúhonné, a to bez rozdílu národnosti, politické příslušnosti a náboženského vyznání. Ve své činnosti vychází z nejlepších tradic světového a evropského humanistického myšlení, působí zejména v oblasti sociální politiky a klade hlavní důraz na mezilidské vztahy, v nichž nenahraditelnou roli plní sexualita a všechny její morální, sociální, ekonomické, kulturní a politické souvislosti. Prosazuje nový přístup k otázkám sexuální výchovy a plánovaného rodičovství, k boji proti AIDS a dalším pohlavním chorobám, podílí se na řešení sexuální problematiky společenských menšin a spolupracuje s ostatními organizacemi působícími v této oblasti. Odmítá konfrontaci a hledá porozumění jako východisko proti šíření rasové, náboženské, politické či národnostní nesnášenlivosti. Staví se za obranu lidských práv, občanskou spolupráci a vzájemnou odpovědnost, budování demokratického, právního, sociálně a ekonomicky odpovědného společného státu.

Čl. 2

Nezávislá iniciativa (NEI) České republiky (dále jen NEI) vykonává svoji činnost v souladu s ústavou a zákony tohoto státu. Na ochranu práv a oprávněných zájmů svých členů využívá všechny zákonné prostředky.

Čl. 3

NEI vytváří k zabezpečení své činnosti materiální a finanční předpoklady, s prostředky disponuje v souladu s platnou právní úpravou a stanovami NEI.

Čl. 4

NEI při své činnosti spolupracuje s jinými politickými stranami a hnutími, s širokou veřejností a neuzavírá se ani mezinárodní spolupráci.

ODDÍL DRUHÝ Principy organizace a činnosti

Čl. 5

Základními organizačními jednotkami NEI jsou Kluby NEI.

Čl. 6

Kluby NEI vznikají na základě zájmu nejméně pěti členů NEI. Statut Klub NEI přiznává Výkonná rada NEI na základě písemného oznámení o založení s uvedením činnosti, pokud tato odpovídá stanovám NEI a programovým zásadám NEI.

Čl. 7

1. Klub NEI má právní subjektivitu, je organizačně a hospodářsky samostatný, nezávislý na jiných společenských organizacích, politických stranách a dalších hnutích.
2. Klub NEI má právo se podílet na řešení všech otázek vnitřního života NEI.

Čl. 8

1. V organizační výstavbě NEI je dodržován princip přímé volitelnosti a odpovědnosti volených orgánů těm, kteří je zvolili.
2. Všechna rozhodnutí jsou přijímána na jednáních klubové schůze Klubu NEI, sjezdu NEI a jednání volených orgánů NEI nadpoloviční většinou řádně svolaných přítomných členů.

Čl. 9

Orgány NEI i jejich zvolení představitelé jsou povinni dodržovat a ve své činnosti uplatňovat principy:

- a) závaznosti demokraticky přijatého rozhodnutí při respektování názorů menšiny;
- b) veřejné informovanosti, objektivnosti a otevřenosti;
- c) výměny zkušeností a názorů;
- d) poskytování pomoci a podpory Klubům NEI a jednotlivým členům NEI.

Čl. 10

NEI ke své činnosti využívá i předává zkušenosti a poznatky získané na mezinárodní úrovni.

ODDÍL TŘETÍ Členství

Čl. 11

1. Členství v NEI je dvojí formy:
a) člen;

b) příznivec.

2. Členem a příznivcem NEI se může stát každý občan ČSFR starší 18 let, bezúhonný, který souhlasí se stanovami NEI a programovými zásadami NEI, podá písemnou přihlášku a zaplatí členský příspěvek. Dokladem členství je členský průkaz.

3. Při splnění stanovených podmínek (odst. 1) vzniká členství v NEI dnem zapsání do evidence členů vedené Výkonnou radou NEI, pokud Výkonná rada NEI z důležitých důvodů členství neodmítla.

4. Výkonná rada NEI může udělit státnímu příslušníkovi ČSFR čestné členství v NEI. Čestnému členovi nepřísluší volit ani být volen do orgánů NEI.

5. Výkonná rada NEI může udělit občanovi, který je cizím státním příslušníkem, mimořádné členství v NEI. Mimořádnému členovi nepřísluší volit ani být volen do orgánů NEI.

6. Výkonná rada NEI může v odůvodněných případech odejmout čestné nebo mimořádné členství v NEI.

Čl. 12

1. Členství v NEI zaniká:

- a) vystoupením;
- b) neplacením příspěvků;
- c) vyloučením.

2. O zániku členství vyloučením může být rozhodnuto, pokud člen nebo příznivec NEI závažným způsobem poruší stanovы NEI nebo poškodí dobré jméno NEI na veřejnosti. O vyloučení rozhoduje Výkonná rada NEI. Vyloučený člen nebo příznivec NEI může být přijat za člena nebo příznivce NEI po uplynutí nejméně tří roků od rozhodnutí o vyloučení.

Čl. 13

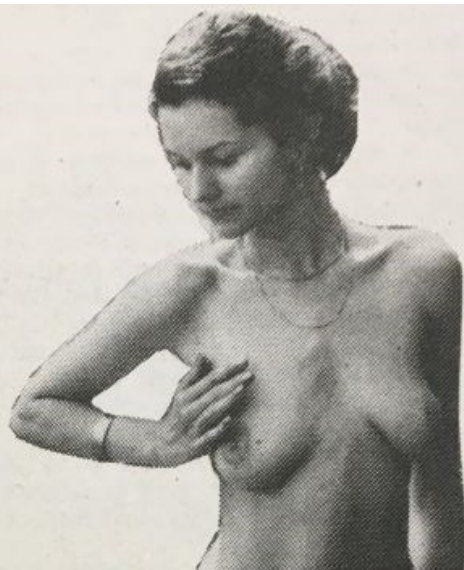
1. Člen NEI má právo:

- a) volit a být volen do všech orgánů NEI;
- b) podávat návrhy, podněty, informace;
- c) vyjadřovat se na klubových schůzích, sjezdech i jiných jednáních k činnosti orgánů NEI, Klubů NEI i jednotlivých členů a příznivců NEI;
- d) osobně se účastnit všech jednání NEI, je-li jednáno o jeho osobě;
- e) využívat všech zařízení NEI a Klubů NEI včetně poskytovaných výhod;
- f) být informován o hospodaření orgánů NEI a Klubů NEI.

2. Člen NEI je povinen:

- a) dodržovat stanovы a programové zásady NEI, nepoškozovat dobré jméno NEI na veřejnosti a zúčastňovat se podle svých možností klubových schůzí a akcí;
- b) plnit úkoly přidělené mu členem NEI.

Stanovy Nezávislé erotické iniciativy. Foto: Autor

Ze stanoviska Sexuologického ústavu I. LF UK a České sexuologické společnosti ze dne 1. 10. 1990

1. Zřízení prodejen a zásilkových služeb považujeme za užitečné.
2. Erotické materiály by neměly obsahovat zejména tyto náměty:
 - sex s dětmi a s dospívajícími do 15 let věku,
 - sex s agresivním chováním, ponižováním, týráním a destruktivními projevy,
 - sex za použití moče a výkalů,
 - sex se zvířaty.
 Při vyloučení těchto společensky nebezpečných a neestetických deviantních témat považujeme šíření erotických materiálů pro dospělé lidi za neškodné a někdy i prospěšné.
3. Při prodeji sexuálních pomůcek a náhrad je třeba vyloučit z prodeje takové předměty, které by mohly způsobit zranění zákazníků. Prodej vibrátorů, penilních náhrad, nástavců a erektorů, jakož i sexuálních atrap je žádoucí. Tyto předměty dosud na našem trhu chyběly.
4. Neměly by se prodávat léčivé přípravky, neschválené k volnému prodeji Ústavem pro kontrolu léčiv v Praze. Zejména nedoporučujeme volný prodej „afrodisiak“ pochybných vlastností a kvalit.

ČÍSLO 5
ROČNÍK I
STRANA 8

NGI REPORT

Ze stanoviska Generální prokuratury ČSFR ze dne 27. 9. 1990, č. j. FGn 38/90 k postupu při posuzování podezření z trestného činu ohrožování mravnosti podle § 205 tr. zák.

„Ustanovení § 205 tr. zákona o ohrožování mravnosti vychází z mezinárodních závazků, kterými je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána. ... Základní podmínkou trestní odpovědnosti je, aby šlo o předměty, které ohrožují mravnost.“

Posouzení této otázky však v zásadě není otázkou právní, ale otázkou odbornou. Mravnost je kategorie morální, filozofická a sociologická, její pravidla nejsou nikdy sepsána a kodifikována. Jsou v podstatě určována společenským konsensem a jen zčásti se překrývají nebo ztotožňují s pravidly chování, upravenými právním řádem ...

V zásadě je nutno mít za to, že **samotné zobrazení nahého lidského těla** ... je v současné společnosti akceptováno, takže takovéto zobrazení mravnost neohrožuje ...

Složitější otázkou však je postoj společnosti a pravidel mravnosti, pokud jde o uspokojování sexuálních potřeb a rozvíjení erotické fantazie. Vzhledem k tomu, že jde o jednu ze základních biologických potřeb člověka jako jednotlivce i jako druhu, je nutnost uspokojení této potřeby náležitou formou rovněž společností akceptována.

Jde však o to, aby šlo o takové uspokojení sexuálních potřeb a probouzení erotické fantazie, která jsou **většinou** společností akceptována jako **přípustné, náležité chování** v sexuální oblasti.

Posouzení této otázky přesahuje možnosti orgánů činných v trestním řízení, neboť nejde o otázku právní, ale sociologickou a sexuologickou.

Za nepřipustné, tedy z hlediska ohrožení mravnosti, lze patrně považovat jen takové chování v sexuální oblasti, které ohrožuje jiné jedince: sadismus, pedofili, do určité míry patrně i masochismus, zoofili, nabádání k prostituci apod.

Proto v případě pochybností o tom, zda příslušné vyobrazení, filmy, předměty apod., které slouží k uspokojování sexuálních potřeb (učetné rozvíjení erotické fantazie, která je v širším slova smyslu rovněž sexuální potřebou), je třeba přibrat k posouzení odborných otázek znalce.

Vzhledem k nutnosti komplexního posouzení otázek sociologických, medicínských a etických v oblasti lidského sexuálního chování bude zpravidla takovým znalcem **sexuolog**, popř. **sexuologický ústav** ...

V praxi bude vhodné, aby podnikatelé v oblasti sexshopů, dovozcí různých časopisů a dalších předmětů, souvisejících s uspokojením sexuality nebo rozvíjením erotické fantazie, sami přešli různým pochybnostem o povaze předmětů, s nimiž chtějí obchodovat nebo jinak podnikat, a příslušný znalecký posudek sexuologa, sociologa nebo ústavu vyžádali sami, popřípadě přiložili jej ke své žádosti o registraci podnikatelské činnosti. Nepochybně to zvýší jejich právní jistotu ...

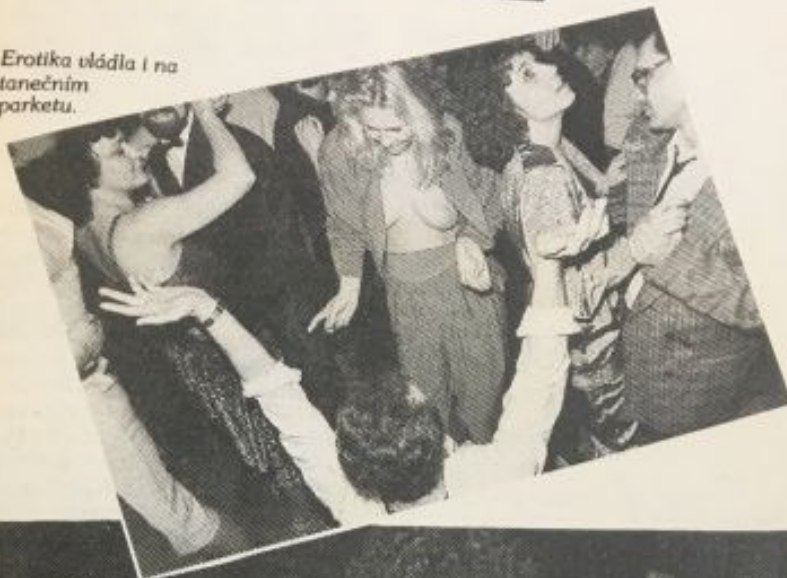
Ze Stanoviska Sexuologického ústavu I. LF UK a České sexuologické společnosti Foto: Autor

Výkladové stanovisko Generální prokuratury ČSFR k posuzování podezření z trestného činu ohrožování mravnosti podle § 205 tr. zák. Foto: Autor

MĚLI JSME PLES

NAHOŘE BEZ

Erotika uládla i na tanečním parketu.

Plesový výbor, který dva měsíce připravoval zmíněný večer, byl od počátku postaven před celou řadu standardních problémů, které jsou součástí přípravy všech podobných událostí. Zároveň musel citlivě zvažovat, nakolik by měla mít celá akce stranický charakter. Nakonec zvítězil názor, že tato vpravdě dosud největší událost určená široké veřejnosti (tiskové konference nebo sjezdové klání se řídí jinými zákonitostmi), by neměla po stránce sexuálního využití návštěvníků dosáhnout vpravdě běžných (želobu) výstřelků. Sedmnáct

maskovaných agentů SIA NEI (Sexuální informační agentury strany) dbalo především na to, aby nikde nedocházelo k realizaci pohlavního styku v jakémkoliv podobě. V zárodku byla likvidována centra spontánního exhibicionismu některých návštěvníků, jenž by mohl v dnešní pohnuté době zavdat příčinu k represím, namířeným proti NEI.

A jsme u merita věci. Ne strach, ale oprávněné obavy z provokací konfidentů antisexuálních bezpohlavních stran zapříčinily, že ples erotiky byl

bohabojnější než juchání zahrádkářů, myslivců, nebo ..., kde například orální formy sexuální realizace jsou po půlnoci vesměs samozřejmostí.

Nicméně i jindy kritický denní tisk označil celý večer za velmi zdařilý. Věřme, že příště připraví průkopníci erotiky program nejen reprezentativní, ale i sexuálníjší.

ROBERT VRÁNA

Foto ŠTĚPÁN LUŽANSKÝ,
ZDENĚK ŠTĚPÁNEK a JAN LANGER

Bylo stále co obdivovat.

POZOR,

PARAGRAF!

Přípustný způsob umělého přerušení těhotenství je upraven zákony národních rad a prováděcími předpisy republikových ministerstev zdravotnictví, zatímco umělé přerušení těhotenství provedené jinak než podle těchto předpisů je trestným činem podle §§ 227 a 228 tr. zákona.

Podle těchto ustanovení je trestný ten, kdo těhotné ženě pomáhá nebo jí svede k tomu, aby své těhotenství sama uměle přerušila, anebo jiného požádala nebo jinému dovolila, aby jí bylo těhotenství uměle přerušeno jinak než způsobem přípustným podle zákonných předpisů o umělém přerušení těhotenství. Ve všech případech tedy jde o jednání pomocníka nebo návodce, které se ale v těchto případech považuje za přímé pachatelství.

Samotná skutková podstata trestného činu nedovoleného přerušení těhotenství podle § 227 tr. zák. je naplněna, čili tento trestný

čin je spáchán, jestliže pachatel vzbudí u těhotné ženy rozhodnutí, že si svoje těhotenství sama přeruší, nebo jiného požádá či jinému dovolí, aby bylo její těhotenství přerušeno jinak než dovoleným způsobem, anebo jestliže pachatel těhotné ženě – byť i na její žádost – poskytne takovou pomoc, která je způsobila umožnit jí umělé přerušení těhotenství nedovoleným způsobem. Kupříkladu se může jednat o zprostředkování kontaktu s pokoutním potratářem či obstarání a dodání prostředku určeného k přerušení těhotenství apod.

Naproti tomu ke spáchání trestného činu podle § 228 tr. zák. dochází tím, že pachatel se souhlasem těhotné ženy uměle přeruší její těhotenství jiným způsobem než přípustným podle příslušných zákonných předpisů.

Umělé přerušení těhotenství bez souhlasu těhotné ženy, byť provedené v souladu se zákonnými předpisy, se posuzuje jako způsobení

těžké újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 89 odst. 7. písm. g) tr. zák.

Trestní zákon za všechna uvedená jednání stanoví poměrně přísné tresty. Na druhé straně ale těhotná žena, která své těhotenství sama uměle přeruší nebo jiného o to požádá nebo mu to dovolí, není za toto svoje jednání trestná.

V současnosti k páčání této trestné činnosti téměř nedochází. Pokud by ovšem mělo v budoucnu dojít ke zpřísnění podmínek umožňujících interrupci, nepochybně by vzrostl počet nelegálních potratů a v té souvislosti i počet stíhaných a odsouzených pachatelů, a to nejen z řad pokoutních potratářů, ale třeba i manželů tam, kde by sociální důvody neumožnily legální interrupci a v „rodinné radě“ by padlo rozhodnutí přesto přerušit těhotenství realizovat.

JUDr. M. MITLÖHNER, CSc.

I ÚD LZE ZLOMIT!

ZRANĚNÍ VZNIKÁ PŘI SEXU

Svět lidských sexuálních zkušeností je rozmanitý i co se týče existujících rizik. I při dobrovolné a nenásilné pohlavní aktivitě v partnerském vztahu vzrůstá jedinců se očekávaný počet může někdy změnit v trápení plné rozpaků a pocitu viny. Při zamyšlení nad těmito možnými tělesnými poskozeními postupujeme jak u muže, tak u ženy směrem „od hlavy k patě“.

Obilba orální genitálního sexu (tj. kontakt úst s pohlavními orgány partnera či partnerky) vzniká během několika posledních desetiletí natolik, že například v USA 90 procent osob v manželství ve třetí dekádě života uskutečňuje nekterou jeho formu. Pro dráždění pohlavního ústrojí ženy jazykem a ústy se užívá termín cunnilingus. Při nálezů zvaném „cunnilingus syndrom“ (syndrom = soubor příznaků) je v popředí bolestivost na přední ploše jazyka a hrdla. Struně se podobající úzká slizniční řasa, kterou máme pod jazykem, se totiž přitom přetahuje přes dolní zuby, a v důsledku toho se na ní vytváří oděrninka, která může zvrádovat. Dokud jsou změny teprve počínající, hojí se samovolně během sedmi až deseti dnů při dobré hygieně ústní dutiny a případněm použití místně znečistivujícího prostředku. Zahraniční odborníci v této souvislosti radí preventivní stomatologické ošetření za účelem odstranění nerovnosti řezáků – a myslí to vážně.

Které léčky a katastrofy mohou číhat na mužskou chloubu – pohlavní úd? Podobná řasa tkáň, jakou mají všichni lidé pod jazykem, je u každého muže také na spodní straně žaludu penisu. Je-li tato uzdučka od přírody trochu kratší, pak se může bolestivě natrhávat, zvláště při poněkud úspěšnějším pohlavním styku. Je to nejčastější druh poranění penisu. Napraví se drobným chirurgickým zákrokem, přičemž někdy je vhodná tzv. obrázka.

V důsledku hodně prodloužovaného a častého dráždění pohlavního údu se může rozvíjet zánět mizních

cévek penisu, zvláště dojde-li předtím k drobnému poranění. Mnoho případů proběhne dokonce zcela nepozorovaně. Zdá se, že pro samovolné odeznění tohoto zánětu není úplná sexuální abstinence nezbytná.

Pro takzvanou frakturu penisu se v americké lékařské literatuře často užívá označení „texaské zranění“. Naštěstí je vzácné. Při jeho vzniku prý postižený zaslechne křupavý zvuk. Pravděpodobně právě proto se vžil slovo zlomenina, i když je poněkud zavádějící (vždyť pohlavní úd člověka nemá podpůrnou kost, jako je tomu třeba u psa nebo velryby). Přesnější je popisný název „roztržení topořivého tělesa“. Třicet procent případů vzniká v průběhu soulože, ale ke stejnému postižení může dojít i při ohnutí orgánu v rámci sebeukájení nebo pokusu potlačit ztopoření, při masturbačním zavedení penisu do dutého předmětu, náhodným úderu do ztopořeného údu i při otáčení se vleže na lůžku. Které vyslovené raritní příčiny byly zaznamenány? Pád partnerky během pohlavního styku v poloze vstaje vlivem mdloby nebo navrub kluzké vaně, přibouchnutí penisu dveřmi vozidla. Jedná se o vznik trhliny v tuhém vazivovém obalu jednoho nebo obou topořivých a zřídka i houbovitěho tělesa pohlavního údu. Okamžitě po zmíněném lupavém zvuku dochází ke ztrátě ztopoření, ke zklívení penisu a tvorbě krevní podlitiny. Závažná je zejména skutečnost, že může být současně poškozena i močová trubice. Při ošetřování popsaneho poranění se někdy dává přednost pozvolnému způsobu léčby (přičemž jakožto pevná opora se na čas k penisu přikládá třeba ústní lopatka - špatle), v jiných případech je nutné včas přistoupit k operaci. Každopádně může poranění zanechat trvalé následky, a sice znetvoření pohlavního údu, nedokonalost či bolestivost ztopoření nebo dokonce úplnou impotenci.

Někdy se také hovoří o „turniketovém syndromu“ mužského přirození. Jedním z významných slova turni-

ket je přístroj používaný k ztopoření končetiny. Zahraniční poranění mužů vyhlás jejich poměrně vzácné předměty, ztopoření. Nejdále udržet své šroubu, kovovou matici nebo takzvané kroužky gumy nebo plastické kroužky z kovu, prostředky se používají v podobě. Tyto nebo jiní obaly penisu blízko sourku nebo mestrání. Vlivem krevního proudění ztopořený proužek pak již nelze sejmout. Pokud se na lékaře, může být obrátit se na během několika dní zmiznout vřed a tkáň. Obava, že postižení odumření celého pohlavního údu, v případě mohl i Tedy v takové situaci je vhodné vyhledat lékaře. Je muž, který po uvedené příhodě na další používání obalů penisu je možno snadno rozložit na popatřen čepem.

Věnujme teď pozornost syndromu felace (při dráždění penisu vzniká pravděpodobně v důsledku olávaného podtlaku v ústní dutinosti drobných svalů patra. Při případné vtačování penisu patra zanesené vazivové tkáni. Počívání tvrdého patra pak může vzniknout krvácení do sliznice, někdy vyspívající, nebo bolestivé kruhy. Může být přídruženou infekcí. K samovolnému změn dochází bez léčby během deseti dnů. Při opakovaní uvedené je také návrat obtížnějším.

Ačkoliv ani v případě poranění pochvy není

Nahore: Populární právní poradna Pozor, paragraf! Dole: Ukázka odborného článku. Fota: Autor

MŮJ NEJSILNĚJŠÍ EROTICKÝ ZÁŽITEK

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ

HAD Z RÁJE

Někdy čas jsme spolu chodili, než mě poznal k sobě, že mi něco namaluje. Bylo hmatatelné, že jen u malování nezástane.

V malířském ateliéru čekaly i šetice a paleta, ale nikde nebylo vidět plátno ani nic podobného.

„A na co budeš malovat?“ jsem zvědavě.

Tvářil se tajemně, přinesl víno, pak už jen úsměvy, něžné dotyky, hlazení a pomalé stékání. V rouše praměti Evy očekávám „věci“ přísti. Náhle povstal, ale jen proto, aby došel pro své proprietory. Celala jsem něco mlého ale bez nápadu, třebaš prezervativ. Přinesl barvy.

„Tak a teď se bude malovat“ pravil rezolutně. Chmýřím obrostlým šeticeem se blíž k mému tělu a já už začínám chápat, proč plátna netřeba. Jemně a vazušvé tahy šetice rozpálují už tak horou pokožku, jen barva ji ochlazuje.

Občasné dotyky jeho nástroje působí jako náhodné polekání, tahy šetice dráždí k nesnesení. Sténám rozkoš a prosím, aby skončil malování ...

Přinesl zrcadlo. Na mém těle se svíjí barevná kobra. Ocas obemknutá kolem řadra, tělo svinuté na břiše pokrčuje po boku k mému klínu, kterého se dotýká svým rozekdaným jazykem. Matně si vybavuji pasáž z knihy spisovatele Pittignilho, kde jsem o čemsi podobném kdysi četla.

„Chtěl bych být tím hadem,“ horce šeptá a prsty sleduje linii kresby od ocasu k hlavě. Jazyk teď skutečně proniká k mému klínu, ale není už součástí hlavy slizkého pláza.

„Tohle je pravé ztotožnění s dílem,“ stačí ještě mírně ironicky poznamenat, zrnitajíc se v perejích rozkoše. Kresbě to moc neprospělo, tělu ovšem naopak. A navíc, hada z ráje lze namalovat i přísti.

(EKAN)

PŘÍRODNÍ AFRODIZIAKUM

Po desetiletém manželství, když si naše souložití zvyklo na pohodlí domova, počítal jsem touhu vrátit se alespoň na chvíli do romantické doby namlouvání. Kéy jsme si kradli čas pro společné chvíle, kdy nám byl každý kout, stín či křivá lůžkem lásky.

Byli jsme v letním kině. Film mi svou vzušivostí připomněl mou nejnovější touhu a manželka s ní brzy souzněla – nečekat na manželskou postel, ale pomilovat se hned, teď a tady. Sešli jsme z frekventované cesty, zalehli do trávy a přikrytí trnou jsme zalovili v rozkročích a vzpomínkách.

Znovu jsem v manželce, matce dvou dětí, objevil fantastickou milenkou. Mladší lety vnímá teď mnohem více...

skytováli jsme si vzrušení, jaké jsme dosud nezažili. Nemohli jsme pouze provázet nás oběd smyslnosti siestny-mi vadechy, neboť po nedáleké cestě se stále troušili návštěvníci kina.

Soustředil jsem se na erotické uspokojení manželky. Intenzita jejího vzrušení neustávala, spíše se stupňovala. Její polyby byly stále prudší. Začalo mi docházet, že můj nápad – milovat se v přírodě – by mohl být i má prohra. Nebyl jsem zkrátka s to docílit u ženy orgasmu, stále mě chtěla.

Vždycky, když už jsem si myslel, že TO přijde, znovu a znovu vyzývavě přicházela naproti. To už jsem měl věsní i rozekřábaná záda. Přestali jsme, až když bylo všude kolem ticho. Na můj pochvalu: „Byla jsi dnes fantastická,“ odpovíděla: „Ty bejku, ty ďáble, ty mě už úplně zničíš. Položil jsi mě do kopřiv! Tak jak jsem mohla přestat, když jsem musela mluvit jako ryba?“

(K. Z., Litoměřice)

TRAMPOTY S MUZIKANTEM

Bylo mi 18 let a toužila jsem poznávat vše krásné. Začala jsem zpívat s dechovkou. Moje premiéra se měla udát ve vesničce asi 50 kilometrů od domova. Měl mě odvézt jeden z muzikantů. S pověstí postrachu žen a pěti křížky na krku ... mám, či nemám jet?

Naleštěné BMW přišumělo k chodníku, šofér-smílník samá ochota. Zpívání dopadlo dobře, ale těch pár pohlazení pod stolem při plnoční večeři dávalo tušit, že zpáteční cesta nebude jednoduchá.

Taky jo. Trásla jsem se na zadním sedadle jako lapené ptáče, když všichni postupně vystupovali a mizeli domů. Po pár kilometrech zastavil u lesa a sedl si ke mně dozadu. Hladil mi nahá kolena, mezi nimiž jsem křečovitě svírala kabelku. Snad mě zachrání! Očekávala jsem boj o záchranu života.

Pojednou spustil stávilka výmluvnosti. Byl sugestivní. Že prý má chuť na mé tělo, ať se nebojím, že nechce ublížit, jenom pomilovat. Pro mě však byla představa být v osmnácti pomilována či znásilněna padesátiletým přeloum stejně oskvívá a děsivá. Začala jsem nakrabovat.

On však na věc šel z jiné strany, když zjistil, že slova nepomohou. Rozepřel si kalhoty a vyňal to, na co jsou muži hrdí, pokud to plní základní funkce. Jeho úd byl skutečně velký a silný, navíc se stále zvětšoval nad meze mé hororové fantazie. „Milunko, podívej se,“ šeptal vzrušeně, „není to nádherna?“

S horčostí jsem jeho nabídku ke stále vyhlídce odmítla. Dostal vztek, prudce mě chytil za ruku, abych se nemohla odtáhnout, a pomáhal si jí při rytmicky se smeklých vdechách žmít do...

hlubokou nenávist a s pláčem prožila dramatické chvíle otočená k oknu. Najednou mocně několikrát vystříd, pustil mou ruku a uvolněně zvláčněl.

Otřel se do kapsníku a začal mě utěšovat jako dozu. Vysvětloval, že mi nechtěl ublížit, ničím nevyhrožoval. Trochu mě tím uklidnil, před mým domem zastavil a obřadně se se mnou loučil. Najednou mi to jeho loučení připadalo nádherné. Třikrát mě políbil lehce na čelo a stále se omlouval. Bylo zřejmé, že všeho hluboce lituje. Proč však byl v tom lese ke mně tak ... odporný ... vlastně ... najednou jsem si uvědomila, že to celé byl pro mě silný erotický zážitek, nejsilnější v mém životě, i když nedošlo ke spojení.

Na muže jsem nezapomněla, na něho však ano. S dechovkou byl konec. Dnes je mi třicet let, jsem vdaná a mám dvě děti. Stále však vzpomínám na tu příhodu, dnes již trochu s úsměvem. Zapomenout se ani nedá.

(Milena)

FOTOSOUTĚŽ

„Ať nesěřím, že bu se z této odušné“

CUBUS - zvláštní příběh
Katalog
Naděje 89

VOJÁCI,
stýská se vám po manželkách, přítelkyních a milenkách? Nic si z toho nedělejte, vaše reakce je správná, každý jiný milující vás chápe.

Vojáci, trápíte se obavami, že shora jmenované jsou vám během výkonu základní vojenské služby nevěrné? I tentokrát je to v pořádku. Nikdo vás však nepolituje – naopak občas využije vaší fyzické nepřítomnosti v posteli.

Vojáci, zabraňte obluzování vašich milých během plnění nejčestnější vlastenecké povinnosti – kupte jim šudlátko! Nevíte, jaké a kde? Nejdřív si poříd'te katalog Naděje 89, který za směšných 14,80 Kčs obdržíte na adrese: WILLi, box 11, 280 01 Kolín. Katalog je zároveň losem, kde na vítěze 1. ceny čeká rovných 20 000 Kčs! Neváhejte!

R 3

VÝKONNÁ RADA

Nezávislé erotické iniciativy se sešla v pátek 21. 12. 1990 na svém 32., mimořádném zasedání, k projednání jediného bodu: privatizace listu. Všichni přítomní jednomyslně přijali usnesení, kterým veškerá práva a povinnosti s vydáváním a distribucí přecházejí na Vydavatelství a nakladatelství R 3. Vedle skutečností uveřejněných již v úvodníku dnešního čísla bylo konstatováno, že o to směleji se strana může postavit čelem k masám. Zároveň bude možno potvrdit a přeměnit v čin heslo dneška: **KAPITALISTICKY PRACOVAT - KAPITALISTICKY ŽIT!**

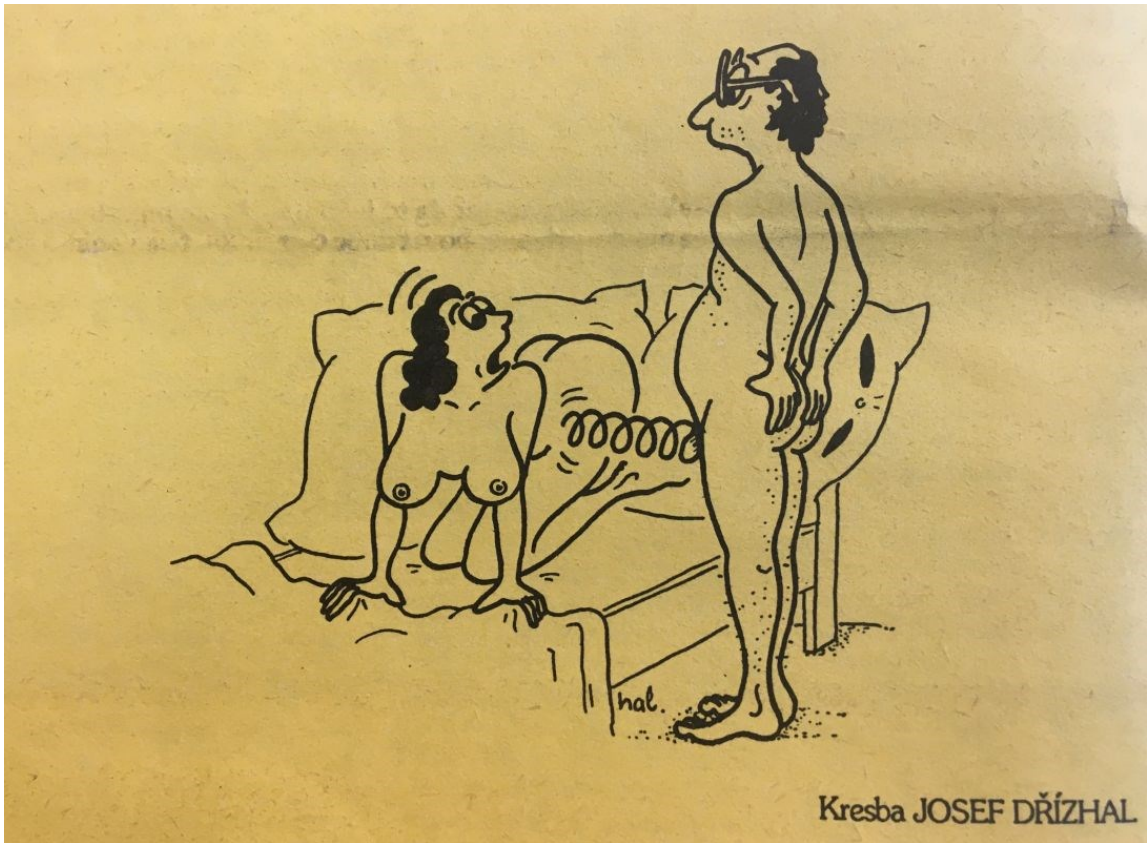
rv

SLZY DOJETÍ

na lících některých přítomných vypovídaly o velikosti okamžiku. Na závěr loňského roku byla slavnostně ratifikována Smlouva o vzájemné pomoci a přátelské spolupráci při realizaci čtrnáctidenníku NEI Report. Nejvyšší představitelé Nezávislé erotické iniciativy a Vydavatelství a nakladatelství R 3 zároveň vyjádřili přesvědčení, že oboustranně prospěšná spolupráce se projeví i v rostoucí kvalitě, a tím i čtenářské úspěšnosti titulu, který si již stačil získat milióny příznivců doma i v zahraničí. -re-

Nahore: Propagační inzerát zásilkové služby NEI Samaritán zacílený na vojáky. Fota: Autor

Dole: Informace o privatizaci NEI Reportu ve prospěch Vydavatelství a nakladatelství R3

Kresby: Josef Dřížhal, Petr Šuta. Fota: Autor

Kresby: Jiří Jenšovský, BAPE a Kája Saudek. Fota: Autor